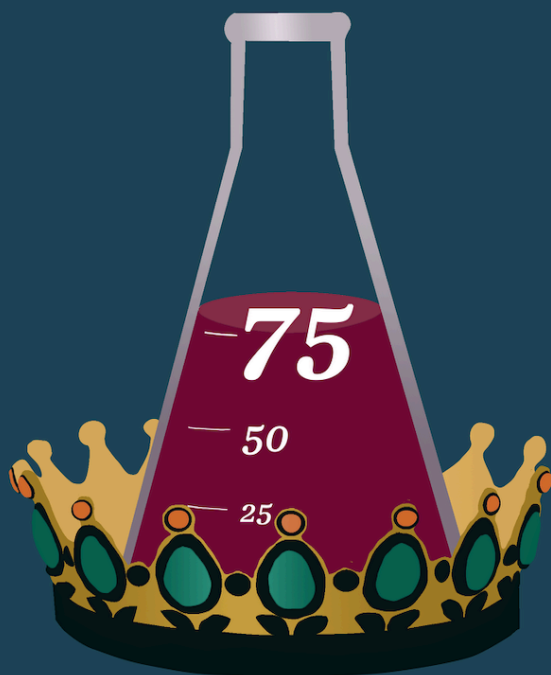

ALMANAK AMSTERDAMS CHEMISCH DISPUUT 75 JAAR

ALMANAK

AMSTERDAMS CHEMISCH DISPUUT

2015-2020

75 jaar ACD

De tijd is het mooiste kroonjuweel van allemaal.
Tijd koester je, de herinneringen houd je dichtbij,
slijpend als bij een diamant.

Ook het ACD wordt geslepen over de jaren.
Elke verjaardag die de vereniging tegemoet komt,
Geeft haar een stijging in haar waarde,
Net zoals kroonjuwelen.

Elke verjaardag viert tegelijkertijd:
Herinneringen,
Onderzoeksdorbraken,
Leermomenten.

Zo zijn de tijd en het ACD onlosmakelijk met elkaar verbonden
En staat de vereniging symbool als
Het Kroonjuweel.
Voor alle jaren die de leden met veel plezier bij deze vereniging
hebben mogen spenderen.

INHOUDSOPGAVE

Voorwoord SLA	4
Lustrumlied #1	7
Lustrumlied #2	8
Voorwoord AlCo	9
Rector Magnificus UvA	12
Rector Magnificus VU	13
Opleidingsdirecteur Bachelor	14
Opleidingsdirecteur Master	16
ACD besturen	18
ACD lied	30
Kroonjuwelen van het Koninklijk huis	33
ACD geschiedenis	36
ACDecennia	39
Het scheikundepracticum	54

56	Commissies
58	Commissieschema
90	Welk commissielid ben jij?
94	Leden van Verdienste en Ereleden
96	Zusjes
112	Horoscoop
116	Broertjes
130	Science Park feitjes
134	ACD op de VU
136	Geheime link Corona en het ACD
140	Onderzoeksgroepen
154	Operatie Nachtwacht
160	Scheikunde in de toekomst
162	Nawoord
164	Jaarplanning SLA

VOORWOORD SLA

Lieve Almanak-lezers,

Gefeliciteerd met de 75e verjaardag van het ACD! Ter ere van het 15e lustrum, heeft de liefthallige AlmanakCommissie (AlCo) voor jullie deze fantastische Almanak in elkaar gezet om terug te kijken op de afgelopen 5 jaar. Met het lustrumthema, Kroonjuwelen, zullen jullie verschillende hoogtepunten en diepte-punten tegenkomen die het ACD heeft gevormd tot de als edelstenen schitterende vereniging die het nu is.

Terwijl ik dit intro voor jullie schrijf, zit ik in mijn kamer, in quarantaine vanwege COVID-19. Wisten jullie dat COVID-19, corona, kroon betekent?! Als jullie dit lezen, zijn wij allemaal hopelijk uit quarantaine en vieren wij tot de glinstering van de nacht, met een sprankelend drankje, de 75e verjaardag! Naast het lezen van de Almanak, heeft het gehele SLA-bestuur namelijk een divers programma opgezet om de 75e verjaardag koninklijk te vieren. We hopen jullie allemaal te zien op de opening van het lustrum, het symposium, het verjaardagsfeest, de sportdag, ouderdag, reünisten borrel, het lentegala en op de *Project 75 activiteiten*. Naast de verschillende activiteiten zullen wij dit juweeltje vieren met het drinken van ons eigen gebrouwen Lustrumbier: Koninklijk Blondje, *“Da’s Maxima Genieten”*.

Edelstenen en kroonjuwelen, hebben door de eeuwen heen een magische aantrekkingskracht op mensen. De glinsterende stenen hebben een activerende werking, geven kracht en energie en hebben een grote verbinding met het hart. De prachtige vormen en kleuren, veroorzaakt door chroom en bij de blauwe tinten door ijzer, spreken tot de verbeelding van mensen.

Laat jezelf tijdens dit lustrum, en het lezen van de Almanak, meenemen in jouw verbeelding en hopelijk heeft dit lustrum voor altijd een plekje in jouw ACD-Hart.

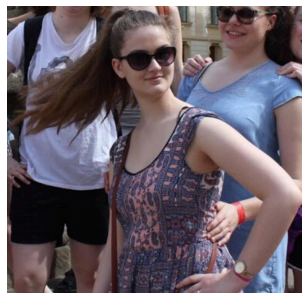
ACD Hoog!

Tori Gijzen
Voorzitter SLA 2020

Myrthe

Iedere vergadering moet er natuurlijk één iemand serieus zijn (of toch niet?), Myrthe is dat bij ons SLAtjes! Naast dat zij een super serieuze secretaris is, houdt ze ook wel van een feestje, een flauw grapje en haar eigen Ralphje. Het is een meid die niet snel een blad voor haar mond zal nemen en zegt wat ze vindt en waarom. Daarom is het natuurlijk superfijn om met haar in de SLA te zitten!

Tori

Onze moeder eend Tori kan niet stilzitten en zet zich al jaren actief in voor het ACD. VOLA, ABC, ICT en 3 jaar (!) in de Feestcommissie. Met haar brutale, no-nonsense houding en connecties weet ze de beste deals te regelen voor het ACD, niet verrassend dus dat ze bij het Lustrumfeest ook een vinger in de pap heeft. Als onze voorzitter zal zij ervoor zorgen dat het hele lustrum soepel zal verlopen.

Marit

Marit is een zeer vrolijke meid uit Hoorun. Ja, Hoorun, is de juiste uitspraak voor haar woonplaats. Haar West-Friese nuchterheid komt vaak naar voren. Zo houdt zij wel van een tequila shot, het liefst zonder citroen en zout, zijn drempels *hubbels* en moet je vooral niet *zo prieken* ;). Verder heeft deze creatieve meid in verscheidene commissies gezeten: BEC, Blad, Feest, ABC en is zij nu Commissaris Almanak van de SLA, waarbij zij verantwoordelijk is voor deze Almanak!

Lars

Lars is een vrolijke jongen (of is het inmiddels al een man? met een baard?) die altijd wel iets te zeggen heeft. Hij is in veel commissies thuis geweest: BEC, ABC, Blad, en nu ook in de SLA! Ook is hij ontzettend goed in het maken van grappige memes en leuke logo's, zo ook het logo van het lustrum van dit jaar!

Fay

En dan mag je als oude rot binnen de SLA iets schrijven over de SLA sjaars. Gelukkig is dat een kleine moeite voor deze enthousiaste en gezellige meid. Voordat ze hier in Amsterdam is komen studeren heeft Fay een tijdje in Herselt (België) gewoond. Wie weet is ze daarom vaak bij de borrel te vinden met minstens één *pilske* in de hand.

Maxime

Maxime, of simpelweg Max, is een altijd vrolijke meid uit het mooie Alkmaar. Ze staat vol enthousiasme en spontaniteit in het leven en naast haar liefde voor het ACD heeft ze ook heel veel liefde voor haar twee schattige hondjes. Na onderdeel te zijn van de EJC en de LEC de voorbije jaren is het nu tijd voor een plekje in de SLA!

Rens

Rens Meeuwis, de rustige, altijd vriendelijke allemansvriend. Wat een geschiedenis heeft hij ook bij het ACD, voorzitter van het 73e bestuur, Acquisitie commissie, KasCo, jaa jaa, onze Rens houdt wel een beetje van poen, vandaar dat hij ook de trotse penningmeester van de SLA is. Favoriete quote: *'en dan denk ik aan Brabant, want daar brandt nog licht'*.

LUSTRUMLIED #1

This Love - Maroon 5

Couplet

We zijn zo blij, want het is de tijd
 Voor de viering van het grote feit:
 We zijn al heel wat jaren kwijt
 We zullen proosten op dit fenomeen,
 En vieren het met iedereen
 Voor altijd in ons hart

Refrein

Wij zijn vijf en zeventig jaar dit jaar
 Nog lang niet voorbij, we gaan nog heel
 lang door.
 En de bar is nooit ver vandaan van ons
 Dus kom er maar bij, zo'n lustrum vier je
 samen hoor

Couplet

Altijd de plek voor wat gezelligheid
 Dankzij het open deur beleid
 En ABC die drankjes slijt
 Oh, en iedereen doet heel gezellig mee
 Ik ben dan ook heel tevree
 Dat ik een ACD'er ben

Refrein

Wij zijn vijf en zeventig jaar dit jaar
 Nog lang niet voorbij, we gaan nog heel
 lang door.
 En de bar is nooit ver vandaan van ons
 Dus kom er maar bij, je krijgt van ons een
 biertje voor

Bridge

Ook als je niet veel drinkt
 Of soms echt heel vals zingt
 Hebben we samen 'n goeie tijd
 (Echt altijd? Jah altijd)

Bridge

Ons lied komt met geschreeuw
 Nu zeker driekwart eeuw
 We zijn dus heel erg oud
 En daar proosten wij op met een glas vol
 goud

Refrein

Wij zijn vijf en zeventig jaar dit jaar
 Nog lang niet voorbij, we gaan nog heel
 lang door.
 En de bar is nooit ver vandaan van ons
 Dus kom er maar bij, je krijgt van ons een
 biertje voor

Refrein

Wij zijn vijf en zeventig jaar dit jaar
 Nog lang niet voorbij, we gaan nog heel
 lang door.
 En de bar is nooit ver vandaan van ons
 Al moet je er soms wel heel vroeg van
 door

Refrein

Wij zijn vijf en zeventig jaar dit jaar
 Nog lang niet voorbij, we gaan nog heel
 lang door.
 En de bar is nooit ver vandaan van ons
 Dus kom er maar bij, en je krijgt van ons
 een biertje voor

Couplet

Wij zijn vijf en zeventig jaar dit jaar
 Nog lang niet voorbij, we gaan nog heel
 lang door.
 En de bar is nooit ver vandaan van ons
 Dus kom er maar bij, je krijgt van ons een
 biertje voor

LUSTRUMLIED #2

September - Earth, Wind & Fire

Couplet

Check je kalender
De zevende dag van november
Vijf en zeventig jaar
Geleden
Wat een prachtige dag was dat

Couplet

De zon was stralend
Met een biertje erbij
Genieten
Ondanks dat het niet warm was
November
Hoe de geschiedenis daar begon

Refrein

Hey hey hey
A C D, weet je 't nog, remember
A C D, jarig in november
A C D, samen vieren wij dit feest

(Instrumentaal)

Couplet

Dit mooie Lustrum
Zal de boeken in gaan als
een vreemde
Als het jaar van de kroon-
Juwelen
En misschien iets van COVID erbij

Couplet

Maar September
Brengt ons veel vrolijkheid
Geen ellende
Gewoon zonder de regels
Te schenden
Ondanks alles een heel leuke tijd

Hey hey hey
A C D, weet je 't nog, remember
A C D, jarig in November
A C D, samen vieren wij dit feest

Refrein

We zingen,
A C D, weet je 't nog, remember
A C D, jarig in November
A C D, samen feesten als een beest

Refrein

(Instrumentaal)

We zingen,
A C D, weet je 't nog, remember
A C D, jarig in November
A C D, samen vieren wij dit feest

Refrein

We zingen,
A C D, weet je 't nog, remember
A C D, jarig in November
A C D, samen feesten als een beest

Refrein

(Instrumentaal)

VOORWOORD ALCO

Lieve lezer,

Wat leuk dat je hebt besloten om de Almanak te openen en eens te kijken wat er in staat! Wij hebben hier met bloed, zweet en tranen aan gewerkt en we hopen dat je het lezen van de Almanak een leuke en misschien zelfs leerzame belevenis vindt. Wij vonden het in ieder geval super leuk om dit kunstwerk voor je in elkaar te zetten. Voordat je opmerkt wat een vreemde volgorde de Almanak heeft: er zit een idee achter de opbouw. We nemen je mee op een reis door de tijd, waarbij we onderweg allerlei Kroonjuwelen naar voren laten komen. Je zal je nu wel afvragen wie er bedoeld worden met 'wij' dus de leden van de Almanakcommissie (AlCo) zullen zich hier aan je voorstellen.

Heeyhoi, mijn naam is Michelle en ik ben de AlCo's secretaris. Op dit moment mag ik mij een derdejaars bachelor student noemen, al moet ik mij daar zelf vaak aan herinneren: de tijd is voorbij gevlogen met alle leuke vakken, meehelpen in commissies, geweldige mensen en fantastische uitjes en reizen! Naast een liefde voor scheikunde heb ik ook een speciaal plekje in mijn hart voor alles wat met talen te maken heeft (je mag me altijd aanschieten om over poëzie en klassieke talen te praten) en werken aan de Almanak klonk daarom als muziek in mijn oren. Verder houd ik ervan om te hiken, te dansen en om veel foto's van mijn schattige hondje te maken; ik stuur je ze met liefde. Ik wens je een mooie reis door ACDs levensjaren via deze Almanak!

Hey leuke lezer, mijn naam is Myrthe en ik ben derdejaars bachelor student, maar door COVID-19 doe ik nog een extra halfjaartje over mijn bachelorproject en extra vakken. Ik heb de afgelopen jaren bij het ACD zeker niet stilgezeten: ik heb twee keer een prachtige BEC mogen mede-organiseren (2018 en 2019), ik ben secretaris van het SLA bestuur, houd me bezig met ICT en ben het creatieve brein achter de ACiD (het ACD blad) sinds 2019. Je zal mijn werk herkennen van de ACiD afgelopen jaar en hopelijk kun je het in deze Almanak ook weer terugzien. Veel leesplezier en kijk je ogen maar uit in dit meesterwerk!

Lieve Almanak lezer, ik vind het super om mij te mogen voorstellen tussen deze geweldige AlCo-leden! Mijn naam is Siza en ben de afgelopen vier jaar actief geweest bij de vereniging. BEC, LEC, Acquisitie, ICT, SoCo en ik heb het genoeg gehad om deel uit te maken van het 73e bestuur. Ik vind het daarom erg leuk om ook mijn steentje bij te dragen aan deze Almanak om zo te kunnen terugkijken op het verleden. Mijn interesses liggen natuurlijk bij scheikunde, maar ook bij aardwetenschappen, sporten (roeien en klimmen) en fotograferen. Ik hoop met mijn enthousiasme voor de vereniging deze Almanak voor iedereen (ten minste een beetje) interessant te maken.

Hallohallo, ik ben Marit en ik ben de voorzitter van de AlCo. Ik zit nu in mijn vierde jaar van de bachelor en heb een half tussenjaar, dus voldoende tijd om aan de Almanak te werken! Ik vind schrijven en op creatieve manieren opmaken maken ontzettend leuk, je zal vast wel een paar van mijn eerdere werken in je handen gehad hebben: BEC bladen voor Lissabon, Praag (en Sevilla) en de bladen van januari 2017 t/m juni 2019. Ook reizen doe ik ontzettend graag, daarom heb ik een semester in Dublin gestudeerd, wat ik iedereen aan kan raden. Ik hoop dat je geniet van dit meesterwerk!

Welkom op het verjaardagsfeestje van het ACD! Ik ben Daan, een eerstejaars master student die ondertussen alweer vier jaar rondloopt bij deze geweldige vereniging. Al vanaf mijn eerste jaar ben ik een fanatiek borrel bezoeker, maar ik doe ook nog andere dingen dan onze kas vullen. Zo heb ik met veel plezier het AJW georganiseerd in mijn eerste jaar en werk ik nu in deze gezellige commissie mee aan deze prachtige Almanak. Naast scheikunde ben ik graag bezig met nieuwe muziek ontdekken of mij verdiepen in wéér een nieuwe willekeurige interesse. Ik hoop dat jij net zo veel plezier hebt met het lezen van deze Almanak als dat wij hebben gehad met het maken ervan!

Hey 'jij', Maxime hier! Ik ben derdejaars bachelor student, maar ik ga nog een vierde jaar doen met allerlei extra vakken en als hoogtepunt natuurlijk mijn deelname aan het SLA bestuur. Even een korte opsomming van mijn geschiedenis bij het ACD. M'n eerste jaar in de EJC; in m'n tweede jaar de LEC en ik werkte als studentvoorlichter om de studie te promoten bij scholieren, en nu dus SLA bestuur (verder dit jaar geen andere commissies omdat ik het eerste semester in Parijs studeerde). Tot slot heb ik mij aangesloten bij de Wintersportcommissie voor de aankomende editie! Ik vind

het super leuk dat ik ook medeauteur van de Almanak ben, echt iets waar ik over 25 jaar bij het 100-jarig bestaan trots op terug kan kijken! Veel leesplezier!

Enjoy!

RECTOR MAGNIFICUS UVA

Beste studenten, geachte leden van ACD,

Allereerst en vooral, gefeliciteerd met jullie verjaardag. 75 jaar is geen onbelangrijke prestatie. Daar mogen jullie erg trots op zijn.

Als chemisten weten jullie natuurlijk dat koolstof een van de meest rijke elementen in het universum en een belangrijke bouwsteen voor het leven is. Veelzijdig als koolstof is, vormt het talrijke nieuwe samenstellingen, waardoor het een plek verdient als kroonjuweel in het periodiek systeem. Deze wordt daarom soms ook de 'Koning der Elementen' genoemd.

Van de koolstof-tatoeages die Ötzi de IJsmen 5.200 jaar geleden kreeg, tot de ontdekking en het gebruik van fullerenen en grafeen in de afgelopen decennia; de allotropen van koolstof doordringen op zoveel manieren ons dagelijks leven.

Een van de meest bekende allotropen is natuurlijk de diamant. Diamanten behoren al sinds jaar en dag tot de kroonjuwelen van de edelstenen. Daarnaast zijn ze uiteraard te vinden in de vele letterlijke kroonjuwelen van koninkrijken over de hele wereld. De grootste diamant ooit – de Cullinan Diamond – werd gebruikt in de kroonjuwelen van het Verenigd Koninkrijk, maar werd hier in Amsterdam bij Royal Asscher gesneden.

Net zoals die enorme diamant naar Amsterdam kwam om zijn volledige potentie te bereiken, hoop ik dat jullie hetzelfde ervaren op de universiteit en bij het ACD.

Nogmaals gefeliciteerd met jullie vijftiende lustrum!

Prof. dr. ir. Karen I.J. Maex
Rector Magnificus
Universiteit van Amsterdam

RECTOR MAGNIFICUS VU

Toen het Amsterdams Chemisch Dispuut werd opgericht, was Nederland herstellende van de Tweede Wereldoorlog. Nu, 75 jaar later, zijn deze oorlog en de vele slachtoffers die toen zijn gevallen op indrukwekkende wijze herdacht: op een lege Dam. Anno 2020 vechten we tegen het coronavirus en leven we noodgedwongen in een ‘anderhalvemetersamenleving’.

De oprichters en de leden van het ACD hebben destijds ongetwijfeld veel steun aan elkaar gehad in de zware tijd van de wederopbouw. In een crisissituatie heb je elkaar nog meer nodig dan ooit en hoe geweldig is het dan om lid te zijn van een studievereniging. Jullie zijn als leden verbonden

aan elkaar. Maak daar gebruik van, nog meer dan je al deed. Houd intensief contact met elkaar, wissel ervaringen uit en praat open over je ervaringen.

Wat mij betreft zijn studieverenigingen de kroonjuwelen van de universitaire wereld. Hoe goed wij als universiteit ons best ook doen om ons over de studenten te bekommeren, zonder verenigingen zou het studentenleven geen glans hebben en van mindere waarde zijn. En dat niet alleen tijdens de studie, maar ook in de vele jaren daarna zal de waarde van je lidmaatschap zich bewijzen. Het netwerk dat je nu opbouwt, zal nog jaren zijn nut laten zien.

Jullie vereniging is maar liefst 75 jaar oud. Gefeliciteerd met deze prachtige mijlpaal en ik wens jullie nog vele generaties studenten toe!

Vinod Subramaniam

Rector Magnificus

Vrije Universiteit Amsterdam

OPLEIDINGSDIRECTEUR BACHELOR

Bij deze lustrumviering van het Amsterdams Chemisch Dispuut voelt de bachelor Scheikunde zich natuurlijk ook een beetje jarig. Immers, die twee zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden. De opleiding is trots op het ACD, dat bestaat uit actieve leden die betrokken zijn met elkaar en investeren in hun studieloopbaan. Bovendien was er de afgelopen vijf jaar ook iedere keer weer een bestuur dat zich inzette voor de vereniging, haar leden en alumni én ook zeer betrokken was bij de opleiding.

De bacheloropleiding Scheikunde heeft zich dan ook weer verder ontwikkeld de afgelopen jaren. Sinds 2016 officieel als *joint-degree* opleiding van de UvA en de VU. De *joint-degree* bracht ook weer verdere verbinding tot stand tussen de Scheikunde-onderzoeksstaf van de UvA en VU. De kers op de taart van deze samenwerking was de zeer positieve heraccreditatie in 2018. In hetzelfde jaar werd het studieprogramma van Scheikunde opnieuw ingericht op twee locaties. Sindsdien kan de opleiding optimaal gebruik maken van de mogelijkheden van zowel de VU-campus als het Science Park van de UvA. De studenten komen dan ook vanaf de start van hun studie op beide locaties voor hoor- en werkcolleges, practica en onderzoeksprojecten. In de opleiding zitten tegenwoordig vakken die door VU- of UvA-staf gegeven wordt,

naast vakken die door staf van beide instellingen wordt verzorgd. Er wordt dus heel wat heen en weer gereisd tussen de beide locaties. Studenten hoeven doorgaans nooit op één dag heen en weer te fietsen, er zijn namelijk UvA-dagen en VU-dagen. Docenten moeten dat vaak wel op één dag en sommigen hebben dan ook een topconditie.

Het aantal studenten dat startte met Scheikunde kende een piek van 2015 t/m 2017, waarna het ging dalen. De precieze reden daarvoor is moeilijk aan te wijzen en heeft ongetwijfeld met meerdere factoren te maken. Het streven blijft echter om jaarlijks tussen de 70 en 100 eerste-

jaars te verwelkomen. Om die reden is afgelopen jaar een curriculumcommissie aan de slag gegaan om het studieprogramma te vernieuwen. De opleiding zal breder worden, met vernieuwde, heldere leerlijnen en studiepaden die aantrekkelijker zijn voor scholieren en invulling geven aan wat de chemicus van de toekomst nodig heeft. Naast een inhoudelijk goed studieprogramma zijn we als opleiding samen met de onderzoeksinstituten bezig om Scheikunde in de regio Amsterdam beter op de kaart te zetten. We doen dit door verbetering van onze zichtbaarheid, PR én door meer aan te gaan bieden aan middelbare school docenten Scheikunde en hun leerlingen. Het bètapartners netwerk speelt

daarbij een belangrijke rol. Excellente scholieren met interesse in Scheikunde weten Amsterdam inmiddels te vinden vanwege de unieke mogelijkheid om in aanmerking te komen voor een John van Geuns stipendium. Om Scheikunde verder te promoten worden er voor verschillende doelgroepen leuke activiteiten en demonstratie-experimenten ontwikkeld door middel van een Chemistry Fair. Dat laatste doen we dan weer samen met bevlogen leden van het ACD. Dat laat meteen weer de prachtige synergie zien tussen de opleiding en de studievereniging. Een studievereniging die tegenwoordig, net als de opleiding, meer en meer tweetalig is en trouwens ook een tweede optrekje heeft op de Zuidas. Dat moet nog een beetje verder ingericht en aangekleed worden, maar welke studievereniging heeft nou een tweede verblijf op zo'n Triple A-locatie in Nederland?

Over vijf jaar hoop ik dat de kroon op al dit gezamenlijke werk bestaat uit een prachtig nieuw curriculum Scheikunde, met een groeiende instroom aan chemici van de toekomst en een bruisend ACD met actieve studenten die investeren in hun toekomst. Kijk, dat zijn onze echte kroonjuwelen!

Sape Kinderman
Opleidingsdirecteur
Bachelor Scheikunde

OPLEIDINGSDIRECTEUR MASTER

De *joint-degree master Chemistry* in Amsterdam van de Vrije Universiteit (VU) en de Universiteit van Amsterdam (UvA) wordt aangeboden sinds 2016. Voor die datum was er al een zeer goede en hechte samenwerking tussen de docenten van het Departement Scheikunde en Farmaceutische Wetenschappen (S&F) aan de VU en het *Van 't Hoff Institute of Molecular Sciences* (HIMS) aan de UvA. Studenten van beide scheikunde opleidingen konden vakken volgen aan de andere universiteit in Amsterdam. Tegenwoordig bestaat de master uit 3 zeer interessante tracks die een groot gedeelte van de scheikunde omvatten: *Analytical Sciences*, *Science for Energy and Sustainability* en *Molecular Sciences*. Deze laatste track is in 2016 ontstaan uit een samenvoeging van de twee tracks: *Molecular Design, Synthesis & Catalysis* (MDSC) en *Molecular Simulation & Photonics* (MSP). Een zeer belangrijke ontwikkeling, omdat dit studenten de mogelijkheid geeft om zich breder te vormen in de scheikunde.

Eind 2017 is mij gevraagd of ik het opleidingsdirecteurschap zou willen aannemen als opvolger van Dr. Henk Lingeman en Dr. Wim Kok. Ik heb deze kans met beide handen aangegrepen omdat naar mijn mening één van de belangrijkste taken van de hoogleraar het opleiden van jonge mensen is. Mijn eerste opdracht in 2018 was om de visitatie van onze

nieuwe *joint-degree* te leiden, samen met de eveneens pas aangestelde opleidingscoördinator Maciek Sokolewicz. De *master Chemistry* heeft de visitatie goed doorlopen en is tot 2025 geaccrediteerd. Hierna heb ik mij als opleidingsdirecteur kunnen bezighouden met de leuke en interessante kanten van mijn functie.

Naast het optimaliseren van het aanbod aan cursussen heb ik mij samen met het ACD, de studieadviseur Ambi Oosterhout en de trackcoördinatoren tot doel gesteld om de sociale cohesie van deze groep te vergroten omdat de instroom in onze master uit zeer diverse groepen bestaat: de studenten van de lokale

bachelor Scheikunde, van de andere Nederlandse bachelors Scheikunde, van de HBO opleidingen (na het volgen van de premaster) en de internationale studenten. In deze levensfase van de studenten is het zeer waardevol om nieuwe vriendschappen te sluiten en een netwerk voor later op te bouwen. De masterstudie begint nu elk jaar met een introductie gevolgd door een BBQ die door het ACD verzorgd wordt. Daarnaast worden er voor de master studenten door het ACD ook andere activiteiten georganiseerd en sluiten zij aan bij de

oriëntatiemarkten waar promovendi van verschillende onderzoeksgroepen van S&F en HIMS hun werk tonen en uitleggen om studenten te enthousiasmeren om bij hen een onderzoeksproject te doen.

De studievereniging ACD speelt een cruciale rol voor het onderwijs en de sociale cohesie van de grote groep chemie studenten. Daarnaast heeft het ACD de tweeledige locatie van de studie omarmd, is op beide campussen aanwezig en organiseert op beide campussen activiteiten alleen of met de broertjesverenigingen. Zo kan de *master Chemistry* in Amsterdam naast hoogwaardig onderwijs en onderzoek de studenten ook een warme en boeiende studietijd bieden: de kroon op je opleiding.

Ik feliciteer het ACD met zijn 75ste verjaardag, dank alle studenten voor hun inzet voor de succesvolle samenwerking binnen de *joint-degree master Chemistry* in Amsterdam en hoop onze nu al hechte band en samenwerking nog verder te versterken in de komende jaren.

Prof. dr. Célia Fonseca Guerra
Opleidingsdirecteur
Master Chemistry

ACD BESTUREN

Elk ACD jaar had natuurlijk ook een geweldig bestuur dat alles overzag. Een overzicht van de hoogtepunten van het ACD, veranderingen en sfeer in de afgelopen 5 jaar is geen makkelijke opgave, maar onze geweldige besturen van die tijden hebben het allemaal mooi verwoord.

Bestuur 70	2015-2016	20
Bestuur 71	2016-2017	22
Bestuur 72	2017-2018	24
Bestuur 73	2018-2019	26
Bestuur 74	2019-2020	28

Bestuur 70

Voorzitter: Indigo Bekaert

Secretaris: Danny Kroon

Penningmeester: Nicol Heijtbrink

Commissaris Onderwijs en PR: Richard Broersen

Commissaris Activiteiten en Bar: Rhea Lambregts

Commissaris Extern: Yorrick Boeije

Bestuur 71

Voorzitter: Yol Tio

Secretaris: Celine Nieuwland

Penningmeester: Stan Papadopoulus

Commissaris Onderwijs en PR: Jelle Hofman

Commissaris Activiteiten en Bar: Anna Butter

Commissaris Extern: Klaas Visscher

Bestuur 72

Voorzitter: Tula Kaptein

Secretaris: Roy van Sluis

Penningmeester: Michael Doppert

Commissaris Onderwijs: Maartje van Rijn

Commissaris Extern: Demi Snabilié

Commissaris Activiteiten en Bar: Lars Overwater

Bestuur 73

Voorzitter: Rens Ham

Secretaris: Anissa Haim

Penningmeester: Robin Schatens

Commissaris Onderwijs en Cultuur: Maarten van Dorp

Commissaris Extern: Siza Kuin

Commissaris Activiteiten en Bar: Sophie Evers

Bestuur 74

Voorzitter: Sam Hulscher

Secretaris: Jari Hoffmann

Penningmeester: Bart de Mooij

Commissaris Onderwijs: Nadav Joosten

Commissaris Extern: Bente Reus

Commissaris Activiteiten en Bar: Floris Blom

BESTUUR 70

2015-2016

Hoi lieve ACD'ers,

Wat leuk om weer eens wat te mogen schrijven voor jullie en dat ter ere van de 75e verjaardag van onze schitterende vereniging. Het is alweer vijf jaar geleden dat ik en mijn mede-ouwelullen ons het 70ste bestuur des Amsterdams Chemisch Dispuut mochten noemen en wat is er veel veranderd in de tussentijd! De Brainwave, toen een rommelige en intieme bar, is ondertussen uitgegroeid tot een bruisende plek vol bier en mensen zowel voor als na 17 uur. Het ACD-meu-bilair heeft zo ongeveer alle hoeken van het hok wel gezien. Ook de opleiding is er veel op vooruitgegaan; we mogen onszelf ondertussen een heuse *joint-degree* noemen en we hebben een hok op de VU weten te veroveren. Het is ontzettend gaaf om te zien dat commissies als de SoCo de tand des tijds hebben doorstaan en vijf jaar na oprichting nog steeds volop flonkeren.

Wat was vijf jaar terug me toch een jaartje, het jaar van het 14e lustrum van het ACD. Als echte ouwe lul is het tijd om even terug te kijken naar die goeie ouwe dagen, herinneringen ophalen met de enkeling die dit na al die jaren nog leest, en om een korte indruk te geven van het ACD van toen.

Om te beginnen het Lustrum, een week vol geweldige activiteiten onder het thema 'Host-guest, thuis best'. Er was

taart, er waren speeches, ouders op labs en zelfs een ACD-lustrumlied. Er is verwoed gesport op de sportdag en gezongen en gedanst op het Open Podium. Op de alumniborrel is gebleken dat de ouderwetse gezelligheid en het rijkelijk laten vloeien van bier bij het ACD geen (leef)tijd kent. Na wat intellectualiteit op het symposium was er als knallende afsluiter het lustrumfeest. Al wankelend op een boot is er gegeten, gedanst en gefeest alsof er geen morgen was. Ik moet stiekem toegeven dat het ACD-lied brullen samen met vier lustrumvoorzitters toch wel een persoonlijk hoogtepuntje was. Ik kan niet wachten op alle leuke activiteiten, borrels en hopelijk heel wat ACD-liederen die de 75e verjaardag zal brengen.

Als tweede big event werd in dit jaar de ONCS voor het eerst in lange tijd in Amsterdam gehouden. Een moedig clubje ACD'ers is twee jaar lang bezig geweest met de organisatie van het grootste scheikunde sporttoernooi van Nederland en het werd een briljant weekend. We hebben gestreden en geleden, we zijn vergaan van de hitte en we zijn omvergereden door winkelwagentjes. Het 'Make Love, not War'-thema bleek erg leuk: mensen mogen wakker schreeuwen met rondrennende piemel-mascottes was toch wel erg grappig. De tweede prijs was een waardige afsluiter.

Er is nog zo veel meer gebeurd. Onze eigen Bas de Bruin werd verkozen tot

Docent van het Jaar 2015. Na veelvuldig stemmen van de scheikundestudenten belandde hij in de voorrondes waar hij de show stal met experimentjes. De enorme betrokkenheid van Bas bij zijn studenten, zowel in het lokaal als met een biertje erbij, is uiteindelijk beloond met de docent van het jaar titel, heel veel taart en een paar gouden stelten (die je dus kennelijk niet mee mag nemen in de tram). De heuse 'Bas de Bruine Bierenborrel' was op zijn plaats.

Er was uiteraard weer een buitenlandse reis, dit jaar naar het mooie Boedapest. Er is gebadderd in de vele badhuizen, bootje gevaren en het Hongaarse nachtelijke leven is verkend onder begeleiding van enkele lokale studenten. Vanzelfsprekend bezochten we chemische bedrijven en de twee universiteiten van de stad: de spectaculaire Chemistry on Stage show van een van de scheikunde docenten liet de mensen op de eerste rij toch wel lichtelijk voor hun leven vrezzen. Tijdens de BètawEEK hebben we gefeest als beesten, je zou bijna vergeten dat er een lezing is geweest van een Indiase Monnik. Het geoptimaliseerde pofstysteem bracht de eerste amusante sta-

tistieken aan het licht over de genoten biertjes, colaatjes en chippies (zie ACiD volume 47 #3) en nog zo veel andere dingen dat het te veel wordt om op te noemen. Het was met het jaartje wel. Als oudste voorzitter van dit lustrum wil ik toch even kwijt hoe gaaf het is te zien dat, hoewel er constant dingen veranderen, de warme, gezellige en openhartige sfeer van het ACD er altijd in blijft en zorgt dat steeds weer geldt: we zijn de allerbeste. Oké, ik beloof dat mijn nostalgische geneuzel nu over is. Tijd voor een prachtig feestje!

Heel veel plezier allemaal met dit schitterend Lustrumjaar,
van ons eigen Kroonjuweeltje, secretaris Danny,
van Nicol zonder E (maar daar zit ze echt niet mee),
van Richard met z'n uitstekende mikkunsten (godverdomme...),
van ABC-topper Ray Ray,
van Teamcaptain Yorrick,
en van mij.

Met heel veel chemikusjes,
Indigo

v.l.n.r. Danny Kroon, Yorrick Boeije, Indigo Bekaert, Richard Broersen, Nicol Heijbrink, Rhea Lambregts

BESTUUR 71

2016-2017

Lieve leden, oud-leden, donateurs en uiteraard onze zeer gewaardeerde leden van verdiensten en ereleden,

Het voelt alweer als eeuwen terug dat wij met een zwaai van de ALV-scepter werden ingehamerd als 71ste bestuur van onze mooie vereniging. Ondanks dat ons motto luidde: 7, 1, Drankprobleem en er daardoor behoorlijk wat wazige en vergeten momenten zijn, zijn er ook meer dan genoeg momenten die ons wel bij zijn gebleven.

Als ik nu als een oude lul terugkijk op ons jaar vallen er ook zeker een aantal juweeltjes op. Ten eerste uiteraard het digitaliseren van het volledige papieren archief. Samen met onze huishredder 'Betty' heeft de Digitalisering en Archivering Commissie (DAC), naast het vernietigen van bewijsstukken van belastingfraude, ook documenten gevonden die nog dateerden uit de tijd dat jullie grootouders nog als sjaars hun eerste biertje adtten bij het ACD. Het was dan ook ontroerend om tijdens de allereerste VOLA-activiteit oud-bestuursleden uit de jaren '60 te zien die met trots hun bestuurs-splendje ophadden en vol weemoed terugkeken op hun studententijd bij het ACD.

Ironisch genoeg was een van onze voornamepunten in ons beleidsplan

juist het tegengaan van de vergrijzing binnen onze vereniging. Deze zorg verdween echter als een lauwe Jupiler toen op de Meet-The-Freshman borrel, in een gloednieuwe Brainwave, de toen nog onschuldige sjaars fanatiek Pokémonkaarten verzamelden, een record-aantal fusten leegdronken en stuk voor stuk actief werden. Met zevenentachtig(!) actieve leden had de CWAL het dan ook druk, maar toch werden alle actieve leden stuk voor stuk erg gewaardeerd. Daarnaast kwamen ook HIMS en veel van onze broertjes en zusjes langs voor activiteiten of simpelweg voor een van onze legendarische borrels. Zoals altijd was het ACD een plek voor iedereen die erbij wilde zijn. Alhoewel we daarin naar mijn mening lichtelijk zijn doorgeschooten nu onze 1 April grap, dat wij zouden verhuizen naar de VU en onze naam zouden veranderen in het Amstelveens Chemisch Dispuut, (deels) werkelijkheid is geworden.

Misschien klink ik nu als een nostalgische oude man vol met clichés, maar het kroonjuweel van ons jaar was voor mij vooral de gezelligheid. Het kroelen met jullie op alle weekenden, de ALV's waar we (bijna) altijd lachend uit kwamen lopen, gebroederlijk het ACD-lied scanderen op de bar in de Brainwave, in de straten van Lissabon of dan wel in een dorp ergens ver buiten de ring. Zo kan ik nog wel door blijven gaan. Dat kon alle-

maal natuurlijk niet zonder jullie hulp en participatie, zo was de ideeënbus vaak gevuld met ideeën, werd er uit initiatief van een sjaars een Wintersportcommissie opgericht en hebben velen van jullie ongelofelijk veel werk verricht om alle activiteiten, bladen, ICT, maaltijden maar ook kascontroles te verzorgen. Zonder jullie was dat allemaal nooit gelukt.

Het is dan ook geweldig om te zien dat het ACD doorgaat waar we al bijna 75 jaar mee bezig zijn: een plek zijn waar iedereen welkom is. Zelfs nu in de corona-tijd worden er nog steeds online activiteiten georganiseerd, door en voor de leden en werken we er met zijn allen aan om door deze moeilijke tijd te komen. Ook een groot compliment aan het 74ste bestuur, die zich zo snel heeft aangepast aan de

omstandigheden en alle mogelijkheden heeft gepakt om er toch nog een mooi jaar van te maken.

Dan een dank aan de Almanak commissie die enorm veel tijd in dit prachtige werk heeft gestopt en een dank aan mijn bestuur, die het een jaar lang met mij heeft moeten overleven. En niet te vergeten: ACD HOOG!

Namens het 71ste bestuur,
Yol Tio

v.l.n.r. Anna Butter, Stan Papadopoulos, Yol Tio, Celine Nieuwland, Jelle Hofman, Klaas Visscher

BESTUUR 72

2017-2018

Lieve lezers,

Wat gaat de tijd toch snel en wat mooi dat het ACD nu al 75 jaar bestaat! Op dit soort momenten voel ik mijn trots om deel te zijn van de geschiedenis van deze mooie vereniging alweer opborrelen en krijg ik spontaan zin om mijn speldje op te gaan poetsen. Maar eerst wil ik jullie graag meenemen door het 72ste jaar van het ACD, toen mijn bestuur en ik de touwtjes in handen mochten nemen.

Een hoogtepunt van het jaar blijft toch altijd de buitenlandse excursie, die in ons jaar naar Praag ging, waarbij het ACD-lied door weer een andere Europese stad schalde, bergen en torens zijn beklommen en de stickers op steeds grotere hoogtes geplakt werden. Maar ook de wintersportreis, waarbij de Wintersportcommissie een primeur neerzette voor het ACD en menig ACD'er heeft leren skiën of snowboarden op de pistes in Avoriaz. Daarnaast hebben we als bestuur veel tijd gestopt in het betrekken van de masterstudenten door specifieke excursies en activiteiten voor hen te organiseren. Hieruit is de Master Activiteiten Commissie (a.k.a. de MAC) geboren, die ook heeft geholpen met het organiseren van een Master FI! Naast de vele activiteiten met broertjes en zusjes van het ACD wilden we ook weer eens

iets voor de ouders van onze ACD'ers organiseren en dus werd het academisch jaar afgesloten met een Ouderdag waar de families van onze lieve leden een kijkje in het studentenleven kregen.

Maar naast de dingen waar je trots op bent, zijn de kroonjuwelen van je bestuursjaar natuurlijk ook de momenten waar je iets van leert, dingen waar je op dat moment totaal niet op zit te wachten, en daar waren er zeker ook genoeg van in ons bestuursjaar! Na de feestelijke CoBo (Constitutieborrel) in de Gieter om ons bestuursjaar in te luiden, mochten we al snel genieten van de meer serieuze kant van het bestuursleven, want er zat een gat in ons mooie hokkie! Dat nam ons natuurlijk een beetje de kroon van het hoofd als gloednieuw bestuur. Gelukkig waren de daders hiervan vrij snel opgespoord en konden we verder. Enkele dagen na de sprookjesachtige viering van de ACD-verjaardag, viel deze onhandige voorzitter op haar hoofd en moesten mijn vijf geweldige bestuursleden het een tijdje zonder mij doen. Gelukkig hebben we ook dit overleefd en kunnen vieren met een kopstootje!

Een van onze doelen was een flatscreen in het hok ophangen voor acquisitie en promotie. Aangezien Michael nog ergens een flatscreen had liggen, leek dit

een niet onmogelijke opgave. Totdat we een ophangstelsel bestelden bij 'Red je pakketje', een vernuftige service die binnen 2 seconden aankondigde dat de bezorger er was en meteen daaropvolgend dat we te laat waren om het pakketje nog op te halen. Gelukkig waren we ze na de zoveelste keer te slim af en prijkt de flatscreen nu al een tijdje aan de muur van het ACD-hok.

Naast deze incidenten kregen we ook nog te maken met een windstorm die letterlijk het dak eraf heeft geblazen en een totaal nieuwe privacywetgeving, die door ons bestuur liefkozend AVGodverdomme werd genoemd. Maar helaas zijn mijn woorden bijna op en moet ik dus maar tot een conclusie gaan komen. Ook

al bestaat ieder jaar uit z'n ups en downs, we zijn er met het ACD nu al 75 jaar mee bezig om scheikunde te vieren en onze leden te plezieren en niks houdt ons tegen om dat nog zo lang mogelijk voort te zetten!

ACD HOOOOOGG!!

Namens het 72ste bestuur,
Tula Kaptein

v.l.n.r. Lars Overwater, Maartje van Rijn, Roy van Sluis, Tula Kaptein, Michael Doppert, Demi Snabilié

BESTUUR 73

2018-2019

Lief ACD, Beste lezer,

Ook al is het nog maar amper een zomer geleden dat wij bestuur van het ACD waren, zijn wij totale “has-beens” geworden. Hoewel wij daar als oud-bestuur uiteraard enorm van schrokken, hangt het eigenlijk als een soort zwaard van Damocles boven de hoofden van ieder oud-bestuurslid. Je wordt omgeruild voor een nieuwere, modernere en jongere variant tijdens de bestuurswissel. Wellicht maar goed ook, want ik weet niet hoe lang onze adem nog was. Nu dat wij ook eindelijk een beetje bijgekomen zijn, is het een leuk moment om terug te kijken op ons bestuursjaar.

Wat was het een mooi jaar, natuurlijk niet alleen maar rozengeur en maneschijn, maar als je het samenvat was het toch wel enorm leuk. Het leidt ook tot veel herinneringen: van hevige discussies tijdens bestuursvergaderingen tot een knotsgekke avond in de Hotshots. Het ACD is voor ons allemaal altijd een soort thuis geweest, een plek waar we altijd terecht konden, waar we ook zin in hadden: een luisterend oor, goed gezelschap of een interessante discussie.

Het eerste woord wat vaak bij mensen opkomt als ze het over het 73e bestuur hebben is “cultuur”. Al was het zeker een belangrijk punt voor ons om verschillende soorten activiteiten te organiseren

(de etiquette les was top!), is de term cultuurbestuur zeker too much. Onze grootste prestatie is immers Maarten ervan weerhouden om de naam te veranderen naar Amsterdams Cultureel Dispuut!

“Ons jaar” bestaat uit vele kroonjuwelen, waaronder uiteraard de BEC naar Zagreb en Ljubljana, waar we niet alleen interessante bedrijven, universiteiten en instituten hebben bezocht maar ook een zonovergoten dag hadden in de prachtige omgeving bij Bled met een saffierblauw meertje. We zijn ook iets dichterbij huis geweest om te zien hoe de obsidiaanzwarte (olie) industrie te werk gaat. Naast de rondleiding op de raffinerij bij BP hebben we natuurlijk ook het Rotterdamse nachtleven uitgebreid in ons opgenomen. Tijdens het symposium “Analysis and Chemistry of Drugs” (ACD) konden we het natuurlijk niet laten om te leren over het opaal witte poeder dat terug te vinden is in het afvalwater na verschillende festivals.

Naast nog een hoop meer leerzame activiteiten, hebben we natuurlijk ook andere dingen georganiseerd. Het begon natuurlijk allemaal bij het EJW, een topweekend met de eerstejaars in het idyllische Ellertshaar, waar we naast allerlei verschillende spelletjes ook de (bier)estafette deden op het smaragd-groene gras van De Klonie. Dat smaakte naar meer, dus deed een uitstapje naar

de top van de kerk van Alkmaar erg goed, vooral de citriengele ridders die bij het aansluitende diner geserveerd werden. We sloten het jaar 2018 af met een gala op een prachtige sloep dat nog lang door onze hoofden zal schommelen. Het nieuwe jaar begon goed met een fantastische wintersportreis waar de sneeuw glinsterde als een hele hoop kleine diamantjes, die we ook konden terugvinden in ons eten. Wellicht waren onze papillen te gewend geraakt aan het heerlijke eten van de KoCo.

Door het jaar heen waren er natuurlijk geweldige borrels, zo werden er meme-pareltjes geëerd tijdens de verjaardag van het “Amsteldams Chemisch Dospuut” en deden we een ode aan de oh zo bekende robijnrode vloeistof tijdens de “wijn is fijn” borrel. Daarnaast waren

er natuurlijk nog veel meer borrels, allemaal even top! Het jaar werd toepasselijk afgesloten met het kleurrijke Flux, waar we van de silent disco tot in de waterballen konden genieten.

Als bestuur hebben we niet alleen van al deze activiteiten, maar ook van elkaar genoten tijdens dit geweldige jaar. Hiervoor wil ik nogmaals iedereen bedanken en kunnen we op naar de volgende vijf jaar!

Namens het 73ste bestuur des Amsterdams Chemisch Dispuuts,

Rens Ham
Voorzitter

v.l.n.r. Siza Kuin, Robin Schatens, Anissa Haim, Rens Ham, Sophie Evers, Maarten van Dorp

BESTUUR 74

2019-2020

Lieve leden,

Ik vergeet soms wel eens dat onze vereniging best wel een flinke leeftijd heeft. Vijfenzeventig jaar, mijn opa is nog jonger dan dat. Een prachtige leeftijd als deze, ons vijftiende lustrum, moet natuurlijk gevierd worden. In het komende jaar zal de SLA activiteiten in overvloed organiseren en zullen we met z'n allen proosten op het bereiken van een prachtige leeftijd als vereniging. Met een proost kijk je vooruit naar wat de toekomst zal brengen, maar kijk je ook terug naar wat er gebeurd is. Ik zal in dit stuk gaan vertellen over het jaar vóór het lustrumjaar, het vierenzeventigste jaar van onze vereniging.

Het voelt vrij gek om terug te kijken op een jaar dat nog niet afgelopen is. Het kan wel gezegd worden dat wij een vrij bizar jaar hebben gehad. We begonnen met goede plannen en kwamen met een beleidsplan bomvol goede ideeën, maar dat liep aan het begin van het jaar toch net ietsje anders. Bente werd ziek en kon haar bestuurstaken niet vervullen en daardoor werden haar taken verdeeld onder de vijf mannen in het bestuur. Vijf mannen met elkaar, kan dat wel goed gaan? Tot mijn verbazing: ja! Met goede moed en hoop voor het herstel van Bente gingen we aan de slag en hebben we een aantal prachtige activiteiten neergezet. Voor ons was het in een nieuw jasje gesto-

ken AJW naar Keulen het hoogtepunt, naast alle feesten, borrels, activiteiten en de wintersport. Daarnaast waren we druk bezig met lezingen en hebben we een enorm geslaagde oriëntatiemarkt neergezet. Als kers op de taart was Bente ook weer genoeg hersteld om aan te sluiten bij de vijf mannen en waren we weer compleet!

Zo gingen Bente en de Bitchboys (prachtige naam) weer verder met de voorbereidingen van een flink aantal andere activiteiten en zaken. De website, die inmiddels wel een update verdiende, kreeg een facelift en aan onze oh zo gezellige verenigingskamers (meervoud) werd ook gewerkt. Met nieuwe koelkasten, een stellingkast inclusief spellen, een bank, een gloednieuwe iPad en een veranderde opstelling heeft het UvA-hok wel de grootste make-over gehad. Ook het VU-hok heeft zijn extra's gekregen met een extra koelkast en is er geprobeerd om het muurtje in de kamer weg te halen. Nog niet gelukt, maar wie weet binnenkort wel.

Helaas kan het niet altijd gaan zoals je wil, want in maart bereikte het coronavirus Nederland, met als gevolg dat we onze komende activiteiten, de BEC, Flux, ONCS en nog veel meer, moesten annuleren. Maandenlang werk werd opeens door de wc gespoeld. Zeker de BEC, die dit jaar naar Sevilla zou gaan, doet nog

steeds wel pijn. Uiteraard zijn de maatregelen begrijpelijk en zijn we blij dat we nog allemaal gezond zijn. Snel werd de switch omgezet en werden de ACD-activiteiten online gehouden. Met workouts, dans- en knutselworkshops, een pub quiz, een enorm geslaagde lezing en meer hebben we geprobeerd jullie ACD-leden nog steeds te laten genieten van de activiteiten en gezelligheid van onze vereniging.

En dat brengt me alweer in het heden. Als je dit leest denk je, zo hé, was dat wel leuk dat chaotische bestuursjaar? Daarop zullen wij alle zes een volmondige JA antwoorden. Ondanks alles wat er is gebeurd zijn we trots op de dingen

die we gewoon wel hebben kunnen doen. Ik hoop dat volgend jaar bij het proosten alles weer normaal is en we elkaar een goede dikke knuffel kunnen geven, want dat hebben we ook wel verdiend. Daarmee wil ik nu afsluiten en iedereen een prachtig lustrumjaar toewensen! Namens het vierenzeventigste bestuur des Amsterdams Chemisch Dispuuts,

Sam Hulscher
Voorzitter

v.l.n.r. Nadav Joosten, Jari Hoffmann, Sam Hulscher, Bart de Mooij, Floris Blom, Bente Reus

ACD LIED

We zijn de allerbeste!
ACD!

Oeh oeh ja ja!
Oeh oeh ja ja!

We drinken graag een lekker!
Biertje mee!

Oh oh ja ja!
Oh oh ja ja!

We komen uit de hoofdstad!
Amsterdam!

Bij het ACD!
Bij het ACD!

En elke vrijdagavond!
Gaan we lam!

Ja bij het ACD
Bij het ACD!

Wist je dat we heten!
ACD!

Bij het A!
A!

En dat we daarom schreeuwen!
ACD!

C!
C!

We zingen nog een keertje!
ACD!

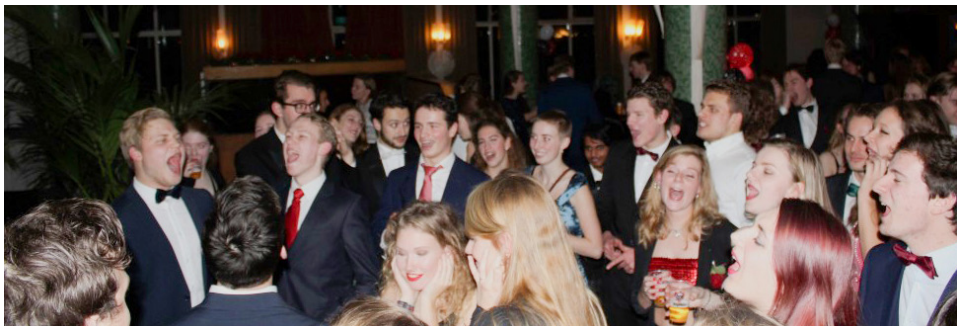
D!
D!

We zijn de allerbeste!
ACD!

Bij het ACD!
Bij het ACD!

Bij het ACD!
Bij het ACD!

ACD HOOOOOOOOOOOG!

GESCHIEDENIS

Het ACD bestaat dit jaar 75 jaar en dat is wel een feestje waard. Daarnaast is het natuurlijk ook ontzettend interessant om naar de geschiedenis van het studeren en het ACD te kijken, dus daarom hebben we informatie uit het archief opgegraven om een overzicht te geven van de veranderingen en belangrijkste activiteiten van het ACD sinds de oprichting. We hebben ook een beetje geschiedenis van de kroonjuwelen van Nederland inbegrepen, want die kunnen binnen ons lustrumthema natuurlijk niet ontbreken! Ook hebben wij speciaal voor jullie informatie aan oud-ACD'ers gevraagd, die met liefde iets wilden vertellen over hun studietijd. Tot slot hebben Bill en Michiel ook nog iets te vertellen over de geschiedenis van het practicum.

Kroonjuwelen van het Koninklijk huis	33
ACD geschiedenis	36
ACDecennia jaren '40	39
ACDecennia jaren '50	42
ACDecennia jaren '60	45
ACDecennia jaren '70	47
ACDecennia jaren '80	49
ACDecennia jaren '90	50
ACDecennia jaren '00	51
ACDecennia jaren '10	52
Het scheikundepracticum	54

DE KROONJUWELEN VAN HET KONINKLIJK HUIS

Toen we in oude Almanakken inspiratie op gingen doen voor deze Almanak, stuitten we op een brief van koningin Juliana. Wat bleek: in 1965 heeft het ACD erkenning gekregen van de koningin. Heel bijzonder! We hebben besloten om vol trots deze brief ook in deze Almanak een plekje te geven.

20 maart 1965,
nr. 149.

Wij Juliana, bij de gratie Gods,
Koningin der Nederlanden,
Prinses van Oranje-Nassau, enz, enz, enz.

Beschikkende op de verzoekschriften ter bekoming van erkenning van de daarin genoemde, voor minder dan dertig jaren aangegane, verenigingen door goedkeuring van hare daarbij overgelegde statuten:

Gelet op de voorschriften der wet van 22 april 1855 (Staatsblad no. 32) in het algemeen en op art. 6, tweede lid, dier wet in het bijzonder:

Op de voordracht van Onze Minister van Justitie van 11 maart 1965, .

Hoofdafdeling Privaatrecht, Afdeling Rechtspersonen, nr. ver. 63880 :

HEBBEN GOEDGEVONDEN EN VERSTAAN:

de overgelegde statuten der navolgende verenigingen goed te keuren en deze verenigingen mitsdien te erkennen, te weten:

1e. enz.

19e. Amsterdams Chemisch Dispuut, gevestigd te Amsterdam;

20e. enz.

Onze Minister van Justitie is belast met de uitvoering van dit besluit, enz.

Lech, 20 maart 1965,

(get.) JULIANA.

De Minister van Justitie,
(get.) Y. Scholten.

Overeenkomstig het oorspronkelijke.
De Secretaris-Generaal van het Ministerie van Justitie,
(get.) A. Mulder.

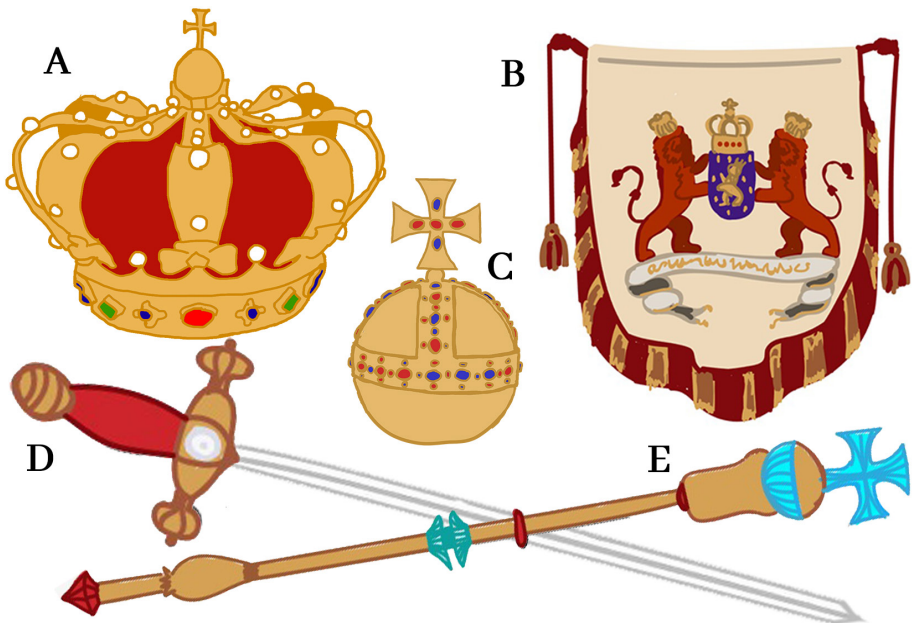
Voor afschrift conform.
Het Hoofd van Post- en
Archiefzaken,
voor deze,

Nu is het thema van ons 75-jarig lustrum 'Kroonjuwelen' en wat dan natuurlijk niet mag ontbreken, is enige informatie over de officiële kroonjuwelen van de koninklijke familie. Bij de abdicatie van koning Willem-Alexander waren deze voor het laatst te zien, maar de voorwerpen worden al sinds 1840 gebruikt, sinds de inhuldiging van koning Willem II.

Bij de abdicatie van voormalig koning Beatrix op dinsdag 30 april 2013 droeg koning Willem-Alexander een rok Kostuum met daaronder het grootlint van de Militaire Willems-Orde met daaroverheen een koningsmantel van hermelijnenbont. Deze was een gerestaureerde versie van de mantel die Beatrix in 1980 droeg. Wat ook interessant is, is dat de koning vóór zijn inhuldiging eervol ontslag van de militaire dienst werd

verleend, omdat de Grondwet verbiedt dat militairen deel uitmaken van de regering. Ondertussen draag hij zijn uniform nog bij enkele gelegenheden, maar sinds hij koning is, zijn de rang aangevende epauletten, vervangen door het embleem van het Koninklijk Distinctief. Het wapenbeeld op dit embleem bestaat uit het rijkszwaard (D), de rijksappel (C) en de scepter (E).

Bij de inhuldiging waren ook de drie symbolen van koninklijk gezag en waardigheid aanwezig. Allereerst was er de kroon (A), het symbool voor soevereiniteit en waardigheid, gemaakt van verguld zilver, met parels en gekleurde stenen. Ten tweede was er de scepter (E), het symbool voor gezag, die 81 cm lang en ook van verguld zilver is. Ten derde was er de rijksappel (C), 15 cm van door-

snede, van verguld zilver met gekleurde stenen, die het grondgebied van het rijk symboliseert.

Daarnaast zijn er ook nog twee andere regalia, het rijkszwaard (D) en de rijksstandaard (B). Het zwaard dat voor macht staat, is gemaakt van een vergulden gevest versierd met stenen van geslepen glas en is deels bekleed met fluweel. De rijksstandaard, ook wel rijksbanner, is een doek van witte moirézijde en blauwe en goudkleurige franjes, waarop het Nederlandse wapen is afgebeeld.

Enfin, het leek ons leuk om voor dit speciale jubileum de erkenning officieel te laten verlengen door Koning Willem-Alexander. We waren zo verheugd als kleine kinderen toen we ons verzoek in een grote ACD-envelop op de post deden! Op ons verzoek kregen we het volgende antwoord per e-mail:

Geachte Mevrouw,

Graag bedank ik u hartelijk voor de brief van 6 maart jl. aan Zijne Majesteit de Koning, waarin u hem vraagt per brief een verlengde erkenning te sturen aan het Amsterdams Chemisch Dispuut ter ere van het 75-jarig bestaan.

In antwoord op Uw brief moet ik u berichten dat het, gezien het grote aantal soortgelijke verzoeken, voor hem niet mogelijk is daaraan tegemoet te komen.

Ik vertrouw gaarne op uw begrip hiervoor.

Ik wens u alle goeds toe voor uw persoonlijk welzijn.

Met gevoelens van de meeste hoogachting,

*Drs. H. Outakla
Persoonlijk Adviseur van
Zijne Majesteit de Koning en
Hare Majesteit de Koningin*

Helaas... Desalniettemin hebben we hoop voor de toekomst, dat bij het 100-jarig bestaan de koning, of misschien dan net onze nieuwe koningin Amalia, eventueel toch open staat voor het verlengen van de erkenning!

ACD GESCHIEDENIS

Op 4 mei 1945 wordt Nederland bevrijd van de Duitse onderdrukking en op 2 september komt de Tweede Wereldoorlog officieel tot zijn einde. Het eerste collegejaar na de bevrijding, het jaar '45-'46, stroomt een ongekend aantal aanmeldingen voor de studie scheikunde binnen. De Natuur Philosophische Faculteitsvereniging organiseerde als reactie een oprichtingsvergadering om de nog naamloze studievereniging voor scheikundestudenten uit Amsterdam leven in te blazen. Hiervoor bestonden er 'slechts' vaktechnische disputen of hechte groepen op laboratoria van jaar tot jaar. Niet veel later krijgt de vereniging haar naam als Amsterdams Chemisch Dispuut bij de algemene ledenvergadering onder leiding van het eerste bestuur bestaande uit B. Mulder, F. Haak (praeses), B. Jibben, C. Kuipers en J. Links. In de tijd van de wederopbouw van Nederland, waarin veel mensen weer moeten wennen aan het vrije leven, begon het ACD zo zijn levensloop. Voordat men kon beginnen aan de wederopbouw hebben de studenten van het ACD geëist dat al het personeel dat collaborateur was geweest in de oorlog ontslagen moesten worden waar de UvA ook gehoor aan heeft gegeven. Later zijn zowel de studenten als de UvA coulanter geworden: mensen waren niet alleen maar "goed" of "fout". Mensen die een samenwerkingsverklaring aan de bezettende macht hadden ondertekend

maar verder Nazi-Duitsland niet daadwerkelijk ondersteund hadden werden in de jaren na de oorlog langzaamaan weer aangenomen.

De studievereniging organiseerde in haar kinderjaren met name succesvolle excursies en minder druk bezochte lezingen, waarvan de eerste een groter succes waren dan de tweede met vaak niet meer dan 10 man. Pas in de jaren '60 werden de eerste buitenlandse excursies georganiseerd: eerst naar Duitsland en later naar Zwitserland, Zweden en Schotland. Het lijkt wel alsof het ACD toen meer budget had voor reizen, aangezien deze bestemmingen nu niet eens in de brainstormsessies van de BEC voorkomen. Met de komst van de buitenlandse excursies verschenen er ook steeds meer commissies voor andere activiteiten.

Om beter de informatie te verspreiden onder de leden, werd in 1968 het eerste ACD blad gedrukt, 23 jaar na de oprichting van de studievereniging. Vóór 1968 werden brieven vanuit het bestuur gestuurd, het convocaat, om de leden op de hoogte te houden van de vele bezigheden van bestuur. Het kersverse 'BLAD' omvatte vooral practicumroosters, verslagen van faculteitsvergaderingen en andere mededelingen van het bestuur, de leden en niet-leden. Aangezien mailcontact nog niet bestond, werd het blad beschouwd als een cruciale levensvoor-

waarde voor de vereniging en werd het uiterst serieus genomen. Wat verder opvalt, is de veranderde terminologie in de bladen voor de fases van de opleiding. Na drie jaar studeren deed je je kandidaatsexamen, vergelijkbaar met onze bachelor. Daarna kwam de doctoraal fase die ook na weer 3 jaar werd afgesloten met een doctoraal examen. Daarvoor kreeg je de titel Doctorandus met het idee dat iemand dan doorging naar zijn promotie tot Doctor.

In het collegejaar '70-'71 werd een nieuwe bestuursfunctie gecreëerd, de onderwijscommissaris, wat voor veel leden meer inspraak in de organisatie van het onderwijs betekende. In de jaren 70 waren de studenten echter niet alleen maar serieus, ook in die tijd werd er van borrels genoten. De prijs voor een biertje lijkt wel enorm veranderd: van f0,25 cent toen naar €1,20 nu. Als je echter denkt aan inflatie valt dat allemaal wel mee. Toen waren de ACD'ers omgerekend ook €1,12 kwijt. Maar hoe moest je eigenlijk betalen voor je versnapering of verkoelende dorstlesser? In de jaren '80 was betalen via tikkie nog geen optie, maar er was wel al een variant op ons huidige pofstelsel: de ACD-ledenrekening. Stond je in de min, dan kreeg je een acceptgiro thuisgestuurd.

Nieuwe studenten werden in het verleden ook al met open armen ontvangen door de commissie INTREE en er zijn ook duidelijke raakvlakken tussen vakken van toen en nu. In 1991 werd het veiligheidsonderwijs, zoals dat toen genoemd werd, ingevoerd; er bestond zelfs een

apart vak voor van 1,5 EC. Er was naast scheikunde ook scheikundige technologie op de UvA en ook toen was er geklooi met de hoeveelheid en verdeling van natuurkunde over de verschillende jaarlagen binnen de studie. In die jaren werd er al gespeculeerd over een verhuizing naar de Watergraafsmeer, waar toen nog geen enkel teken van het te bouwen Science Park was. In 1993 organiseerde het ACD de magische ONCS en ook toen was er samenwerking met VCSVU. Er deden 375 mensen (normaal 250) mee, waarvan 3 Britse en 2 Duitse teams. In plaats van een feest op de woensdagavond in het sportcafé op het sportcomplex, werd er een kroegentocht door Amsterdam georganiseerd. Op de donderdagavond nam de befaamde bierestafette plaats en de volgende dag ging de wekker om 8 uur.

De decennia erna brengen ons bij de tijden die de meesten waarschijnlijk in volle glorie hebben meegemaakt en natuurlijk nu nog steeds ervaren. Onze vereniging zelf heeft in deze laatste twee decennia ook veel groei meegemaakt. In 2010 verhuisde het ACD samen met de opleiding scheikunde van Roeterseiland naar Science Park. Dat maakte ook het einde van de Roertertoeter (RTTR), onze eigen bar op Roeterseiland. Op Science Park hadden we eerst nog niet echt een plek om te borrelen, dus werd dat vooral in het Hok of bij Nota Bene in het stadscentrum gedaan. Gelukkig werd in 2015 de Brainwave en de bijbehorende stichting opgericht waar we tot op de dag van vandaag onze wekelijkse borrels houden.

AMSTERDAMS CHEMISCH DISPUUT

Amsterdam, 16 September 1946.

L.S.,

Donderdag a.s. zal voor het eerst gelegenheid bestaan voor de leden van het Amsterdams Chemisch Dispuut om in de koffiekamer van het Organisch Laboratorium gezamenlijk te lunchen.

Vroeger werd van deze koffiekamer door de chemici een druk gebruik gemaakt. Het bestuur wil dit gebruik doen herleven door voortaan iedere Donderdag deze lunch te organiseren. Het is geen officiële maaltijd (men moet dus zelf brood meenemen), maar de bedoeling is slechts, dat de chemici onder het leggen van een kaartje er het slijen van een enkel pingpong-balletje elkaar beter leren kennen, wat - gezien het grote aantal studenten van tegenwoordig - nog meer nodig is dan vroeger.

Het bestuur wekt U allen op om deze instelling tot een succes te maken, door tot de geregelde bezoekers van deze lunch te gaan behoren.

In de week van 22 tot 29 September a.s. wordt een excursie georganiseerd naar Teijler's Stichting in Haarlem, waar een grote verzameling oude natuurkundige instrumenten enz. te bezichtigen is. Voor deze excursie kan men zich Donderdag bij de lunch opgeven, waar dan tevens de definitieve dag (vermoedelijk Dinsdag) bekend zal worden gemaakt.

Het bestuur van het A.C.D.

AMSTERDAMS CHEMISCH DISPUUT

De F.C.
Het bestuur van het A.C.D. doet U hierbij mede, dat een excursie zal worden georganiseerd naar:

Datum: 11 - 6 - '48
Maximum aantal deelnemers: 1
Opgave voor: bij
Kosten: f. 3,42
Namenlijst: 19 + 3e
Tijd: 14 + 3e
uur

Opmerkingen: Hoofdstuk N. 2. H. Teunstra's (1. 5. 3)
Reis: in de vroege ochtend
Namens het Bestuur,
De Ab. Aalen

REGLEMENT VOOR HET AMSTERDAMS CHEMISCH DISPUUT.

Hoofdstuk I. ALGEMENE BEPALINGEN.

1. De vereniging, geheten "Amsterdams Chemisch Dispuut" is gevestigd te Amsterdam.
2. Zij stelt zich ten doel de studiebelangen van haar leden te behartigen.
3. Hiertoe organiseert zij lezingen, excursies, enz. en treedt in overleg met de N.P.F.
4. Het A.C.D. is een subvereniging van de N.P.F.
5. Het verenigingsjaar valt samen met het academisch jaar.

Hoofdstuk II. LEDEN.

1. Het A.C.D. kent leden, ereleden en donateurs.
2. Lid kunnen worden alle chemici, die lid zijn van de N.P.F.
3. Het lidmaatschap eindigt:
 - a. door het beëindigen van het N.P.F.-lidmaatschap.
 - b. indien de betrokkene naar een andere studierichting over gaat.
 - c. door opzegging
 - d. door schorsing op voorstel van het bestuur. Dit voorstel moet in een algemene vergadering met minstens 2/3 der uitgebrachte geldige stemmen worden aangenomen.
4. Tot ereleden kunnen worden benoemd zij, die zich op enigerlei wijze verdienstelijk hebben gemaakt voor de vereniging. Zij worden benoemd door een algemene vergadering op voorstel van het bestuur of van minstens 10 leden. Het voorstel moet worden aangenomen met minstens 2/3 der uitgebrachte geldige stemmen.
5. Het erelidmaatschap eindigt:
 - a. door overlijden
 - b. door bedanken
 - c. bij besluit met minstens 2/3 der uitgebrachte geldige stemmen van een hiertoe door het bestuur uitgeschreven speciale A.V.
6. Donateurs zijn zij, die, zonder lid te zijn van het A.C.D. dit steunen met een jaarlijkse bijdrage van minstens f 5.- of een bijdrage ineens van minstens f 25.-.
7. Na drie maanden lidmaatschap krijgen de leden actief en passief kiesrecht.
8. Ereleden bezitten alle rechten van de gewone leden, met dien verstande, dat hun actief en passief kiesrecht ophoudt wanneer zij gesacht kunnen worden hun studie te hebben beëindigd.

AMSTERDAMS CHEMISCH DISPUUT

Bezigt van Lidmaatschap

van den Heer: H. P. Diehlant
voor het verenigingsjaar 1946-1947

Namens het Bestuur,
A. C. D. 4. 5. 1946

PROGRAMMA

EXCURSIE CHEMISCH DISPUUT AMSTERDAM OP 26 EN 27 MEI 1948.

Aantal deelnemers: 1 Hoogleraar,
2 Dames-studenten,
22 Heren-studenten.

ACDECENNIA

JAREN '40 – BOB DICKHOUT

Ab-actis ACD '48-'49

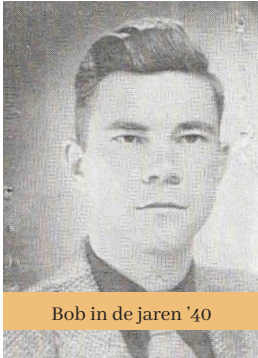
A LA RECHERCHE DU TEMPS PERDU

5 mei 1945 capituleerde Duitsland en op 17 september werd de Universiteit van Amsterdam heropend. Oorspronkelijk waren er zes faculteiten, waaronder de NPF (Natuur Philosophische Faculteit). Later kwam als z(w)evende de politiek-sociale faculteit erbij. Er bestond een studentenvereniging NPF en 7 november 1945 werd als sub-vereniging het Amsterdams Chemisch Dispuut (ACD) opgericht. 123 studenten, waaronder slechts 12 dames, gaven zich op als lid. De contributie bedroeg 1,25 gulden per jaar. De exameneisen waren voor alle chemiestudenten gelijk. Zeven verplichte tentamens: wiskunde, mechanica, trillingen, spectroscopie, kristallografie, anorganische en organische chemie. Voor elk vak was een voldoende vereist voor het kandidaatsexamen dat na drie jaar kon worden afgelegd. Alle colleges waren hoorcolleges en er moest goed geluisterd en geschreven worden. De teksten werden thuis, eventueel met behulp van een handboek, uitgewerkt. Voordeel van het ACD-lidmaatschap was dat men elkaar goed kende en er een levendige ruilhandel was in de fraaiste dictaten. Deze waren vooral nodig voor degenen die nog wel eens een college

misten dat te vroeg begon. Maandag t/m zaterdag waren de colleges in de ochtend en de practica in de middag. Alle colleges werden in het Nederlands gegeven. Sommige studieboeken kwamen uit het buitenland, maar dat was geen bezwaar.

Wiskunde werd gegeven door Bruins, een aardige man, die enige humor in zijn pakket had. Als een student veel te laat de collegezaal binnenkwam, werd deze vriendelijk begroet met de woorden "Ik ben maar vast begonnen". Aan te bevelen was dit moeilijke tentamen zo snel mogelijk te doen. Als je daar herhaald voor zakte verdween het kandidaats scheikunde uit zicht, maar dan kon je altijd nog tandarts worden.

Bij Buchner voor anorganische chemie vielen velen in slaap bij het zesde zwa-velzuur. Tentamen nam hij vaak af in zijn privéwoning waar je ontvangen werd door de huisknecht in een roze gestreept jasje. "Professor komt zo" sprak hij. "Belieft meneer een kopje thee?". Dit ritueel was niet genoeg om een voldoende te halen. Mijn ervaring is dat je het handboek "Anorganische Chemie" van Holleman-Buchner uit je hoofd moest leren. Zodra je wist dat het antwoord op de vraag van professor op pagina 78 stond, bleef je 10 bladzijden aan het

Bob in de jaren '40

Bob Dickhout en Daan Jellema in 2020

woord en was je met een 8 geslaagd. Professor Clay gaf mechanica en atoomfysica. Op het schoolbord werden de meest ingewikkelde formules vereenvoudigd. Eens kwam hij door veel schrappen in de teller en de noemer uit op het eindgetal 3 met 5 cijfers achter de komma, trok hier de wortel van met de logaritmetafel en rondde uit het hoofd af op 2. De rekenmachine bestond toen nog niet.

Mejuffrouw Professor MacGillavry gaf kristallografie, waarbij ik mij niets kon voorstellen. Gelukkig was ik geen uitzondering, want de graficus Mauk Escher vertelde mij ook niets van dit vak te begrijpen.

Het ACD organiseerde lezingen en excursies, maar gaf ook ontspanning. Vanaf 1946 werd de ACD-koffietafel georganiseerd: elke woensdag van 12 tot 2 op de derde etage van het organisch lab; zeer nuttig voor de onderlinge communicatie. Er waren bezoeken aan de Fordfabrieken, Philips in Eindhoven, het Teylers Museum en in 1948 een 2-daags evenement naar de staatsmijn Maurits in Heerlen, waar de nacht in het gezellenhuis werd doorgebracht. De grootste deelname betrof elk jaar de excursie

naar de Heineken Brouwerij, het proeflokaal van Bols en de Chemische Fabriek Naarden waar een kenner de gehele dag zat te ruiken en proeven aan een dertigtal schaaltes met onduidelijk gekleurde vloeistoffen. De bezoekers mochten na afloop van de uitleg uitgebreid zelf proeven, waardoor de terugtocht per fiets naar Amsterdam aanzienlijk langer duurde dan de heenweg. Veel deelnemers werden korte tijd later vaste klant in het proeflokaal van Wijnand Fockinck in de Pijlsteeg waar juffrouw Day streng toekeek op handhaving van de mores: het tot de rand gevulde glas laten staan en eerst voorover buigen en nippen aan de inhoud.

Er bestond geen overheidsdwang om snel te studeren. Massatentamina werden meerdere keren per jaar afgenomen en ieder kon een datum kiezen, die hem (of haar!) goed uitkwam. Het collegegeld, 250 gulden, moest maar 5 jaar betaald worden: daarna was de studie gratis. Veel studenten woonden thuis of waren spoorstudent. Een zolderkamer bij een hospita was niet duur. Verder was het ATVA-gebouw met meer dan 100 kamertjes en een gemeenschappe-

lijk douche aan het einde van de gang, oorspronkelijk bedoeld voor jonge arbeiders, beschikbaar voor studenten van buiten. De collegekaart gaf het recht ook colleges aan andere faculteiten te bezoeken, hetgeen de studieduur van het exacte vak verlengde, maar de naam Universiteit als universele opleiding ten goede kwam. Voorts was er nog het veel-bezochte Studium Generale met diverse onderwerpen.

De meeste studenten waren ook lid van de ASVA. Een belangrijk aspect van het lidmaatschap waren de kortingen. Voor 15 cent kon je elke week de nieuwste film zien in de studentenbioscoop Kriterion. Voor 1 gulden stelde de Stadsschouwburg de overgebleven plaatsen beschikbaar dus de studenten zaten meestal loge en ook hier werd veel kennis vergaard buiten het eenzijdige gebied van de scheikunde.

Na het kandidaatsexamen waren er verplichte tentamens in thermodynamica en chemische binding (Ketelaar), analytische chemie (van Tongeren) en organische chemie (Wibaut). Hieruit werd een hoofdvak gekozen voor het doctoraal. Daarnaast moest een niet-chemisch bijvak gekozen worden. Voor sommigen werd dit filosofie, de kortste studie: zes weken zwammen en dan tentamen. Fysiologische chemie (biochemie) als hoofdvak eiste meer tijd om het eindpunt te halen, vooral indien logischerwijze microbiologie als niet-chemisch bijvak werd gekozen. Biochemie stond nog in de kinderschoenen. Prof B.C.P. Jansen was een beetje in een vitamine blijven hangen. Maar toen ik van plan was het

hoofdvak in Cambridge te doen met een beurs werd E.C. Slater uit Cambridge in Amsterdam benoemd. Slater sprak geen woord Nederlands, maar na 2 maanden cursus bij de toen beroemde "Nonnen van Vught" gaf hij voortreffelijk college in begrijpelijk Nederlands.

Voor veel studenten van na de oorlog duurde de studie veel langer dan gepland was. Wie in 1943 wilde gaan studeren weigerde de zogenaamde loyaliteitsverklaring aan de bezettende macht te tekenen (2 jaar studieverlies). Na de oorlog werd de militaire dienstplicht heringevoerd. Studenten kregen uitstel tot het kandidaats. Als je in 1948 dit examen deed, werd je onder de wapenen geroepen en na een opleiding van twee maanden werd je als schietschijf naar Nederlands-Indië gestuurd. Dus dan deed ik geen kandidaatsexamen doen (weer één studiejaar verloren). Er was dus veel tijd over voor hobby's: ik werd ab-actis van het ACD, lid van het NBBS, de ASVA-ledenraad, praeses van mijn dispuut en lifte naar Parijs, toen het Mekka van Europa op cultureel gebied. Je kwam dus met een existentialistenbaardje terug. Ik volgde college Italiaans en ging liften naar Venetië enzovoort. Kortom, eigenlijk geen verloren tijd maar een belangrijke ontwikkelingsfase voor het latere leven.

In 1949 eindigde de politionele actie en kwamen de soldaten terug uit Indonesië. Studenten kregen nu uitstel van opkomst tot het doctoraal examen en ik deed mijn kandidaats in december. Het uitstel was beperkt tot 7 jaar. Wie geko-

zen had voor de langst durende studie-combinatie (biochemie en microbiologie als extra vakken) kon nooit in 7 jaar klaar zijn. Voor mij werd, studie technisch gezien, eind 1952 opnieuw een rampjaar. Opkomst in militaire dienst in januari 1953 (weer 2 jaar studieverlies). "Befehl ist Befehl". Ondergetekende heeft deze route doorlopen en in mei 1957 kwam de bevrijding, nu op 25 mei, en hij kon eindelijk echt een vak leren dat in 1957

eindigde met een doctoraalexamen en een hoog judicium van Slater. Slaters aanbod om bij hem te promoveren heb ik afgewezen. Op je 31e wil je ook wel eens je eigen brood verdienen. Bovendien werd mij een aantrekkelijke functie aangeboden, waarvoor ik wel weer een opleiding moest volgen tot laboratorium-geneeskundige en nucleair deskundige. Dan maar dokter in plaats van doctor. "What's in a Name".

JAREN '50 – EDWIN KISMAN in '54 begonnen als student

ANDERE TIJDEN

De lichtung 1954. Het waren andere tijden. Amsterdam was anders. De straten waren leeg door de dienstplicht, 8.000 studenten op UvA en VU samen in plaats van de 60.000 nu.

Afknapper

De generatie Warchild. Ik was een van de jongsten, 16 jaar. Ik was aangemeld voor scheikunde aan de Universiteit van Amsterdam met een glanzend 'track record'. Op de HBS altijd een 10 voor scheikunde. Een lab thuis. Ik had ook veel ervaring met tekenen, een andere passie van mij.

Een goed begin is het halve werk. Nees dus. In de eerste drie maanden al afgeknapt op het praktikum Analytische Chemie. Drie maanden geestdodend een gewichtendoos ijken! Op de zaterdagochtend vroeg wiskunde.

Rustig aan

Ik ging op zoek naar meer uitdaging. Gelukkig waren de tijden toen anders. Je had studiebeurzen en renteloze leningen. En het belangrijkste: géén druk, neem de tijd, ontwikkel je. Ik had dat al gauw in de gaten. Ik stroomde in september 1954 in en uit in mei 1968. Veertien jaar. Dat kon toen. Tot mijn geruststelling las ik later dat prof. Carolina MacGillavry, bij wie ik het bijvak kristallografie deed, pas na elf jaar haar doctoraal haalde. Ik was zeer gehecht aan "Mac".

Veertien jaar

In die veertien jaar zaten ook nog: twee jaar sturen bij Nereus (winnaar Varsity 1958); twee jaar reserve officier in Ede (1960); twee jaar Amsterdams Studenten Cabaret en een jaar roeiverslaggeving. Ook ging ik cartoons tekenen voor kranten, zat ik een paar jaar bij de redactie van Folia Civitatis, en, vanaf 1964, vier jaar 'full time' loondienst bij uitgeverij Misset en aansluitend bij de KNCV.

ACD

Een jaar deed ik mee, als inspicieënt, met het ACD cabaret. We speelden in Kriterion. De regie had Dick Verstegen, of, zoals hij later bekend werd, Judicus Verstegen. Een begenadigd schrijver. Auteur van de geruchtmakende sleutelroman "De Koekoek en de Klok", waarin op onnavolgbare wijze de intriges van een aantal Amsterdamse chemie hoogleraren beschreven wordt. In 1965 en 1966 ging ik mee met excursies van het ACD naar Zwitserland en Zweden/Noorwegen.

Loondienst

Mijn loondienst startte in 1964. Ik was 26 toen ik van de uitgeverij Misset de vraag kreeg. "Wij hebben een tijdschrift, de Chemische Courant. Dat loopt niet. Kan jij met een voorstel komen voor verandering?" Zonder ervaring zei ik ja. Ik analyseerde het blad en zette een nieuwe formule op. Het ging goed. Na een jaar werd het blad overgenomen door de KNCV die het opnam in het Chemisch Weekblad. De eerste jaren verzorgden we, vier studenten en een economiedirecteur, wekelijks het nieuws voor het CW.

Afstuderen

Na mijn dienstitijd woonde ik in de Sarp-hatistraat in een voormalig dispuutshuis dat ik omvormde tot een kamerverhuurbedrijf. Mijn praktika synthetisch en fysisch organisch, mijn hoofdvak, om de hoek op het Roeterseiland.

Afstuderen was er nog even niet bij tot KNCV secretaris, Floor Haak, in 1967 zei: "Edwin, je kan hoofdredacteur worden, maar dan moet je wel afstuderen".

Duidelijk. Ik kreeg zes maanden de tijd. Ik had nog geen enkel doctoraal tentamen gedaan. Een 'paradigm shift'. Niet meer streven naar een 8, maar elk cijfer boven een 6- beschouwen als resultaat van een overmatige inzet. Ik heb binnen de tijdslimiet mijn doctoraal gehaald.

Een half jaar later verhuisde ik naar de KNCV in Den Haag. Ik was met mijn 31 jaar toch nog een jonge hoofdredacteur. Ik heb het CW geleid tot 1997.

Chemie en tekenen

Chemie en tekenen, ruim dertig jaar. Een goed huwelijk. Tussendoor, in de zeventiger jaren, heb ik didactische cartoons getekend in een twintigtal lesboeken chemie van Wolters Noordhoff en van Malmberg.

Toen ik later tijdens een werkbezoek aan Organon Oss kennis maakte met 'Computer Assisted Organic Synthesis' dacht ik: "Was dat er maar in 1954 geweest, dan was ik binnen vijf jaar afgestudeerd".

chemisch weekblad

ORGaan VAN DE KONINKLIJKE NEDERLANDSE CHEMISCHE VERENIGING

1945 - 1965 VIERDE LUSTRUM

INHOUD

- 74 Bij de vorming van het vierde lustrum van het Amsterdams Chemisch Dispuut
- 76 Het Amsterdams Chemisch Dispuut, verleden, heden en toekomst
- 78 Onderzoek in de chemie aan de Universiteit van Amsterdam
- 80 Onderwijs in de chemie aan de Universiteit van Amsterdam
- 84 In memoriam P. J. Heister
- 85 Verslaggevingen
- 85 Vergaderingen, congressen enz.
- 85 Korte berichten

AMSTERDAMS CHEMISCH DISPUUT

7 Chemisch Weekblad 60e jaargang 7500 exemplaren blz. 73-92 en B 49-50 's-Gravenhage, 18 februari 1966

ACD EXCURSIE LENTE 1965

BESTUUR:
praeses, A. R. de Monchy; vice praeses, K. Spaargaren; abactis, A. M. van Urk-Schoen; quaestor, E. K. J. Pauwels; assessor I, Mej. D. J. H. Bak, assessor II, S. A. C. Oost.

LUSTRUMCOMMISSIE:
praeses, A. Minderhoud; vice praeses, P. van Urk; abactis, Mej. A. M. P. Kloosterziel; quaestor I, G. Dooijewaard; quaestor II, P. Terpstra.

7

ACD

1945
1965

VIERDE LUSTRUM- FEEST

OP 25 FEBRUARI
2100 UUR
IN HET NIEUWE
BCP JANZENINST.
VIERT HET
AMSTERDAMS
CHEMISCH DISPUUT
HAAR 20-JARIG
BESTAAN HET
*dixieland
beat
cabaret!
roulette!*

OPDRAGEN VOOR KAARTEN (€5,00 PER PAAR) EN CONSUMPTIEBONNEN (2,50 FS.) BIJ:

JAREN '60 – ROBERT ARLMAN

Voorzitter ACD '63-'64

– ALLAN DE MONCHY

Voorzitter ACD '65-'66

– LIDA SCHOEN

Ab-actis ACD '65-'66

Mnr. Arlman later werkzaam bij TNO, mnr. De Monchy bij Shell KSLA en voorzitter FOM, mevr. Schoen bij Science Across The World Europa en IUPAC.

SAMENWERKING ACD IN DE SIXTIES

Enige tijd terug vierde het ACD haar 4e lustrum als 20 jaar jonge vereniging. De drie oud-bestuursleden, die dit stuk schreven voor de 75e verjaardag van het ACD, waren allemaal betrokken bij het organiseren en vieren van dit eerdere lustrum!

Het ACD-leven in de jaren '60

In de jaren '60 vond het ACD het steeds belangrijker ook studenten de kwaliteit van het onderwijs te laten controleren. De ingestelde onderwijscommissie met tien(!) leden deed succesvolle voorstellen voor studiehervorming. Het bestuur '65/'66 organiseerde al een cursus over de nieuwe programmeertal Fortran met maar liefst 70 deelnemers. Het aantal externe contacten groeide stevig met bezoeken aan zusterverenigingen. Het Chemisch Weekblad wijdde zelfs een nummer aan het ACD en het scheikundeonderzoek aan onze Universiteit! Daarin werd, net als in deze Almanak, gespeculeerd over de toekomst van het ACD. Zo zien we maar weer dat het ACD

al tijden zijn blik ook op de toekomst richt. De toenmalige ideeën over de rol van de student binnen de universiteitsmachine heeft zich ook daadwerkelijk geconcretiseerd in de huidige medezeggenschapsraad!

ACD-kamer

De verschillende besturen vergaderden wekelijks bij een bestuurslid thuis, tot halverwege '65-'66, toen Prof Boelhouwer een kamer ter beschikking stelde bij Chemische Technologie. Hij kwam net uit Delft, waar 't Technologisch Gezelschap altijd al een eigen kamer had. Hij kreeg een gebouw, dat behoorde bij de (voormalige) HTS voor de suikerindustrie aan de Plantage Muidergracht en had daar nog wel een ruimte over.

Bestuursjaar '65-'66: vierde lustrum

De vijfkoppige lustrumcommissie (praeses Ad Minderhoud) organiseerde op verzoek van 't zes koppige bestuur (praeses Allan de Monchy) een mooi tweedaags feestprogramma met een reünistendag, een kandidandi-excursie naar de Rheinische Olefin Werke in Keulen, carnaval in Düsseldorf en de volgende

Bestuur van '65-'66

dag naar August Thyssen-Hütte A.G. in Duisburg en tegelijkertijd een kandidatenexcursie naar de A.K.U.-fabrieken in Emmen en de N.V. Koninklijke Nederlandse Zoutindustrie in Hengelo. Kosten voor beide excursies f20.

't Afsluitende lustrumfeest werd gevierd in de grote met fietswielen en visnetten versierde hal van 't net geopende (alweer afgebroken) BCP Janseninstituut met een optreden van Freek de Jonge (toen met Jop Pannekoek). Toegang f5 per paar en consumptieboekjes voor f2,50 voor vijf uitspattingen (vooraf betalen!). Gratis sigaretten werden gesponsord door Marlboro. Het Chemisch Weekblad (18 februari 1966) wijdde een heel nummer aan ons lustrum en 't onderzoek in de chemie aan de Universiteit van Amsterdam!

Lezing(en)

Een hoogtepunt in dit bestuursjaar was de lezing van kristallografe en Nobelprijswinnares (1964 voor de opheldering

van de structuur van vitamine B12) Prof. Dorothy Crowfoot Hodgkin. Na afloop aten we met haar en 't hele bestuur '65-'66 in restaurant "le Chat qui pelote" op de Zeedijk.

Excursies

't Bestuur 64-'65 (praeses Wim Hutter) organiseerde een tiendaagse buitenlandse excursie naar Zwitserland. Er gingen 33 studenten, waarvan drie meisjes (studerende meisjes belandden vrijwel allemaal in een bestuur), mee. In 't verslag worden 15 sponsors bedankt. Een jaar later reden we met een volle bus vanuit Amsterdam via Denemarken eerst naar Stockholm en daarna Oslo voor twee maal drie dagen wetenschap en industrie. Bestuur '65-'66 probeerde zelfs naar Amerika te gaan, maar dat is bij een poging gebleven, te duur, ook door de waarde van de dollar: f3,60.

't Volgende bestuur (praeses Ad Goeting) organiseerde de buitenlandexcursie naar Engeland en Schotland.

Convocaten

Het tikken, stencillen met veel geklieder met inkt en het versturen van de frequente convocaten met 'nieuws' en aankondigingen van bijv. lezingen aan alle leden was heel veel werk. Elk lid had een metalen plaatje met adres, dat in een adresseermachine op een envelop 'gedrukt' werd. Die machine liep regelmatig vast, soms moest er een hamer aan te pas komen. Op de envelop plakten we een postzegel van 7 cent (in '63/'64 nog 4 cent!).

Kristallografie had een flexowriter (met ponsbandgeheugen), die 't ACD vanaf 1966 mocht gebruiken.

Progressief

De studietoelichting (praeses Roel Prins), vergaderde elke dinsdag 12-14u en was beschikbaar voor vragen en klachten. Onderwijsvernieuwing: '... de klassieke wijze van college geven is een volgens ons slechte methode om kennis over te dragen. Het klakkeloos opschrijven wat je docent vertelt of 't overschrijven van borden vol formules heeft volgens ons geen enkele zin'. Er was een goede relatie

met de hoogleraren, er werd naar ons geluisterd. Colleges wiskunde (Bruins) werden aangepast en een docent (Wallagh vakdidactiek) werd geadviseerd met pensioen te gaan.

Leuk

't A.C.D heeft later zijn puntjes verloren, weet iemand wanneer? Wel bekend is dat vanaf '71-'72 voornamen ipv mej. en mevr. werden gebruikt. De heren hadden nooit een titel. Wel werd iedereen met "Weledelgeboren" aangeschreven.

JAREN '70 – BEN ALE

ACD bestuur '70 - '71

eerste hoofdredacteur van BLAD

Later emeritus hoogleraar veiligheid en rampenbestrijding TU-Delft

ACD 25 JAAR

Voor het ACD was studiejaar '70-'71 een bijzonder jaar omdat de vereniging 25 jaar bestond. Er werd een uitgebreid feest georganiseerd met onder andere een ACD-Bal (disco), waarvoor de leden en hun aanhang zich in feestkleding, inclusief smoking, staken. Het feest speelde zich af in de hal van het toen vrijwel nieuwe practicumgebouw aan de Plantage Muidergracht.

Ook waren de jaren 70 van de vorige eeuw voor het ACD bestuur drukke tijden. Als gevolg van de Wet Univer-

sitaire Bestuurshervorming konden studenten deel uitmaken van alle overlegorganen van de universiteit. Er moesten dus vertegenwoordigers naar de vakgroep, de subfaculteit en faculteitsraden, onderwijscommissies en zelfs benoe-

mingscommissies voor hoogleraren. De subfaculteit Scheikunde was haar tijd in die zin vooruit omdat studenten al jaren daarvoor mochten meepraten in de faculteitsraad. Het was toen niet eenvoudig om bestuursleden te vinden en het bestuur was dus altijd op zoek naar aanvulling. Niettemin werd geheel in de geest van de democratisering besloten het bestuur voortaan door de leden te laten kiezen. Het ACD organiseerde ook toen excursies naar bedrijven en elk jaar een buitenlandse excursie.

De vertegenwoordigers van de studenten in de raden hielden zich vooral bezig met de kwaliteit van de colleges en de studiebelasting. Dat laatste was van belang geworden, omdat de wettelijke studieduur beperking was ingevoerd. Wie zijn propedeuse niet haalde kon niet aan practica deelnemen en wie niet op tijd zijn kandidaats haalde kon niet door naar doctoraal. In alle gevallen leidde tijdoverschrijding tot het totale verlies van studiefinanciering, toen een rentevrije lening, hetgeen doorstuderen voor de meeste studenten de facto onmogelijk maakte. Het was dus van belang dat de studie in de beschikbare tijd ook werkelijk voltooid kon worden.

Het ACD gaf vanaf 1969 een clubblad uit dat "BLAD" heette. Daarin werd verslag gedaan van de bestuursbijekomsten, er was een lijst met geslaagden, tijden en plaatsen van belangrijke bijeenkomsten, colloquia en promoties. Omdat "BLAD" alleen naar de leden van de ACD ging, werd besloten om een subfaculteitsblad op te richten "Het Uiltje van Pallas".

BLAD werd opgeheven. Helaas was het Uiltje maar een kort leven beschoren en werd BLAD weer voortgezet.

Bij de subfaculteit scheikunde studeerden 800 studenten. De zalen waren dus altijd vol en om een plaats op een practicum te bemachtigen, moest je er op tijd bij zijn. Smartphones en draagbare rekenmachines waren er nog niet evenals PC's, laptops en tablets. Voor een programmeerbare tafelrekenmachine moet het equivalent van 25000 euro worden neergeteld. Wie een computerprogramma wilde gebruiken moest de tekst van het programma en alle invoergegevens op ponskaarten aanleveren bij het mathematisch centrum. De uitkomsten kwamen een dag later en je mocht maar 2 minuten computertijd per dag gebruiken. Dat lijkt veel, maar wat je nu met een Excel sheet kan doen, duurde al gauw een paar dagen. Een fotokopie kostte het equivalent van 1 euro per kopie en kopieermachines waren zeldzaam. Het meeste lesmateriaal stond in boeken en in gestencilde bundels. Daar stond echter nooit alles in en bij college moest dus worden meegeschreven. Er waren wel docenten die overhead plaatjes gebruikten – daar kreeg je geen kopieën van – maar de meeste gebruikten krijt en bord.

Scripties en andere werkstukken uit die tijd zien er voor huidige begrippen dan ook eenvoudig uit. De middelen waren echter beperkt. Op de molecuulstructuur van een aminozuur kon je promoveren, zoveel (hoofdzakelijk hand-) werk en tijd ging daarmee gepaard.

JAREN '80 – ANNEMIEK ZWART in '81 begonnen als student

STUDEREN IN DE JAREN 80

Ik begon in studiejaar '81 op het hogere laboratorium onderwijs, wat ik na 3 maanden wel gezien had. Het had wat voeten in de aarde, maar het is me toen gelukt over te stappen naar Scheikunde. Door deze ongebruikelijke stap heb ik de introductieweek gemist en daardoor begon ik met een achterstand. Veel tijd werd er dus niet gestoken in activiteiten anders dan hoor- en werkcolleges.

Het ACD had een locatie op het Roeterseiland, waar borrels voor leden werden georganiseerd. Er waren twee meiden heel actief in het ACD, een van die twee heeft het tweede jaar nooit gehaald, want ook in die tijd waren er al verplichtingen rond het halen van studiepunten. Na een aantal gesprekken met de decaan, werd besloten dat ze afscheid moest nemen.

Er was in de jaren '80 een heel gemoeidelijke sfeer waar de nadruk niet zozeer lag op veiligheid. Ik heb nooit een veiligheidsevaluatie moeten maken. Uiteraard werden chemicaliën wel netjes apart

gehouden en opgeslagen, die zijn eens heftig in de brand gegaan. De brandweer stond aan de overkant van de gracht te blussen, omdat ze niet dichterbij durfden te komen. Het mag duidelijk zijn dat de chemicaliënopslag daarna herbouwd moest worden.

Een heel bijzonder aspect van een technische studie was dat je als vrouw duidelijk in de minderheid was. Het jaar '81 is begonnen met iets van 6 dames op een aantal van 100 studenten. Zowel ikzelf als mijn vriendin werden het slachtoffer van een niet-wederkerige liefdesverklaring van een medestudent of begeleider. Dit gebeurde trouwens ook andersom: één medestudent was heel terughoudend om me naar huis te brengen na een barbecue bij de professor thuis en ik begreep niet waarom. Later bleek dat hij dacht dat ik wat wilde. We hebben er smakelijk om kunnen lachen. Maar een verzameling nerds met een heel beperkt aantal vrouwen geeft een aparte dynamiek. Het is goed om te zien dat dat nu veranderd is!

**Historische
collecties
verwoest**

Brand in gebouw van universiteit

JAREN '90

– RON JUKES

Voorzitter ACD '98-'99

– JOCELYNE VREEDE

Penningmeester ACD '98-'99

Mw. dr. J. Vreede is momenteel docent aan de opleiding, werkzaam bij de UvA.

BACK TO THE 90S

Ah, de legendarische jaren '90! Waar maakte je je als scheikunde-student zoal druk om in die tijd? Niet om studieleningen in ieder geval. We kregen immers 5 of 6 jaar studiefinanciering in de vorm van een tempo- of prestatiebeurs waar we geen cent van hoefden terug te betalen zolang we onze studie maar afmaakten. Wel hing de aangekondigde verhuizing naar het Science Park al als een schaduw over het Roeterseiland. Leuk voor biologen hoor, zo'n campus midden in de natuur, mijlenver buiten Amsterdam, maar van ons hoefde het niet zo. Jaar in, jaar uit bleef de verhuizing echter gepland staan voor "over 5 jaar". Wij hebben die als student dan ook nooit meer meegemaakt.

Nee, onze grootste frustratie was waarschijnlijk om vanuit een lab toe te moeten kijken hoe economie- en psychologiestudenten biertjes op een terras zaten te drinken, terwijl we zelf stonden te wachten tot het oplosmiddel eindelijk verdampt was in de rotavap. Maar wij hadden iets wat die economen en psychologen niet hadden: onze eigen bar, volledig in beheer van het ACD, de RoeterToeter!

Elke vrijdagmiddag om 16:00 uur opende de RoeterToeter haar spreekwoordelijke

deuren. De sluitingstijd was flexibel: borrels gingen regelmatig door tot diep in de nacht, een enkele keer zelfs tot de zon weer opkwam. Rustig bijpraten onder het genot van een goedkoop biertje vloeide over in dansen op Britney Spears en de Raggende Manne, eventueel bovenop een van de blikjesautomaten. Raakte je te verhit van al dat dansen, dan bood een spelbakduik uitkomst. Een goede aanloop, handen plat op de bar en dan met je hoofd de spelbak in. Niet alleen verkoelend voor jezelf, maar ook voor iedereen die achter je stond! Zo gingen we toch iedere keer weer fris het weekend in!

JAREN '00 – JAN-HEIN HOOIJSCHUUR

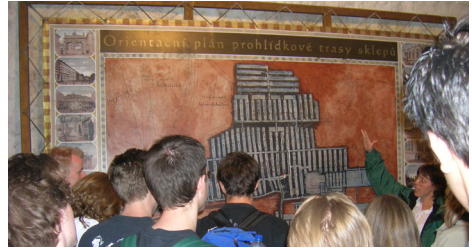
Peningmeester ACD '06-07 & Voorzitter ACD '07-'08

BRIEF UIT DE ZEROS

Welaan lieve ACD'ers,

Aan mij de eer om wat te schrijven over de jaren '00. Mijn naam is Jan-Hein Hooijschuur en ik ben in 2004, op 27-jarige leeftijd, begonnen met de bachelor scheikunde. Tussen de papieren van de UvA zat ook een uitnodiging om lid te worden van het ACD. In eerste instantie dacht ik: "Wat moet ik daar tussen de 18-jarige studenten?", maar vanwege de gratis thee was ik al snel overstag. Mijn jaar bleek uit 11 anderen te bestaan en nog wat Bio-Exactstudenten. Omdat ik een Scheikunde-Bio-exact weekend had georganiseerd, werd ik gevraagd om in het '06-'07 bestuur te komen als penningmeester. Vervolgens ben ik doorgeslagen met het bestuur '07-'08 als voorzitter, omdat het besturen zo leuk was. Daarna was het klaar... of toch maar even helpen om de BEC naar Budapest te regelen en het PAC-symposium van 2010 te organiseren.

Met name in de Roertoeeter kwam je veel in contact met je medestudenten. Zeker op de borrels waar ook promovendi, docenten en hoogleraren op afkwa-

men. Daarmee was scheikunde een hele sociale exacte studie.

Ik denk dat de studie scheikunde *an sich* er toen niet anders uitzag dan nu. Behalve dan de studentenpopulatie die behoorlijk gegroeid is. Het ACD bestond toen uit dingen als de BEC, LEC, borrelcommissie, sportcommissie, ONCS, filmavonden, spelletjesavonden, broers-zussenborrels, themaborrels, bètaborrels, het PAC en het scheikunde-bio-exact weekend. Als bestuur had je ook nog de constitutieborrels, het eerstejaarsweekend, broer-zusteravonden en themaborrels van andere studieverenigingen waar we naartoe gingen.

Een erg actief ACD-lid uit mijn tijd was Patrick Bart (Paddy), vooral op het extra-curriculaire gebied. Helaas is hij in 2017 overleden, anders had hij een Almanak vol kunnen schrijven over het ACD in de jaren '00. Hij heeft die tijd bijna volledig als actieve ACD'er meegemaakt.

Al met al vind ik het nog steeds erg leuk om (oud-) ACD'ers te ontmoeten, zowel van (ver) voor mijn tijd, als van uit mijn tijd en als van na mijn tijd.

Adios, Jan-Hein

JAREN '10 – KASPER VAN DEN HURK

Secretaris ACD '11-'12

HET LAATSTE DECCENNIUM

Ik had na mijn schooltijd mezelf een jaar extra gegund om van het vrije leven te genieten en toen ik uiteindelijk als 19-jarige jongen voet aan wal zette op het Roeterseiland had ik er helemaal klaar voor moeten zijn, het studeren. Ik ging ervan uit dat ik een studievereniging niet nodig zou hebben. Ik was immers in Amsterdam opgegroeid en had hier mijn eigen vrienden wel. Ik werd toch lid van het ACD voor de boeken en de labjas; dat kun je maar beter geregeld hebben.

Het eerste halfjaar ging voorspoedig en tijdens het eerste grote practicum in januari begon ik ook mijn jaargenoten wat beter te leren kennen. Ik liet me vaak op vrijdagavond uitnodigen voor een drankje in de Roerttoeter. Overdag was dit de plek waar ACD'ers elkaar verdrongen voor een plekje op de vieze, ooit van het grofvuil geredde banken, maar op vrijdagavond veranderde deze in een

bar die diende als ontmoetingsplek voor scheikundestudenten en medewerkers van de vakgroepen. Hoe bijzonder dat was kon je aflezen aan de gezichten van nietsvermoedende alfa-studenten die in kleine groepjes afdropen uit de tentamenzaal in het B-gebouw, maar ook de geldende hiërarchie binnen de bar die ervoor zorgde dat niemand zich misdroeg, verraadde dat het ACD in een bevoorrechte positie verkeerde die met hand en tand verdedigd moest worden. Mijn liefde voor deze plek groeide in mijn tweede jaar, meer en meer ten koste van de studieresultaten, en ik liet me tijdens de buitenlandexcursie in Gent strikken om in het bestuur van de bar plaats te nemen. Eerst in de functie van tappersmanager en in het onvermijde-

lijke tweede jaar als voorzitter. Onvermijdelijk, omdat dat het laatste jaar in de geschiedenis van de Roeterstoeter zou zijn. Het bestaan van onze bar stond al enkele jaren op gespannen voet met het exclusieve contract dat de UvA had afgesloten met de cateraar, maar met de verhuizing naar het Science Park in de zomer van 2010 was het definitief afgelopen.

De verhuizing was op veel gebieden goed nieuws: een mooi nieuw gebouw met frisse labs en moderne faciliteiten. Echter, wie de laatste jaren op het Roeterseiland heeft meegemaakt zal beamen dat het lang heeft geduurd voordat het ACD zijn ziel weer heeft kunnen hervinden. Ik vervolgde zelf mijn carrière bij het ACD als secretaris van het bestuur. We hadden in dat jaar een overleg opgestart

met alle bètaverenigingen en gebouwbeheer om ook in het nieuwe gebouw een goede borrelplek te kunnen realiseren. De borrelcultuur zat zo diepgeworteld, dat de bar onder de tl-verlichting van de centrale hal die ons in eerste instantie werd aangeboden een bittere pil was. Achteraf hadden we het toen nog niet eens zo slecht getroffen, want een groot deel van de gebouwbeveiliging kenden we nog van het Roeterseiland en als we af en toe een colaatje kwamen langsbrengen, konden we zo lang door als we wilden. Een en ander veranderde toen een keer een aantal studenten van de VIA de nacht in hun bestuurskamer hadden doorgebracht en ze door het hoofdgebouwbeheer in de vroege morgen slapend op de bank werden opgemerkt. Er kwam een harde eindtijd en die is sindsdien nooit meer versoepeld.

Het overleg heeft uiteindelijk wel geresulteerd in een toezegging dat er voor ons naar een nieuwe borrelplek zou worden uitgekeken. Er was een ruimte in het bezit van de centrale UvA waarvan nog niet duidelijk was wat ermee zou gebeuren. Zou dit op enig moment in handen komen van de faculteit, dan waren we uitgenodigd om mee te denken over de mogelijkheden om daar iets te realiseren. Mijn eigen rol was daar uitgespeeld, maar in de jaren daarna hebben we als vereniging druk op de ketel weten te houden met als prachtig resultaat de Brainwave. De ziel van het ACD heeft hier opnieuw de kans gekregen om zich te nestelen. Zoals vroeger zal het nooit worden, maar dat zeiden ze in mijn tijd ook al.

HET SCHEIKUNDEPRACTICUM

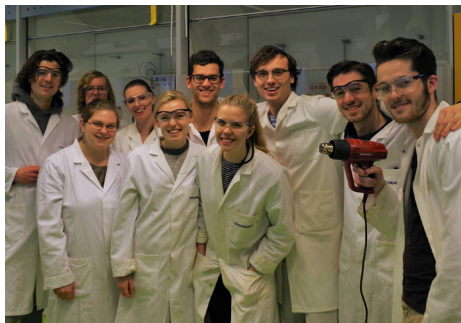
Wij, Bill en Michiel, zijn gevraagd een stukje voor deze Almanak te schrijven, omdat wij in de afgelopen jaren al heel wat meegemaakt hebben met de studenten. Wij weten dus ook genoeg leuke anekdotes. Maar voordat we naar deze sappige verhalen gaan, even terug in de tijd.

Wij zijn voorgegaan door een ander daverend duo: Ron & Johan. Zij kwamen rond 1980 op het Roeterseiland Campus (REC) bij het practicum werken. Ron was de uitbundige rebel, die door studenten snel op de kast te jagen was. Door bijvoorbeeld, na zijn uitleg over hoe te injecteren op de GC, te vragen of je ook gewoon cola kan injecteren. Daartegenover stond Johan, de rust zelve. Met een lang postuur en innemende rustige houding was dit de tegenpool van Ron. Maar hun eigenzinnigheid was toch een overeenkomstige eigenschap. Het schijnt dat wanneer Ron (rechtshandig) een practicum rechtshandig klaar zette, Johan (linkshandig) dit gewoon op eigen houtje voor linkshandige studenten opstelde. Zij hebben met zijn tweeën bijna vijfendertig jaar het practicum draaiende gehouden en verdienen dus ook een plek in deze Almanak.

Johan ging in juli 2014 met pensioen en werd per september van dat jaar opgevolgd door Michiel. Hierdoor kwam die arme Ron met deze veel jongere stuit-

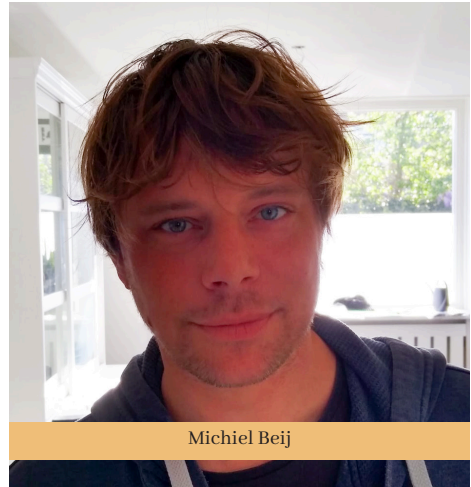
bal op een kantoor te zitten. Michiel was nog geen maand in dienst of Ron liet hun baas hem al naar een technologiebeurs sturen voor een dagje rust. In april ging Ron ook met pensioen en niet veel later kwam Bill het evenwicht weer meer naar het rustige verleggen. Zo kwam de rust/rumoer verhouding bij het chemisch practicum weer een beetje in balans. En hier beginnen dan ook de sappige anekdotes waar jullie zo op wachten.

Om meteen met de deur in huis te vallen, het is geweldig om de frisse eerstejaars uit te zien groeien tot volwassen scheikundigen. Op sommige momenten is de groei duidelijk zichtbaar in de ogen en houding van studenten. Zoals de keer dat de studenten voor hun Chemie & Licht project in hun artikel lazen dat ze 'plastic strip with one adhesive side' nodig hadden. Vervolgens vragen ze Bill om een plastic strook die plakt aan de ene kant en niet aan de andere. Bill vraagt dus gortdroog: dus je hebt plakband nodig? De verwarde blik van groei

Bill Horde

Michiel Beij

en verslagenheid is onbetaalbaar in ons werk. Maar wie weet, er zijn Nobelprijzen gewonnen met plakband!

Ook de omgang met de diversiteit aan persoonlijkheden onder de studenten is een mooi onderdeel van ons werk. Van de stille student die na een jaar practicum eindelijk de moed verzamelt om aan ons verlegen te vragen: wordt die ontstopper bij de gootsteen ooit gebruikt? Tot aan de student die met veel bravoure ons wil gaan bewijzen dat alle chemicaliën prut zijn, die terugkrabbelt, omdat wij hem er op wijzen dat dat ook kan bewijzen dat hij zelf een faalhaas is. Zo ook de student die pocht het zuiverste witte product te hebben en beteuterd tot de conclusie komt dat zijn product een vloeistof moest zijn. Toch weer acht uur verprutst met watervrij magnesiumsulfaat hydrateren. Of een student die kaliumpermanganaat als droogmiddel gebruikt, omdat “het ook eindigde op -aat”. Maar ook de stu-

denten die in tranen uitbarsten, omdat voor de zoveelste het practicum mislukt en ze het totaal niet meer zien zitten.

Ook met het ACD hebben wij de afgelopen jaren een goed contact opgebouwd. Zo goed zelfs dat wij de twijfelachtige eer hebben gehad dat er cocktails naar ons vernoemd werden. Een leuke actieve vereniging met veel initiatief en humor, maar ook leuk in serieuze zaken. Zoals ACD-studenten die in het Vondeltheater een liefdesdans van kooldioxide en water uitvoeren om fotosynthese uit te leggen aan kinderen tussen zes en twaalf jaar. Dit zijn de dingen die ons zijn bijgebleven met een glimlach. We hopen dat het ACD de komende 15 lustra mag volhouden en bijdragen aan een onvergetelijke studententijd voor de studenten.

Bill & Michiel

COMMISSIES

Het hart van het ACD zijn toch echt wel de commissies met alle actieve leden die hun vrije tijd gebruiken om lezingen, feesten, (buitenland) excursies, (sport)activiteiten, bladen, een mooie website en heerlijke maaltijden te organiseren. Ook deze commissies hebben voor de Almanak ieder een stukje geschreven om de mooiste evenementen van de afgelopen 5 jaar naar voren te brengen. Er zijn daarnaast ook nieuwe commissies bijgekomen en andere commissies verdwenen, die allemaal hun opkomst of afgang zullen uitleggen. De volgende commissies zullen in dit onderdeel aan het woord zijn:

Commissieschema **58**

ACD commissies

Activiteiten en Borrel Commissie (ABC) **60**

AlleJaarsWeekend (AJW) **62**

Acquisitie commissie+Kascontrole Commissie (Kasco) **64**

Buitenlandse Excursie Commissie (BEC) **66**

Bladcommissie (Blad) **71**

Commissie Waardering Actieve Leden (CWAL) **72**

De Archiverings Commissie (DAC) **73**

EersteJaarsCommissie (EJC) **74**

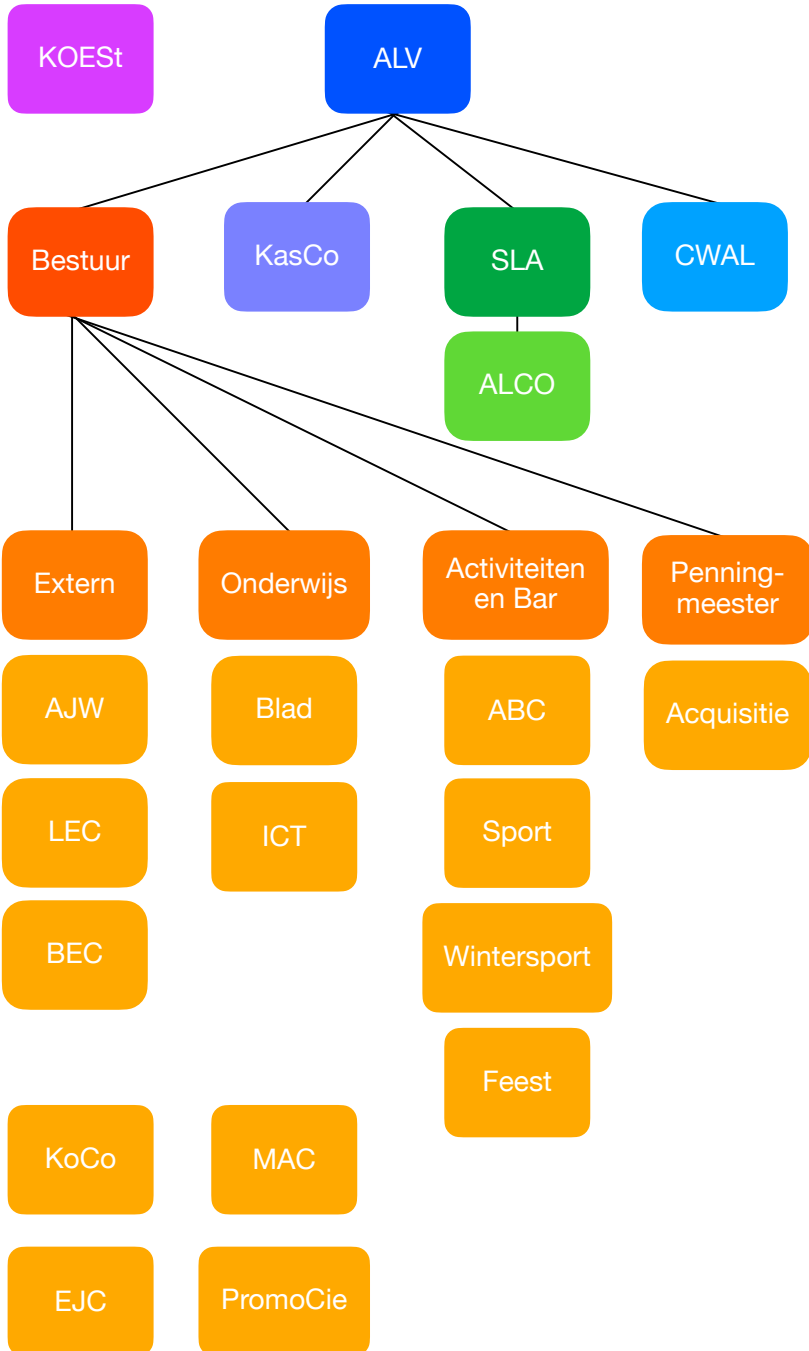
Master Activiteiten Commissie (MAC) **74**

Verenigde Oud Leden ACD (VOLA) **75**

-
- 76** Feestcommissie (Feestcie)
 - 78** ICT commissie (ICT)
 - 79** KookCommissie (KoCo)
 - 80** Kommissie Opvang Eerstejaars Studenten (KOEST)
 - 81** Promotie Commissie (PromoCie)
 - 82** Lezingen en Excursie Commissie (LEC)
 - 84** SollicitatieCommissie (SoCo)
 - 85** Sportcommissie (Sport)
 - 86** Wintersportcommissie (Wintersport)

Commissies buiten ACD

- 87** Stichting Brainwave
- 88** Stichting Proton-ACD-CDL (PAC)
- 89** Stichting Open Nederlandse Chemie Sportdagen (ONCS)
- 90** Welk commissielid ben jij?

nrc.nl **Alumni** | Digitale editie | Webwinkel | Carrière

Binnenland | Buitenland | Economie | Cultuur | Sport | Opinie | Wetenschap | Tech & Media | Meer

Ontgroening: 'Je moet er gewoon even doorheen'

Ontgroening Bij de studentenverenigingen is de ontgroening weer begonnen. Schrikft die introductieweek aankomende studenten af of trekt het je juist aan?

✉ Pilsbaas van Roosmalen, 18-01-2018

"Ja, dat feuten vallende stukken dak moeten ontwijken is misschien een beetje gevaarlijk, maar tot nu toe gaat het altijd goed en het hoort er gewoon bij" - Praeses Vindicat

ABC

De afgelopen 5 jaar heeft de ABC echt een kroonjuweel van het ACD gemaakt. Waar deze commissie begonnen was als vervanging van het Roertoeterbestuur en nieuw leven moest blazen in de borrels van het ACD, is de ABC tegenwoordig een groot onderdeel van het kloppende hart van de vereniging. Elk jaar weer bestaat deze commissie uit gepassioneerde, creatieve ACD'ers die alles ervoor over hebben om een verscheidenheid aan themaborrels en leuke activiteiten te organiseren voor iedereen. Dat zij zeer gepassioneerd zijn voor het ACD blijkt ook wel uit het hoge aantal oud ABC'ers die uiteindelijk in het bestuur van het ACD terecht zijn gekomen, zo is Sam, de voorzitter van het 74e bestuur, zelf begonnen in de ABC, als *blikjesbitch*.

De afgelopen vijf jaar zijn er te veel themaborrels voorbij gekomen om hier allemaal op te noemen. Daardoor is de Brainwave ook niet meer weg te denken uit het wekelijkse ritueel van een groot aantal scheikunde studenten en PhD'ers. Maar toch zal ik mijn best doen om een aantal van de allerbeste uit te lichten. Te beginnen met een klassiekertje: de *'Red October borrel'*. Ook de afgelopen jaren heeft de ABC zich van zijn beste kanten laten zien in het maken van verschillende smaken wodka. Vooral die van het afgelopen jaar was een bijzondere editie, aangezien er tegelijkertijd voor de ver-

enigingskamers van Congo en Spectrum een coalitie borrel met gratis bier gaande was. Daardoor waren vele leden van hen ook bij de ACD borrel te vinden om de zelf gebrouwen wodka shots te testen - de flessen waren niet aan te slepen. Een andere prachtborrel is de *'Kabouterborrel'*, die samen met de NSA in het leven is geroepen. Hierbij wordt er elk jaar weer evenveel genoten van de nodige fusten en flesjes La Chouffe, kabouter dansjes van ABC voorzitters en kabouter attributen. Op deze borrel is in 2017 de verhitte strijd om de titel ACD'er van het Jaar tussen Maurits van Grinsven en Rens van Roosmalen losgebarsten. Hopelijk is deze borrel met de NSA ook de komende jaren niet weg te denken en blijft het even mooie verhalen opleveren. Natuurlijk eindigen we dan nog met twee borrels die zeker niet vergeten mogen worden: de *'ABC- en Bestuur Bedrankt borrels'*. Op deze borrels is menig ABC- of bestuurslid er niet genadig vanaf gekomen met de vele shots en laarzen bier die ze verdiend hebben na hun jaar zwoegen voor de vereniging.

Naast de wekelijkse borrels in de Brainwave zijn er de afgelopen jaren ook erg veel activiteiten geweest om de sfeer er een beetje in te houden. Vooral met een aantal zusjes zijn er mooie, jaarlijks terugkerende activiteiten neergezet. Zo was mijn eerste contact met Proton zeer noemenswaardig: tijdens de biercantus in de Brainwave maakte ik kennis met veel Protenezen, waarna werd omgeroepen dat er blijkbaar ook een naamgenoot van mij bij Proton aanwezig was. Hierdoor werden wij naar voren geroepen om een adt-wedstrijdje te doen, om te bepalen wie de beste Floris was. Onder luid gejoel eindigde de spannende strijd helaas net niet in mijn voordeel, desondanks werd het een mooie avond. Ook is de Pubquiz, die samen met de Chemische Binding ooit is ontstaan als tegenprestatie voor een CoBo, tegenwoordig niet meer weg te denken uit de activiteiten die de ABC organiseert.

Ook heeft de ABC de afgelopen jaren, naast de vele borrels en activiteiten, ervoor gezorgd dat er genoeg, al dan

niet alcoholische, versnaperingen te vinden waren in het hok. Met name de verscheidenheid aan speciaalbieren is noemenswaardig toegenomen. Dit is een heerlijke selectie met alles wat een ACD'er zich maar wensen kan, van Radler tot Mannenliefde en van Leffe Blond tot Hoegaarden Wit. Ook snacks zijn een belangrijk onderdeel van het ACD dieet en op dat gebied heeft de ABC door middel van online polls ook haar assortiment naar wens gemaakt.

Ik hoop natuurlijk velen van jullie nog te zien op toekomstige feesten, borrels en andere activiteiten, al heb ik daar natuurlijk het volste vertrouwen in.

Namens,
 Floris Blom
 74e bestuur
Commissaris Activiteiten en Bar

AJW

In de afgelopen 5 jaar heeft het AJW flink wat veranderingen doorgeemaakt, van een afgelegen schuur ergens in het zuiden, naar geen AJW, naar een rustig hostel in een mooie stad. Er werd 5 jaar geleden afgereisd naar het prachtige Erm, waar iedereen heerlijk in zijn 'Onesie upon a Time' outfit de dag doorbracht bij de open haard. Ook werd er lekker gevoetbald en gezwommen in de kou van februari en kon iedereen even zijn frustratie kwijt tijdens de speciale activiteit: paintballen. 's Avonds werd er natuurlijk een goed feestje gebouwd en de nodige spelletjes gespeeld. Ook werd iedereen verwend met heerlijk midnight snacks, pizza en pantosti!!

Een jaar later, begin 2017, streden verschillende landen tegen elkaar in Helvoirt. Deze boerderij was iets te afgelegen, wat voor sommige mensen resulteerde in een lange nachtwandeling. Nadat iedereen terug was en de groep compleet bleek, werd er een potje 'capture the flag' gespeeld in het bos, extra lastig in het donker. De volgende dag werden de bierbuikjes nog meer op de proef gesteld met een zware bootcamp, een potje voetbal en trefbal. Later in de middag werd een leuke les gegeven in boogschieten. Tip: als je de roos wilt raken is de '360 no scope' geen goed idee. 's Avonds werden ook de zangtalenten nog even getest tijdens een gezellige karaoke avond. De oorlog zouden we niet winnen, maar het was een geslaagd weekend.

In 2018 werd het pittoreske Hunsel gegijzeld door de 'Polymers of the Caribbean'. Natuurlijk is dit thema niet compleet zonder een echte schattenjacht, met als schat een speciaalbiertje waarmee het weekend werd afgeblazen. Hierna kon het feest beginnen! Iedereen heeft zich vermaakt met een lekker drankje, leuk

gezelschap en spannende spelletjes. Op zaterdag kon iedereen genieten van de frisse buitenlucht tijdens een potje voetbal, trefbal of 'wie ben ik?'. Nadat de buikjes gevuld waren met lekkere burgers werd er nog een gezellige pub quiz gehouden. Ook werden de winter-spelen uitgezonden dit weekend en de schaatswedstrijden moesten natuurlijk bekeken worden. Uiteraard werd er ook die avond weer heerlijk gefeest en liepen de tosti's als warme broodjes over de toonbank (want dat zijn ze ook).

Het AJW was in begin 2019 helaas een jaartje wegbezuinigd, maar deze kwam aan het eind van het jaar knallend terug! Ditmaal werd er niet gereisd naar een afgelegen boerderij maar naar het prachtige Aken. Het weekend werd gestart met een heerlijk avondje uit met zijn allen naar een leuke cocktailbar en een gezellige club. De volgende dag hebben we Aken verkend met een leuke scavenger hunt en een wandeling over de mooie (maar drukke) kerstmarkt. 's Avonds heeft iedereen weer gezellig spelletjes gespeeld en een drankje gedronken waarna de meeste vroeg het bed zijn in gekropen. De volgende dag werd er lekker uitgeslapen en vertrok iedereen langzaam weer richting het noorden. Een geslaagde start van AJW in een vernieuwd jasje!

Liefs,
Wendy Kossen

ACQUISITIE & KASCO

De Acquisitiecommissie (Acq), evenals de Kascontrolecommissie (KasCo), vormen samen een essentieel orgaan voor de welvarendheid van de studievereniging. Waar de KasCo als semi-onafhankelijke commissie (de enige afhankelijkheid is dat de penningmeester de administratie op tijd indient ter controle) zich opstelt tegenover de huidige penningmeester, is de Acq er voor de externe non-profit inkomsten.

Binnen de Acq spelen zij voornamelijk in op de theorie dat het ACD kan worden ingezet voor zowel de studenten als de partners. Het vastleggen van nieuwe partners wordt het vaakst geprobeerd via *cold-calling*: het bellen van bedrijven en collectieven voor hun geld. Hoewel de Acq geen strikt financieel oog heeft op de uitgaven van het ACD, heeft de Acq wel een goed beeld van de inkomsten van het ACD en de manier waarop wij ons tentoonstellen tegenover onze partners. Zo is het soms toch wel gek, om de Bourgondische levensstijl op woensdag om 15:00 tegen te komen in het hok. Gelukkig zijn de meeste partners bekend met de studentenjaren. De Acq streeft naar een commissie met een rollende handleiding die op lange termijn relevant blijft. Wees creatief, maar consequent. De studievereniging is en zal altijd een dynamisch collectief van studenten zijn, waar scheikundestudenten zich welkom voelen en zij kunnen socialiseren, op de

manier die bij hen past. De mantra van de studievereniging uit zich idealiter in de partners die de Acq kiest. Een bedrijf zal nooit zomaar haar vruchten afstaan aan een “wat, stuDENTENvereniging?” (Iedereen et. al.): zij doen dat aan een groep mensen die hetzelfde willen als zij. Over de jaren heen veranderde de grootste partner: zij leken te veranderen van mening over hun campusbudget, en nieuwe, jonge bedrijven vervingen hun rol.

Het binnenhalen van geld is vaak lastig, het uitgeven wat minder. De penningmeester dient dit binnen de perken van zijn/haar begroting te houden en een overzichtelijke boekhouding bij te houden. Maar wie zorgt ervoor dat de penningmeester zich aan de begroting houdt en geen geld wegsluit door middel van creatief boekhouden? Dit is de taak van de KasCo, meestal bestaande uit oud-penningmeesters. Het is de enige commissie die niet door het bestuur wordt gecontroleerd, maar juist andersom. Het werk van de KasCo is in de afgelopen jaren zeer vergemakkelijkt door twee aanpassingen in de financiële administratie. De eerste was het herstructureren op zo'n wijze dat het voor een fiscus ook te begrijpen is (dit was een behoorlijke klus); de tweede, die ook de penningmeester veel tijd bespaarde, is het inlezen van transacties. Ik (Stan) was nogal verbaasd dat dat nog niet eerder

was gedaan. Door het inlezen van transacties, kloppen de bedragen en de balans altijd! De KasCo hoefde dus niet meer uren te zoeken naar twee missende centjes. Een andere grote sprong is genomen toen de administratie van de ABC (die apart staat van het ACD) werd overgezet naar hetzelfde boekhoudprogramma (Revolutionair! Ik weet het). De KasCo heeft nu nog maar met één programma te maken en de ABC- en ACD-penningmeesters kunnen effectiever communiceren over de financiën. De laatste ontwikkeling binnen de financiën, is het legaliseren van de ABC, dat in de afgelopen jaren eindelijk is gestart! De ABC moest eigenlijk belasting afdragen, maar dat werd niet gedaan. Door recente ontwikkelingen is het eindelijk mogelijk geworden om belasting af te dragen!

Hoewel een studievereniging een bepaalde afhankelijkheid heeft van externe bronnen, is het de inzet van de leden van het ACD, die veranderingen doen gebeuren. De Acq en KasCo zijn maar twee schakels van de ketting die het ACD opbouwen.

Namens de Acquisitiecommissie en de Kascontrolecommissie,

Jonah en Stan

Jonah Norbury

Stan Papadopoulos

BEC

BEC BOEDAPEST 2016

In korte rokjesstyle bliezen 47 ACD'ers (en één pseudo ACD'er) door de straten van Boedapest. De week startte heel goed in het paasweekend waardoor iedereen rustig kon bijkomen van de 16-uur durende busreis en zich mentaal kon voorbereiden op de universiteits- en bedrijfsbezoeken. De eerste activiteit, de kroegentocht, werd verzorgd door ingehuurde locals die de meest hippe en spetterende *Ruin bars* van Boedapest instantant aan wisten te vinden.

Dat de alcohol nog in het bloed zat de volgende dag bleek uit een fraaie struikelpartij van destijds onze Commissaris Onderwijs & PR en een overambitieuze afdaling in een schattig fietskarretje vol met zes mensen van de steilste helling van Boedapest. Alleen de eerste situatie resulteerde in een gewonde.

Nog meer spanning werd veroorzaakt door een Hongaarse professor op de universiteit, die zijn experimenten in hoog tempo uitvoerde alsof zijn leven ervan afhing. Aan de ene kant was het een lieve en romantische voorstelling, waarin hij het vormen van elektronparen in chemische bindingen vergeleek met

het vormen van mensenkoppels, aan de andere kant vreesde je toch wel enigszins voor de mensen op de eerste rij die de eerste lading vrijkomende gassen mochten inademen. Dat de intensiteit van de BEC zo snel omhoogging bleek, voor sommige leden die niet meer uit bed te krijgen waren. Nieuwe technieken om dat voor elkaar te krijgen zijn ontwikkeld in Boedapest door iemands bed vol te stoppen met ballonnen.

Ietwat beheertere chemie dan van eerdergenoemde professor, werd uitgevoerd in ThalesNano en het *Institute of Isotopes*. De eerste bevond zich naast het eiland waar zich jaarlijks het beroemde festival Sziget afspeelt, iets wat voor velen in de pauze van dit bezoek aanleiding bood tot het houden van een bescheiden *Drum n Bass rave*: een perfecte illustratie voor de BEC 2016.

Yorrick Boeijs

BEC LISSABON 2017

Het was het jaar 2017, toen SARS-Cov-2 nog slechts een kwaal was voor wat vleermuizen en wij dus met het ACD gewoon op buitenlandse reis konden gaan. Het was een bijzonder jaar voor de BEC, we gingen namelijk voor het eerst (of in ieder geval voor het eerst sinds een lange tijd) met het vliegtuig.

Lissabon was de bestemming, de prachtige hoofdstad van Portugal. Een hele week maakten wij het met vijftig gestoorde Amsterdamse Chemici de stad onveilig: omdat geen enkel hostel deze gekte zag zitten, waren we verspreid over twee hostels in de stad. De week was volgepland met culturele, chemische en studentikoze activiteiten. Zo bezochten we het farmaceutische bedrijf *Hovione* met verschillende taxiriten, want die bleek toch op een andere plek te liggen dan aanvankelijk gedacht. Ook bezochten we het hars bedrijf *Resiquímica* waar onze katerige snotterneuzen verdwenen als sneeuw voor de zon door de heerlijke indringende geur van ammoniak. Het andere bedrijfsbezoek dat was gepland

kon helaas niet doorgaan, die was namelijk een week voor de excursie afgebrand. Voor de culturele activiteiten konden verschillende musea bezocht worden door de deelnemers op basis van hun interesse: zelf heb ik me bijvoorbeeld ongelofelijk vermaakt in het wapenmuseum.

Het onvergetelijkste van de reis waren natuurlijk de nachtelijke avonturen in het centrum van Lissabon, waarvan we ironisch genoeg de meeste dingen direct weer van zijn vergeten. *Cerveja* (=bier) stroomde hier in overvloed, echter het meest indrukwekkend was toch wel de 16 shots voor 6 euro, wat gedurende (en

na) de BEC tot strijdkreet evolueerde. Hoewel een significant percentage van mijn terugkerende haarlijn is veroorzaakt door het organiseren van deze reis, hebben wij een fantastische leuke en leerzame week gehad in het zonnige Lisboa.

Klaas Visscher

BEC PRAAG 2018

In april 2018 reisden we met het ACD af naar Praag, ook bekend als de Gouden Stad. Dat het centrum op de werelderfgoedlijst van UNESCO staat, was meteen terug te zien tijdens de wandeling door de stad. De *Charles Bridge*, het astronomische uurwerk, de John Lennon Wall en de Praagse burcht mochten niet ontbreken. De tocht naar de top van de uitkijktoren was het waard, want Praag is ook van een afstand mooi. Natuurlijk lieten we de kans niet liggen om de kroonjuwelen van *Piss* van David Černý te bewonderen.

Tijdens de reis zijn we langs geweest bij de Charles University, Universiteit van Scheikunde en Technologie, en het Instituut van Organische Chemie en Biochemie. Dit was echter niet genoeg en dus mochten wij ook nog een kijkje nemen bij Quinta Analytica en bij het *Research Institute of Brewing and Malting* (Ja, echt waar, in Praag wordt er onderzoek gedaan naar bier!). In de hoop een hoger IQ te krijgen, kon je dineren waar Albert Einstein ook ooit gegeten heeft. Mocht je dat juist niet willen, dan ging je naar de plek waar je biertje met een treintje naar je toe werd gebracht. Praag heeft alles! Je zou het niet snel zeggen, maar aan het einde van de week hadden we misschien wel genoeg bierbrouwerijen gezien (zelfs de universiteit had er een). Gelukkig werd er niet alleen bier geschonken op de vele plekken waar we stickers hebben kunnen

achterlaten: van een van de grootste clubs in Europa met vijf verdiepingen tot een geweldig 80's café met emmers vol cocktails door naar *Zlatý Strom*, wat gouden boom betekent, en goud was het zeker!

Achter elke BEC schuilt een hardwerken-de commissie en ik maak dan ook zeker gebruik om nog een dikke *shoutout* te geven naar deze topcommissie voor het organiseren van een fantastische week! Marit, Myrthe, Nadav, Ninke, Siza en Michael, dank jullie wel!

Demi Snabilié

BEC ZAGREB EN LJUBLJANA 2019

Na een jaar te hebben meege-draaid onder Demi, was het mijn tijd om als voorzitter een BEC-reis te organiseren. Om 18:15 op 13 april 2019 was het zover en vertrokken wij met een volle bus vanaf Science Park naar Zagreb. Op de heenweg maakten wij kennis met de enige echte buschauffeur voor de hele week: Rutger! Je kan hem omschrijven als een typische Hollander: niet te veel gezeik, gewoon lekker doen waar je zin in hebt, maar hou het wel een beetje normaal. Hij was werkelijk de kers op de taart van deze week.

We hebben in Zagreb onder andere de chemische faculteit van de universiteit bezocht en een kijkje kunnen nemen bij de oliemaatschappij INA, zowel op het laboratorium als bij de raffinaderij. Halverwege de week was de korte reis naar Ljubljana gepland. Onderweg zijn we helaas meer dan een uur staande gehouden door de tolgeweg-bewaking. Gelukkig drukte dit de pret niet en hebben we die

middag in Bled heerlijk kunnen kajakken, mountainbiken en het museum kunnen bekijken.

In Ljubljana hebben we, net als in Zagreb, de lokale universiteit bezocht. Hier kregen wij een aantal praatjes van PhD'ers die verbaasd waren over de hoeveelheid vragen die we stelden en dat we zoveel interesse toonden. Dezelfde middag bezochten wij het verfbedrijf Helios. Hier kregen wij een rondleiding over het terrein langs de gehele productielijn. In de hier op volgende dagen hebben wij onder andere het Jozef Stefan instituut bezocht, heerlijk geluncht op de lokale voedselmarkt, het kasteel van Ljubljana beklommen en de rivier door de stad bevaren.

Ik denk dat ik nog nooit in mijn leven zo'n stressvolle en tegelijkertijd geweldige week heb gehad. Ik wil natuurlijk de BEC-commissie van 2018-2019 erg bedanken voor het mede-organiseren: Myrthe, Robin, Bente, Nadav en Jasper.

Siza Kuin

BEC SEVILLA 2020

Deze reis begon zoals vele: veel te vroeg op Schiphol met 50 chemici klaarstaand op eerste paasdag voor de reis van het jaar. Zonder al te veel problemen wist iedereen veilig aan te komen in het zonnige Sevilla waar we aankwamen in een superluxe hostel voorzien van alle gemakken. De zwembaden waren heel fijn en de bar was zo goedkoop dat mensen er niet weg te slaan waren. Gedurende de eerste nacht leerde iedereen elkaar beter kennen. Later zou blijken dat sommige elkaar wel heel goed hebben leren kennen, maar daar mogen we niet meer over beginnen.

De dagen daarna hebben we een culturele kajaktocht gemaakt door de stad en hele mooie musea bezocht. Toen Pasen voorbij was werd het tijd voor het serieuze deel van de reis. Zo is er een deeltjesversneller bezocht en een hele leuke universiteit. Er is ook een bezoekje gepleegd aan een wasmiddelen fabrikant en een meer met chemisch afval kon ook niet ontbreken. Vermoeid van al deze leerzame activiteiten was er genoeg tijd voor gezelligheid. Zo is er alle tijd genomen om op het gouden zand aan de Spaanse Costa een lekker kleurtje te krijgen onder het genot van wat sangria.

Dit alles, deze heerlijke week, kwam helaas snel tot een eind. Teruggeko-

men in Amsterdam hebben we daarna nog heel veel nagepraat en dat zullen we zeker blijven doen. Niets zou deze BEC kunnen overtreffen, behalve als we bijvoorbeeld een keer naar Japan zullen gaan. Deze reis had niet kunnen plaatsvinden zonder een geweldige commissie. Zes van de commissieleden deden het voor het eerst, maar gelukkig was ik er, een ervaren veteraan die voor de derde keer de BEC organiseerde. Ik had het niet gekund zonder Mabel, Bart, Wendy, Rens, Sverre en Xander. Hartelijk dank voor jullie hulp om deze zieke reis te organiseren. Het was echt wel de kroon op mijn bestuursjaar...

Nou ja, als het door was gegaan, want helaas moest COVID-19 de boel verpesten. Dit is natuurlijk geen reden om verdrietig te zijn, want zoals de wijze Bassie altijd zegt 'Wat er ook gebeurt, altijd blijven lachen.'

Nadav Joosten

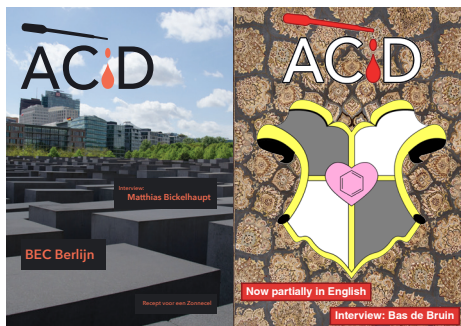

IMAGE NOT FOUND

BLAD

Het ACD is dan wel alweer 75 jaar, maar het blad heeft vrij recent ook een heel mooi lustrum gehad: de tiende welteverstaan. In dat jaar is er een terugblik geweest naar de vijf decennia ervoor. Dit heeft voor een mooie kijk in de geschiedenis van de ACiD gezorgd. Zo weten we nu dat het blad vroeger simpelweg 'blad' heette en dat het uiterst serieus werd genomen, zo serieus dat er zelfs in ons HR stond wat wel en niet in het blad mocht staan. Verder is er ontdekt hoe de nummering van jaargangen niet altijd even goed ging en hoe helaas de frequentie van het blad sterk is afgenomen. Waar vroeger soms wel tien edities per jaar uitkwamen, zijn het er nu vijf of vier.

Een recentere verandering is het besluit om het blad niet meer fysiek naar alle leden te sturen. Iets wat steeds weer terugkwam, en waarschijnlijk de komende jaren ook weer terug zal komen, is de naamsverandering van het blad. Zo kenden we het ACD handelsblad, het ACD blad en het huidige ACiD. Wat zou de volgende naam zijn? Geen idee. Terugkijkend naar oude bladen, is er wel één ding dat we nu missen: een grote hoeveelheid input van andere ACD'ers. Hopelijk is dit over 5 jaar bij het 16e lustrum wel anders. Maar goed: geen tijd om zuur te doen, maar wel tijd om door te BLADeren naar een volgend mooi stukje in deze Almanak.

CWAL

Traditiegetrouw bestaat de Commissie Waardering Actieve Leden (CWAL) eigenlijk altijd uit een groep oude lullen van het ACD. Na een glansrijke carrière als actieve ACD'er krijgen de CWAL's commissieleden de kans om de nieuwe generaties actieve leden te bedanken voor hun harde werk door leuke en gezellige activiteiten te organiseren. Dit was in de afgelopen 5 jaar ook weer zeker het geval.

In 2015/2016 begonnen we met Michael en Tommy die het collegejaar hebben afgetrapt met een speciaal bier borrel. Als student is het natuurlijk van belang om goed te worden onderwezen in de verschillende hoppige drankjes die onze wereld rijk is. Ook hebben zij voor ieder actief lid een prachtig persoonlijk gedicht geschreven tijdens SinterCWAL. Een traditie die tegenwoordig iedere twee jaar terugkeert.

Janneke, Marie en Ramses waren van mening dat onze leden naast bier ook maar eens moesten worden onderwezen op het gebied van spijs. Met deze gedachte hebben zij een gezellig ACD-diner georganiseerd, waarbij tafels vol stonden met heerlijke gerechten gemaakt door de actieve leden zelf.

Geen feest en gezelligheid zonder muziek: vandaar dat Yara, Ramses en Jelle de actieve leden hebben verrast met

een eigen gemaakte PopQuiz. Van gouwe ouwen tot de nieuwste hitjes, alles kwam voorbij.

Ook sport en beweging worden door de CWAL niet geschuwd, maar dan het liefst wel met een nostalgisch tintje. Slingeren in de touwen, springen van kast tot kast en koprollen over de dikke gymmat. Alles maar om niet getikt te worden tijdens, natuurlijk, het apenkooien. Deze jeugddroom werd werkelijkheid dankzij Rhea, Tula en Jelle.

In het laatste jaar voor het lustrum werden de puzzel skills op de proef gesteld. Het leek Anissa, Lars en Jelle namelijk wel eens leuk om onze actieve leden op te sluiten in vijf verschillende escape rooms. Daarnaast hield zelfs het coronavirus hun niet tegen om onze actieve leden te waarderen. Online hebben zij een PubQuiz georganiseerd voor alle ACD'ers die verplicht thuis moeten zitten.

Een bruisende commissie dus, met nog veel meer activiteiten op haar naam, maar deze zijn te veel voor in deze Almanak. We zijn nog lang niet klaar, want zolang ACD'ers actief zijn, gaan wij door. Alle actieve leden van de afgelopen jaren, hartelijk bedankt! We waarderen jullie.

Liefs,
De CWAL

DAC

Velen van jullie zullen bekend zijn met het ietwat kleine archief-hokje dat in het ACD-hok zit. Zoals het een archief betaamt, vult het zich langzamerhand met steeds meer documenten, mappen, memorabilia en andere prullaria. Op een gegeven moment werd het archief net zo chaotisch als een antwoordformulier van een tentamen quantumchemie.

Daarom werd besloten tot het oprichten van de Digitaliserings- en Archiefcommissie, kortweg DAC. We schrijven het jaar 2015-2016, het 70e bestaansjaar van het ACD en het oprichtingsjaar van de DAC. Een groep ACD'ers, waaronder ikzelf, namen de taak op ons om orde in de chaos van het ACD-archief te scheppen en het gelijk te digitaliseren.

Als een bachelorstudent die z'n eerste Heck-reactie uit gaat voeren stonden we voor het archief om aan onze klus te beginnen. In een aantal sessies hebben we deze taak weten te volbrengen. Voor het digitaliseren hebben we talloze nietjes verwijderd, bij het ordenen zijn vele papercuts opgelopen en met pijn in ons hart hebben we talloze hele oude documenten vernietigd (geen zorgen, dit waren alleen puur administratieve documenten). Bij dit laatste was vooral Betty de Papierversnipperaer (zie foto) als commissielid onmisbaar; kilo's papierwerk zijn door haar verwerkt.

Tijdens het opruimen kwamen we de leukste oude spullen tegen. Denk daarbij aan hele oude ACD-bladen, kranten-artikelen over eerdere ACD-lustra en heel veel oude foto's. Serieus, als je weer eens in het ACD-hok bent, vraag het dan bestuur naar de fotoboeken met foto's uit de jaren '50 en '60... prachtige beelden.

Onvermijdelijk kwam er een punt waarop het archief volledig opgeruimd en gedigitaliseerd was. Vanaf dat moment is de verantwoordelijkheid over het archief weer overgedragen aan het bestuur en is de DAC als commissie opgeheven. Toch zijn wij trots dat wij toch een aantal jaar deel hebben uitgemaakt van het actieve ACD-leven.

Met gearchiveerde groeten (want ook deze Almanak zal ongetwijfeld in het archief eindigen),

Danny Kroon
Oud DAC-lid

EJC

Ondanks de coronacrisis had de EJC toch een geslaagd jaar. Een groepje van 6 sjaars heeft dit jaar de taak op zich genomen om alle sjaars dichterbij elkaar te brengen.

Beginnend met een pannenkoeken pubquiz, met een opkomst van zo'n 50% van het jaar. Dit resulteerde in een gezellige avond waarop veel pannenkoeken en pilsjes genuttigd zijn.

De tweede activiteit was wat verder weg van de campus: we gingen trampolinespringen. Wat stond gepland als een uurtje vrij mogen springen, werd uiteindelijk twee uur losgaan, met blauwe plekken als gevolg door een heftig potje trefbal.

De derde en vierde activiteit die wij bedacht hadden, konden helaas door de corona-uitbraak niet meer plaatsvinden.

MAC

We are the Master Activity Committee! What we do is (who would have guessed it?) organise activities for (pre-) master students. We focus on social activities for everyone to get to know each other. Many new master students come from different universities and even different countries, so they are unfamiliar with the ACD and the regular activities that we host. Furthermore, since almost every person takes different classes, it is nice

Hiervoor hebben we een leuk alternatief verzonnen: de EJChallenge. Dit hield in dat wij als commissie verschillende challenges verzonnen, die vervolgens uitgevoerd moesten worden door de sjaars. Degene die dit per challenge het leukst/origineelst deed kreeg hiervoor punten en de winnaar aan het einde van de maand kreeg uiteindelijk een fantastische prijs.

Terugkijkend op ons jaar bij de EJC zien wij dit als een raar maar wel geslaagd jaar. De opkomst was altijd prima en de activiteiten werden als erg leuk beschouwd.

if you get to know some more people. Our committee has been around for almost three years now, so we are still very young. So far, we have organised activities such as (board) game nights, dinners, pooling nights, dancing lessons and a karaoke night. Our most awesome (and best visited) activity is the end-of-the-year barbecue at which we just eat, drink, play beach volleyball and have fun!

VOLA

Hoewel de meeste van jullie die dit lezen waarschijnlijk nog (actief) lid bij het ACD zijn, zal er voor ieder van jullie een tijd komen dat jullie, al dan niet met een diploma op zak, het ACD verlaten. Betekent dit dat het eind van het ACD voor jou als oud-lid? Natuurlijk niet!

Sinds enige jaren heeft het ACD de Verenigde Oud-Leden ACD, oftewel de VOLA. De VOLA zorgt voor een netwerk van oud-leden en verzorgt eens in de zoveel tijd een activiteit voor alle oud-ACD'ers. Lidmaatschap van de VOLA is de eerste twee jaar gratis, daarna wordt er een kleine bijdrage per jaar gevraagd. Na de oprichting van de VOLA ging het werven van de eerste leden ietwat moeizaam, het bleek vooral lastig de oudere oud-leden te bereiken die de afgelopen jaren niet meer in de buurt van de UvA (of VU) geweest waren. Hopelijk zal daar

tijdens de reünistenborrel van het aankomende lustrum verandering in komen om de VOLA de nodige ledenboost te geven.

Desalniettemin is er met het aantal VOLA-leden dat er was al een leuke activiteit georganiseerd. Deze VOLA-dag vond plaats op Science Park en de oud-leden konden genieten van onder andere een rondleiding, een lezing van Henk Hiemstra en een aansluitend diner in Maslow; de dag was een groot succes! Wanneer de volgende VOLA-activiteit is weet ik niet, maar ik hoop hoe dan ook velen van jullie (dan misschien al oud-ACD'ers) daar te zien! *Spread the word!*

Danny Kroon

Ex-VOLA-commissielid

VOLA

FEEST

De feestcommissie, misschien wel de grootste gezelligheidscommissie binnen het ACD. Nooit te beroerd om te dansen en anderen te enthousiasmeren voor de feestjes die er weer aankomen. En wat waren het weer mooie feestjes de afgelopen 5 jaar. Wat hebben we mooie kostuums gezien, wat waren er altijd toch een prachtige posters voor de feesten en wat ging iedereen toch elk feest weer uit z'n dak.

Van Titanic, naar Moulin Rouge en van Chemtation Iceland naar Halloween feesten. Één ding is zeker, de ACD feesten van de afgelopen jaren zijn zeker niet saai geweest.

Veel gezichten zijn gekomen en gegaan in de feestcie, sommige iets langer dan anderen. Desalniettemin is het altijd heel gezellig. Zo'n feest organiseren lijkt misschien koek en ei, totdat je de puntjes op de i gaat zetten: 'De koepelkerk orga-

niseert alleen maar bruiloften' of 'Oh jongens... is het vlees nu al op?' Gelukkig waren er de afgelopen vijf jaar Tula, Yara, Tori en Martijn, die als heuse Feestgeneralen onze lippe fissa's zo goed mogelijk hebben gecoördineerd. Zo af en toe moest je als commissielid ook even uit je comfortzone. Zo werd er het afgelopen jaar met een paspop over straat gelopen rond een uur of 4 's nachts en moesten er 300 condooms worden gekocht als versiering voor het Chemtation Iceland feest. Ook moest er op het Titanic gala worden gefrituurd tot in de late uren. Maar er waren natuurlijk ook de taken die meer binnen de lijntjes waren zoals locaties mailen, een dj regelen of een hele BBQ op poten zetten voor flux.

Natuurlijk verliep het niet altijd even soepel en moest er nog wel eens op het feest zelf van alles worden geregeld omdat een stel zaken niet op orde bleek. Dit leverde soms stress op voor de leden van de commissie, maar werd vaak opgelost zonder dat andere feestgangers

hier last van hadden. En dat was toch altijd het mooiste van de commissie, dat je tijdens een feest rondkeek en de vele mensen zag die lol hadden. Om dan te bedenken dat jij en je commissie degene waren die dit mogelijk hadden gemaakt en compleet hadden georganiseerd. Om het jaar af te sluiten was er voor de feestcommissie natuurlijk Flux, relaxte zomersferen en elk jaar weer leuke activiteiten en een lekkere barbecue. Feestend afgetakeld rond een uur of 3, als de oerknal eindelijk een keer dicht ging, moest je dan toch echt naar huis en verscheen je de volgende dag brak en wel op het Science Park om de troep van de dag ervoor op te ruimen en om nog eens gezellig met de commissie af te sluiten met een reflux: weer lekker barbecueën onder het genot van een koud frisje of biertje.

Dit jaar hebben we helaas geen lentefeest of Flux, en dat mag je gezien de afgelopen jaren een unicum noemen. Hopelijk feest iedereen thuis lekker door om het gemis van deze feesten te compenseren en komen er binnenkort weer geweldige feesten aan.

We hebben een aantal mooie jaren achter de rug en laten we de komende jaren feestend doorgaan, beginnend met de fantastische 75-jarige lustrum feesten die voor de deur staan.

Het was ons een genoeg,

Martijn, Jiri, Bibi, Frederieke, Kirsten, Perry, Leire & Floris

ICT

75 jaar, wat een prachtig lustrium! En ook de ICT-commissie heeft niet stilgezeten de afgelopen 5 jaar.

Zoals je misschien wel kan verwachten, is er veel veranderd op het gebied van technologie de afgelopen 5 jaar, dus ook wij zijn niet achtergebleven. We hebben natuurlijk voortgebouwd op de oude website en er zijn elk jaar nieuwe *features* toegevoegd. Dit jaar is ook de lay-out vernieuwd en is de website bijna overal vertaald naar het Engels. Natuurlijk is er ook een prachtige app, gemaakt door Rob Kunst, die het hele pof-systeem omvat. Rob heeft over de jaren heen het systeem onderhouden en hij is nu ook bezig met een grote update voor op de nieuwe iPad. De bestuurs-PC heeft ook een hardware update gekregen van Michael en Lars in hun bestuursjaar, en zo zijn er veel dingen die vernieuwd blijven worden.

Door de jaren heen is het duidelijk

geworden dat grote ICT-plannen over meerdere jaren heen gaan en dat het lastig is om deze goed door te geven aan het volgende bestuur. Vaak lopen dingen vast of worden ze uitgesteld vanwege de complexiteit van de plannen. Maar dat betekent niet dat er niks is bereikt. ICT is iets waar constant aan gewerkt kan worden. Daarom wil ik iedereen bedanken die de afgelopen 5 jaar heeft meegedacht en meegewerkt aan alles op ICT-gebied, omdat het soms kan voelen alsof er geen eind aan komt. In mijn ogen zijn de digitale kroonjuweeltjes van het ACD onze website, PC, flatscreen, Raspberry Pi en de ACD app. Dit zijn de dingen die ervoor zorgen dat onze vereniging draaiende blijft op digitaal gebied. Ik ben daarom ook heel benieuwd welke nieuwe ICT plannen zich gaan ontwikkelen in de komende 5 jaar.

Siza Kuin

Amsterdams Chemisch Dispuut
Studievereniging Scheikunde Amsterdam

Updates COVID-19 Lid worden Vereniging Partners Onderwijs Carrière Agenda Nederlands

Amsterdams Chemisch Dispuut

VU UNIVERSITY AMSTERDAM

UvA Docent van het Jaar
POSTED ON 16 APRIL 2020

UPDATE inzameling labjassen en veiligheidsbrillen
POSTED ON 8 APRIL 2020

Onze Partners

KOCO

Het is 2017: we zijn na een lange rit aangekomen bij een bedrijf in Lissabon tijdens de BEC. Terwijl iedereen aan het lachen is over het feit dat we op de verkeerde locatie zijn, gebeurt er iets magisch. Willemien en Anna hebben het over een nieuwe commissie, de kookcommissie, die ze samen willen oprichten. Binnen een paar minuten zijn ook Michael en Rens enthousiast en niet veel later is de eerste KoCo een feit! Met Willemien als voorzitter, Anna als bestuursverantwoordelijke en wat obscuur verkregen kookgerei konden we van start. Voor de verkiezings-ALV mochten we voor het eerst koken, we maakten falafel in wraps, want dat leek ons wel makkelijk en natuurlijk ook lekker vegetarisch. Het was echter niet zo makkelijk om te koken zonder keuken. Het ACD-hok werd geclaimd om de falafel in te bakken, wat zonder afzuigkap resulteerde in redelijk wat rook in het hok en een boze voorzitter. De keuken in het hok werd later geperfectioneerd toen Rens uitvond dat je een prachtig kookeiland kan maken van kratjes bier en dat een open raam prima fungeert als afzuigkap. Met deze geniale opstelling heeft de KoCo voor elke ALV kunnen koken.

Door de jaren heen hebben we ook ieder jaar het ACDiner georganiseerd, een after-BEC-diner verzorgd en samen mogen werken met de legendarische Fuat Ozman om bitterballen te serveren

tijdens de BBBBBBBBBBorrel. Intussen mag de KoCo gebruik maken van de echte keuken in de kantine van de UvA en is alleen Rens over van de OG KoCo. Gelukkig zijn er genoeg nieuwe leden die deze commissie voort kunnen zetten zodat het ACD nog jaren kan genieten van culinaire hoogstandjes.

Xoxo Rens van Roosmalen

KOEST

De Facultaire Introductie (FI) en het Eerstejaarsweekend (EJW) zijn, sinds ik op het Science Park rondloop, mijn favoriete evenementen van het jaar. Niet zozeer omdat het de leukste of beste evenementen zijn, maar omdat het zo tekenend is voor het begin van het nieuwe collegejaar. Iedereen komt terug van een vakantie en zit, hopelijk, vol nieuwe energie. Je komt iedereen weer tegen die je de hele vakantie niet gezien hebt en iedereen heeft wel iets leuks te vertellen over de afgelopen twee maanden. Het is bijna tijd om de collegebanken weer in te duiken, maar voor dat dat zover is kunnen we nog even van een beetje zomer genieten tijdens de FI.

De Facultaire Introductie is voor de eerstejaars natuurlijk wat spannend, maar het is een goede manier om ze rustig het college jaar in te leiden. Ik kan mijzelf nog wel herinneren dat ik de eerste keer de enorme collegezaal in H binnenliep en me toch heel erg af vroeg of dit een plek zou zijn waar ik me thuis kon voelen. Daarom ben ik blij dat wij er als commissie voor kunnen zorgen dat, naast de formaliteiten van de dag, er ook nog tijd is voor gezelligheid en zo de eerstejaars zich welkom kunnen laten voelen op het toch wel wat imponerende Science Park. De BBQ aan het einde van de dag voelt voor de ouderejaars achter de tap als een soort mini Flux en is voor de eerstejaars een introductie aan een andere kant van studeren. Zelfs afgelopen jaar, toen

de BBQ verregende en doorgezet moest worden in de Brainwave, was men moeilijk weg te slaan om tien uur. Wat voor de commissie heel vervelend is, maar toch ook weer een compliment.

Dan is het daarna natuurlijk tijd voor het Eerstejaarsweekend. De lieve sjaarsjes hebben dan eventjes de tijd gehad om te wennen aan het studeren. Het is dan tijd om ze mee te nemen naar de Klonie. Dit weekend vol spelletjes, feesten en gekkigheid is de eerste echte introductie van de sociale kant van het studeren. Ze zijn elkaar natuurlijk al vaker tegen gekomen in de collegezalen, maar het blijft dan toch wat lastig om elkaar aan te spreken. Dit weekend is er natuurlijk voor bedoeld om lekker laagdrempelig vrienden te maken. Of het nu een van je groepsgenootjes is, een van de begeleiders, een KOEST lid of de veel te dronken gast die doorweekt van de regen jouw bed in is gestrompeld, iedereen is wel te porren voor een praatje. Het blijkt toch elke keer maar weer dat slaapttekort en een gezamenlijke haat aan de begeleider die je het sportveld op sleurt een band scheidt die nog lang blijft hangen. Ik ben zelf heel blij wat vrienden over te hebben gehouden aan mijn EJW en de sterke verhalen van dat weekend worden zeker nog lang naverteld.

PROMOCIE

Ergens op een zonnige middag in het najaar van 2018 kwam Sophie Evers met het idee om een commissie op te richten die de posters van alle evenementen van het ACD zou gaan maken. In de voorgaande jaren maakte óf de commissaris promotie van de ABC óf een lid van een andere commissie de poster van een evenementen. Dit bleek binnen de ABC net te veel te zijn voor één ABC-lid en daarom werd aan mij, de toenmalige commissaris promotie, gevraagd of ik zou willen meehelpen aan het opzetten van deze commissie. Na een korte brainstormsessie kwam de sterke naam PromoCie naar voren. Deze commissie heeft daarna in collegejaar 2018-2019 een flink aantal prachtige posters gemaakt.

De opzet van de PromoCie veranderde echter snel. In de afgelopen jaren werd er meer en meer commentaar geleverd op de kwaliteit en hoeveelheid van promotie. Met dit in het achterhoofd, kwam er het idee dat de PromoCie alle sociale media van het ACD zou gaan beheren. En zo geschiedde. Er werden plannings gemaakt voor de Facebook, Instagram, WhatsApp-kanalen en posteraanvragen. De PromoCie-leden krijgen promotieaanvragen van commissies, waarna ze aan het werk kunnen. Eerst zal het evenement worden ingepland op sociale media, dan kan er worden gewerkt aan een poster, soms wordt er nog een promotietekstje

geschreven en dan wordt het daadwerkelijk op de sociale media geplaatst. Zo zorgt de commissie dat alle leden van het ACD weten welke activiteiten worden georganiseerd.

De PromoCie is natuurlijk de baby der commissies van het ACD en zal zeker nog in de komende jaren qua opzet veranderen. Voor nu is de opzet echter goed, mede door de leuke groep mensen met enorm veel creatieve ideeën.

Namens de PromoCie,
Sam Hulscher

LEC

Wat zijn er eigenlijk in de afgelopen vijf jaren (van jaargang 2014-2015 tot 2019-2020) ontzettend veel excursies en lezingen georganiseerd door de LEC, met maar liefst 29 excursies en (bijna) elk jaar een symposium, PhD-lezing, alumnilezing en lezingen van bedrijven. Als je de LEC mail – aangemaakt in oktober 2013 – door zou nemen, zou je urenlang kunnen wegdromen in de 1103 mails over ideeën voor excursies en lezingen. Met al die excursies en lezingen zijn er natuurlijk een paar blijven hangen die er echt uitspringen. Met behulp van oud-LEC leden en voorzitters (Klaas, Yorrick, Demi, Siza, Floris en Bente), hebben we de meest memorabele excursies en lezingen verzameld!

Voor de oud-leden onder ons was de excursie naar het Koninklijk Nederlands Instituut voor Onderzoek der Zee (NIOZ) in oktober 2014 een hoogtepunt. Met een erg duidelijke en levendige beschrijving in het ACD-blad van Pim Linnebank krijg je een goed beeld van wat de excursie zo geslaagd maakte. Naast de informatieve kant van de excursie, waar blijkbaar veel mensen hun slaap konden inhalen door de zeer aantrekkelijke donkere zaal met 'sterretjes' aan de het plafond, werd er ook gemountainbiket en verkenden studenten het lokale uitgaansleven op Texel. De volledige ervaring zorgde ervoor dat de excursie tot één van de favorieten behoort!

Naast de NIOZ-excursie, was er ook een zeer indrukwekkende lezing van een Indiase monnik (mei 2015). Tijdens deze lezing vertelde de monnik met veel passie over hoe de huidige wetenschappelijke theorieën het bestaan van God juist aanduiden. De lezing bleek geweldig en zeer kennisverrijkend te zijn geweest met natuurlijk een zeer welkome toevoeging: de monnik had voor de studenten een heerlijke (vegetarische) Indiase maaltijd bereid. Kortom, de lezing was niet alleen vermakelijk, maar ook zeer smakelijk.

Nu we het toch over eten hebben, het symposium *ACD Loves Food* (september 2017) was ook een erge leuke beleving, waarin er aandacht werd besteed aan de ontwikkeling van zaden (aardappelen kweken op een verzilte grond is

moeilijker dan je denkt), darmflora door Yakult (mocht je je ooit afvragen hoeveel bacteriën jij in je darmen hebt: 1013) en gastronomisch koken. Bij het laatste onderwerp werd er zelfs een praktische demonstratie gegeven om zo de wetenschap achter voedselbereiding en smaakcombinaties te verrijken, wat een zeer aantrekkelijke beleving was!

Een meer recentelijk en tevens succesvolle excursie was die naar het Rijksmuseum (november 2019) waar we met maar liefst 32 studenten mochten kennismaken met de wetenschap achter kunst. Afgezien van het feit dat de excursie eigenlijk niet in het Rijksmuseum plaatsvond, maar in het ateliergebouw, werden we wel zeer goed verwelkomd en werden er rondleidingen gegeven langs verschillende onderzoekers die allemaal een bepaald kunstwerk of materiaal bestudeerden. Maar, het mooiste moment van de excursie was dat een onderzoeker met volle passie en overtuiging over zijn collectie ging praten, terwijl hij eigenlijk niet eens betrokken was bij de excursie en niet

eens wist dat het zou plaatsvinden. Hij was gewoon niet te stoppen tijdens zijn uitleg; dat is nou een teken van iemands toewijding aan en liefde voor zijn beroep.

Natuurlijk is voor iedereen de lijst met de meest memorabele excursies en lezingen anders, maar ik hoop toch dat er een paar zijn genoemd die ook in jouw lijstje voorkomen. Een paar '*honorable mentions*' die ook erg leuk en succesvol waren, zijn: de excursie naar MerchaChem (2017), Avantium (2018), het douanelab (2017), Saltro (2019), en de lezingen op het symposium '*Analysis of Chemicals and Drugs*' (ACD) in 2018. Tot slot, zou ik nog iedereen van de huidige en vorige LEC commissies willen bedanken voor het bedenken en organiseren van de geweldige lezingen en excursies!

Siebe Lekanne Deprez

SOCO

Na een lange week studeren dat verdiende, koude (speciaal) biertje halen aan de bar van de Brainwave: een vertrouwd gevoel voor vele ACD'ers. Vaak blijft het alleen niet bij dat ene biertje en na een paar uur (lees: 6 bier en 6 shots verder) sta je ineens op de tafels 'Brabant' mee te zingen. Dit waren vroeger ook de momenten waarop sommige van onze leden werden gestrikt voor een functie binnen het ACD-bestuur. Een dronken 'ja' die vervolgens leidde tot een jaar vol plezier, stress en gezelligheid. Traditiegetrouw werden deze besturen vervolgens gevormd tijdens de BEC en voorgedragen op de ALV. Het 70e bestuur is nog op deze manier gevormd, maar toen vonden de leden het tijd voor een nieuwe aanpak.

De toenmalige aanpak zou voor sommige leden een te hoge drempel vormen om zichzelf aan te melden voor het

bestuur, dus was er de wens om hier iets aan te doen. De SollicitatieCommissie (SoCo) werd in het leven geroepen. Deze commissie, bestaande uit een huidig bestuurslid, oud-bestuurslid en twee algemene leden, kreeg de taak om de ALV te adviseren bij het instemmen van een nieuw ACD-bestuur. Het 71e bestuur is het eerste bestuur dat door de SoCo is aangedragen, waarna de rest volgde. Door het afnemen van sollicitaties en alles goed af te wegen alvorens een advies uit te brengen aan de ALV, hoopt de vereniging ieder lid een eerlijke kans te geven op een bestuursfunctie. Een advies dat zowel de leden als de vereniging ten goede komt.

MAAK JIJ DIT RIJTJE COMPLEET?

Stuur een mail naar SoCo@acdweb.nl met een motivatie, je CV, voorkeursfunctie en welke tijdstippen jou uitkomen voor een gesprek op een van de volgende data:

- 25 april 17-19u
- 26 april 17-19u
- 1 mei 17-19u
- 2 mei 17-19u

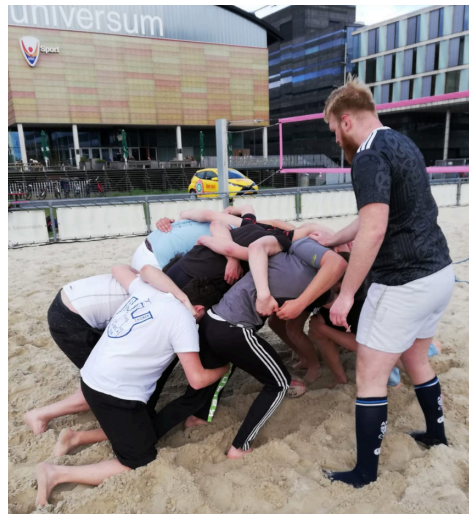

SPORT

Zoals jullie weten organiseert de sportcommissie allerlei leuke sportactiviteiten en dat is de afgelopen 5 jaar zeker niet mislukt! Van schaatsen tot boulderen en van voetbal tot rugby, we hebben het allemaal wel een keer gedaan.

Hoewel alle sportactiviteiten natuurlijk erg leuk zijn, springen er twee goed bovenuit: het jaarlijkse volleybal toernooi en het jaarlijkse voetbaltoernooi. Deze jaarlijkse activiteiten trekken veruit de meeste mensen en zijn daarom ook het gezelligst. Er worden teams gevormd met de gekste namen en iedereen probeert fanatiek te winnen, want de prijs voor de winnaars is natuurlijk bier! Het volleybaltoernooi vorig jaar was een groot succes, want deze werd namelijk gecombineerd met een buitenborrel. Daarnaast was het ook nog eens heel mooi weer waardoor het bijna niet beter kon. Wij willen ook iedereen bedanken die mee heeft gedaan met onze activiteiten en we hopen de komende jaren weer vele leuke en sportieve activiteiten met jullie te organiseren.

Groetjes,
De Sportcommissie

WINTERSPORT

Lieve lezers,

De Wintersportcommissie is een van de jongste commissies van het ACD, maar volgens ons wel een van de leukste commissies. We hebben nu al drie geweldige wintersportreizen neer weten te zetten: naar Avoriaz in Frankrijk, en Fügen en Bramberg am Wildkogel in Oostenrijk. Het begon allemaal met de vraag van een paar eerstejaarsstudenten aan het 71ste bestuur waarom het ACD één van de weinige verenigingen is zonder een wintersportreis. Toen is er onder de leden een beetje rondgevraagd of er interesse was in een wintersport en na overleg met het bestuur, werd in januari 2018 de eerste editie van de ACD-wintersport georganiseerd! Dit was een zeer geslaagde eerste wintersportreis, al zeggen we het zelf! Bij de tweede reis in 2019 piekten we met 42 deelnemers! Dit werd helaas afgelopen jaar wat minder, maar desalniettemin was het nog steeds superleuk. Wij vinden de wintersport enorm leuk, omdat het een sportieve reis is waar eigenlijk

iedereen zijn of haar gang kan gaan en op eigen tempo. De ver gevorderden maken tochten en gaan de zwarte pistes af, terwijl de beginners oefenen bij de baby-pistes. Zo ben je ook niet per se alleen met je vrienden hele tijd aan het skiën of snowboarden, maar leer je juist ook weer andere ACD'ers kennen. Daarnaast is het gevoel na een dag hard sporten héérlijk! Deze reizen zijn natuurlijk mede mogelijk gemaakt door de drie commissies die er inmiddels zijn geweest en de vierde commissie is al voorbereidingen aan het treffen voor de wintersportreis van 2021. Het fijne als commissielid is dat je ter plekke niet superveel hoeft te regelen, want er is al veel van tevoren gepland. Ook als commissielid kan je lekker je gang gaan tijdens de reis. We hopen in ieder geval dat er nog veel meer wintersport edities georganiseerd zullen worden!

Liefs,

Anissa Haim en de Wintersportcommissie 2019-2020

BRAINWAVE

Stichting Brainwave houdt zich bezig met talloze zaken: het weghalen van overdatum posters, het schoonmaken van de ruimte en het inkopen van bier. Eigenlijk houden we ons dus gewoon, zoals de naam misschien al weggeeft, bezig met de Brainwave, een ruimte die jullie allemaal wel kennen. De ruimte waar je 's ochtends heen gaat om uit te brakken op de uitgezakte banken, maar ook de ruimte waar je jezelf opsluit wanneer je serieus aan het werk moet. Het is de ruimte waar vergaderd wordt, maar ook gekaart. De ruimte waar informatieavonden worden gehouden en daarna wordt geborreld. Want 's avonds, wanneer al het huiswerk weer opgeborgen is, wordt deze ruimte omgetoverd tot een van de leukste (en goedkoopste) barren van Amsterdam! Vandaar ook dat

we zo blij waren met het thema van deze Almanak, die ons bijna smeekt om op te scheppen over de geweldige ruimte waar wij verantwoordelijk voor zijn. Vandaar dat ons stukje een ode is geworden. Een ode aan de prachtige Brainwave, of beter gezegd, een ode aan het kroonjuweeltje van het Science Park.

PAC

5 jaar ACD betekent natuurlijk ook 5 jaar PAC (Proton-ACD-CDL). 5 jaar PAC betekent ook 5 jaar lezingen, extra activiteiten en borrels. Van ons, Stichting PAC, krijgen jullie een korte samenvatting van de hoogtepunten van de afgelopen 5 jaar:

In 2020 vond het PAC-symposium in Leiden plaats. We hadden zeker een aantal hoogtepunten, zoals Bob McLaren, die dit jaar wel op de juiste locatie was. Ook een leuk hoogtepunt was het zingen voor de verjaardag van Geert Schulpen. Maar toch wel het mooiste moment was de toast van Dr. Sason Shaik, waarin hij ons bedankte voor het leuke symposium en de goede zorg die wij hem hadden gegeven.

In 2019 werd het symposium aan de VU gegeven, met als thema "*back to the future*". Dit was met 350 bezoekers ook het drukst bezochte jaar. Enkele van de hoogtepunten waren bijvoorbeeld het openen en sluiten van het symposium in de aula van de VU en om aan het eind

te kunnen ontspannen tijdens het diner en de borrel. Ook was het apart dat Dana Rademakers om 2 uur s' nachts wakker werd gebeld door de taxichauffeur die hun spreker op kwam halen.

In 2018 werd het symposium in Utrecht gegeven, omdat het niet mogelijk was zalen te regelen bij de VU. Dit jaar staat onder andere bekend om zijn leuke lezingen, waaronder de vampieren lezing van Bas de Bruin. Het symposium werd afgesloten met een diner bij Señorita en een borrel bij Café Hemmingway.

In 2016 werd het symposium in Leiden gegeven. In dit jaar waren onder andere een aantal bijzondere sprekers. Dr. Makoto Fujita bijvoorbeeld, die helemaal uit Japan overkwam voor de lezing. Ook was Dr. Wieger Wamelink een favoriet. Met een lezing over de mogelijkheid voor plantengroei op Mars is het ook niet moeilijk om te bedenken waarom.

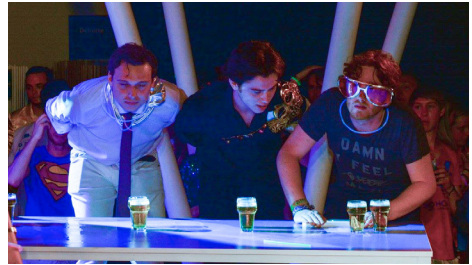
ONCS

De ONCS (Open Nederlandse Chemie Sportdagen) is een meerdaags sportevenement voor tien scheikunde (of scheikunde gerelateerde) studieverenigingen door het hele land. De ONCS waren oorspronkelijk als eenmalig evenement georganiseerd voor het 4e lustrum van De Chemische Binding. Nadat hun zusje Proton aanbod om de volgende editie te organiseren, was een traditie snel geboren.

Nu is de ONCS een jaarlijks evenement (met de jammerlijke uitzondering van 2020). Elk jaar gaat een toegewijde commissie de uitdaging aan om een onvergetelijk evenement neer te zetten voor meer dan 700 studenten. Om het evenement nog onvergetelijker te maken, heeft elke moderne ONCS een eigen thema. Sinds het vorige lustrum van ACD zijn vijf van deze spektakels geweest:

ONCS 2016 was in Amsterdam, hier kwamen we samen onder het thema *"Make love, not war"*. Sigma wist dat jaar het best hoe je liefde moest maken.

ONCS 2017 was in Nijmegen, hier vochten we voor ons leven in *"The Schrödinger Games"*. Dat jaar liet Alembic de

besjes staan en wonnen ze glorie voor hun district.

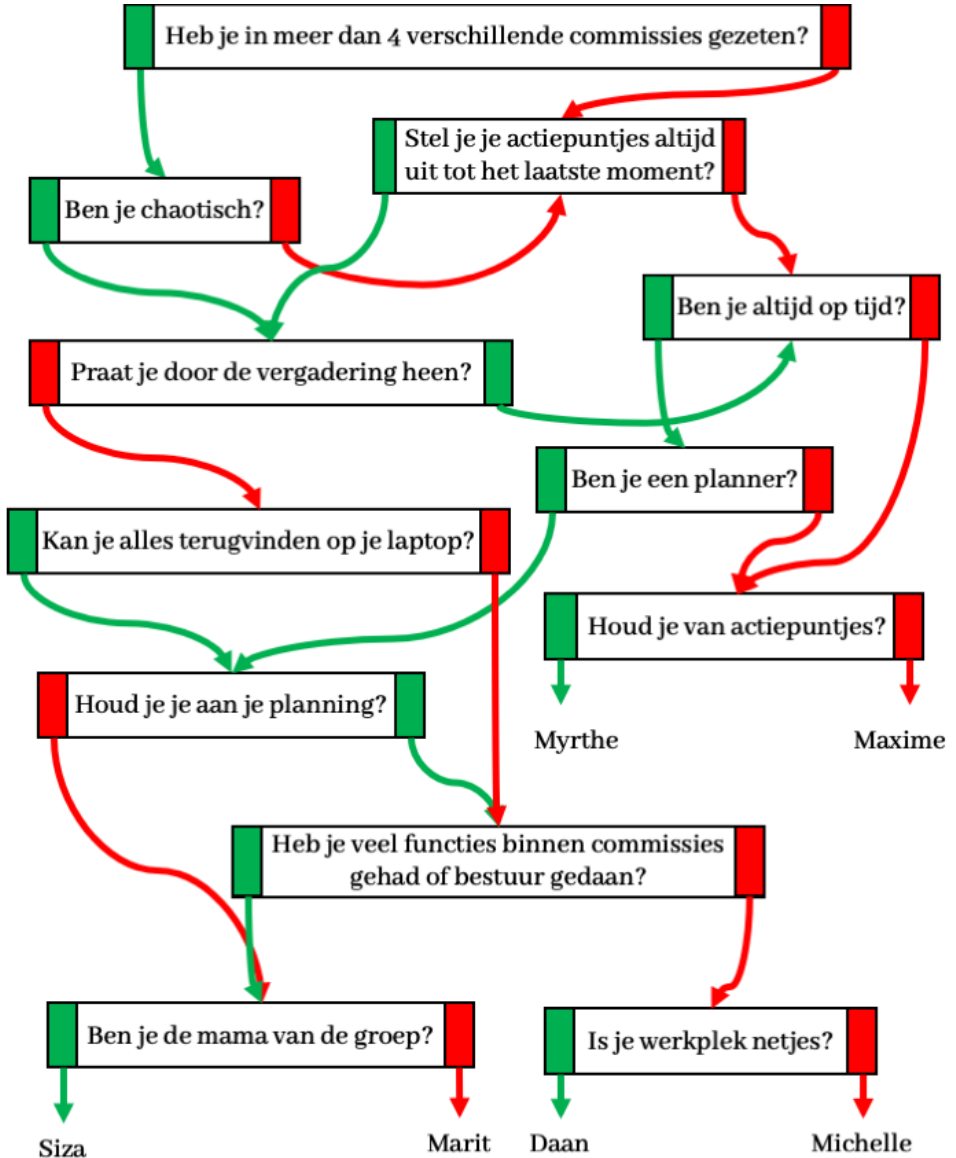
ONCS 2018 in Utrecht, hier liepen we het wankele koord van *"Cirque de Valence"*. En alweer had Alembic de beste act.

ONCS 2019 was in Enschede, hier stredden we in het superieure alternatieve einde van de HBO tv serie *"Game of Electrones"*. Wederom legde Alembic hun claim op de *ion Throne*, in hun eigen stad nog wel.

In 2020 ging het wat anders. We vertrokken naar de haven van Groningen om te plunderen als de *"Pirates of the equilibrium"*, maar de haven was in quarantaine en ons schip had de haven verlaten. De ONCS waren afgelast vanwege de Corona uitbraak, en daarmee kwam een einde aan de winstreeks van Alembic.

Maar het verhaal houdt hier niet op! Een nieuwe crew uit Eindhoven maakt zich klaar voor een onvergetelijke ONCS 2021!

WELK COMMISSIELID BEN JIJ?

JIJ BENT EEN...

MARIT

Je bent chaotisch voor anderen maar heel overzichtelijk voor jezelf. Je bent altijd net op tijd of net te laat, net hoe je het bekijkt. Je hebt alle mogelijke functies in commissies geprobeerd en vindt voorzitten het minst leuk. Je gebruikt commissies als studie ontwijkend gedrag en doet daardoor je actiepuntjes snel, want wie wil er studeren?!

MICHELLE

Je bent geordend en altijd voorbereid op de vergadering, of zo lijkt dat voor de buitenwereld in ieder geval zo. Je blijft in de vergadering een beetje op de achtergrond, maar als je het ergens niet mee eens bent dan hoort de rest dat wel. Je weet wanneer je de leiding moet nemen, dingen over moet nemen of je input moet geven.

DAAN

Je praat met de vergadering mee, ook als het niet over je eigen verantwoordelijkheden gaat. Je hebt altijd een sterke mening en je doet je actiepuntjes zonder uitstelgedrag. Je bent iemand die graag achter de schermen wil helpen en graag meedenkt over alles.

SIZA

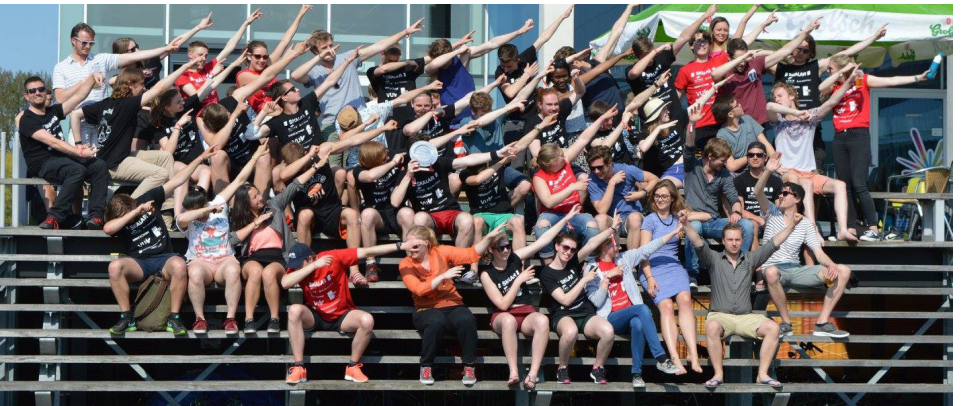
Je neemt altijd 100 actiepunten op je, maar hebt er eigenlijk geen tijd voor. Daardoor doe je ze vaak pas op het laatste moment. Je bent iemand die vrijwillig actief meehelpt aan het organiseren van evenementen voor het ACD of aan het draaiende houden van de vereniging. Je bent een oud-bestuurslid en weet daardoor ontzettend veel over de vereniging en daarbuiten.

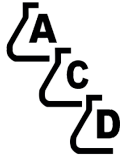
MYRTHE

Je kletst tijdens de vergadering met de Maximes onder ons over heel andere dingen dan waar het in de vergadering over gaat, maar hebt ook tussendoor goede punten. Je doet je actiepuntjes als eb en vloed: het ene moment niets, het volgende moment is alles gefikst.

MAXIME

Je kletst tijdens de vergadering met de Myrthes onder ons over heel andere dingen dan waar het in de vergadering over gaat. Je werkt het beste op D-Day, je kan dan hard werken en een goed evenement neerzetten. Je helpt graag mee met de voorbereiding, maar doet de kleine dingetjes als mailen niet graag.

ERELEDEN EN LEDEN VAN VERDIENSTE

De leden van verdienste die in de afgelopen 5 jaar benoemd zijn, hebben hier hun 'moment of fame', tussen alle 'oude' ereleden en leden van verdienste

Op de Halfjaarlijkse ALV van 19 februari 2019 werd ik benoemd tot Lid van Verdienste van het ACD. Dit was op voordracht van het 73e bestuur van het ACD (Rens c.s.). Ik voelde me natuurlijk zeer vereerd (en stiekem ook wel gevleid) en zag het ook totaal niet aankomen. Redenen voor mijn voordracht waren bijvoorbeeld dat ik de jaren na mijn bestuursjaar nog klaarstond om bij van alles en nog wat te helpen bij het ACD en mijn enthousiasme voor de prachtige functie van sec(e)retaris (oprecht,

ik heb ervan genoten). Mijn te gebruiken aantal woorden hier is beperkt, dus mij rest te zeggen dat ik het nog steeds een ongelooflijke eer vind en het ACD het allerbeste en allerleukste toewenst voor de rest van haar prachtige bestaan. ACD hoog!

Veel liefs en (oud-)secretariële groeten,

Danny Kroon

Lid van Verdienste

Het 69e bestuursjaar was een leuk, interessant en hectisch jaar met veel verandering binnen en buiten het ACD. De borrels in het ACD hok werden verplaatst naar de Brainwave en de organisatie hiervan moest nog opgezet worden, wat ik voor mijn rekening mocht nemen. Ook was de tijd aangebroken om de papieren-poflijst (ja, in die tijd werd elke consumptie nog geturfd en mocht de penningmeester van de ABC elke week de streepjes tellen), te vervangen door een elektronisch systeem. Voor deze en nog wat andere activiteiten ben ik vorig jaar Lid van Verdienste geworden, iets waarvoor ik erg dankbaar ben. Ik wens het Amsterdams Chemisch

Dispuut nog vele jaren toe, waarin zij nieuw en oud-scheikundigen helpt met hun studie, carrière en sociale activiteiten. Gefeliciteerd met het Lustrum!

Tijmen Bakker

Lid van Verdienste

In 2014 werd ik door Tijmen Bakker gevraagd of ik kon helpen om de toen nog papieren 'poflijst' te vervangen door een digitaal systeem. Uiteindelijk is dit het kassasysteem geworden waar inmiddels al bijna 150.000 aankopen op gedaan zijn. Dit was voor mij ook het begin van 2 leuke jaren in de ABC waar we ons als team ingezet hebben voor eigenlijk alles wat binnen het ACD even niet met studeren te maken heeft (lees: bier drinken). Daarnaast heb ik ook ontzettend veel plezier beleefd bij het maken van aftermovies voor de BEC, het EJW en de ONCS. Dat ik voor dit alles Lid van Verdienste ben geworden zie als een enorme blijk van waardering. Ik hoop dat er nog veel ACD'ers volgen die hetzelfde avontuur als ik mogen beleven en wens het ACD ook de komende 5 jaar weer een geweldige tijd toe!

Rob Kunst

Lid van Verdienste

Beste lezer,

De afgelopen 5 jaar zijn weer voorbij gevlogen. In deze tijd heb ik mij altijd met veel plezier ingezet om onze mooie vereniging op de kaart te zetten door onder andere voor het eerst in jaren de ONCS en het PAC Symposium binnen te slepen. Dat mensen mij hiervoor verkozen hebben als Lid van Verdienste, is natuurlijk een hele eer. Kijkend naar de toekomst zal ik waarschijnlijk minder aanwezig zijn dan de afgelopen jaren, op een borrel hier en daar na natuurlijk, maar ik denk dat dat een natuurlijk proces is. Het ACD moet van de studenten blijven, niet van de oudgedienden. Wel zal ik de vereniging blijven volgen en openstaan voor alles wat men van mij vraagt.

Michael van den Brink

Lid van Verdienste

Ereleden

Sven Beerents	Peter Kaarsgaarn
Kasper van den Hurk	Cees Zeegers
Yu Ling Wu	Martin van Teunen-
Machteld Petram	broek
Mirjam Hoefkens	Jan Rientsma
Yvonne van Duin	Piet-Jan Klijn
Frank Vergeer	Robin Doodeman

Leden van Verdienste

Luc Alders	Remco de Jong
Ron Jukes	Jochem Wichers-
Jelle Groen	Hoeth
Roel Groen	Boris Rodenko
Astrid Janmaat	Emile Rienks
Chris de Graaf	
Arwin Geijtenbeek	

ZUSJES

Zusjesverenigingen zijn de andere studieverenigingen in Nederland die opkomen voor de belangen van haar scheikundestudenten aan haar universiteit, zowel voor chemische technologie en farmacie als voor 'gewone' scheikunde. Het Amsterdams Chemisch Dispuut heeft verscheidene van deze familieleden met wie zij nauwe banden onderhoudt. Elk van deze zusjes heeft haar best gedaan om een mooi stukje over onze vereniging te schrijven. De volgende zusjes komen aan het woord:

	Zusjes
L. P. S. V. Aesculapius	98
C. T. S. G. Alembic	99
G. T. D. Bernoulli	100
De Chemische Binding	101
Chemisch Dispuut Leiden	102
CODON	103
T.S.V. Japie	104
S.V. LIFE	105
V. S. L. Nicolas Appert	106
U. S. S. Proton	107
V. C. M. W. Sigma	108
Brusje (Broertje en Zusje)	
VCSVU	109

ONZE ZUSJES

L. P. S. V. Aesculapius	<i>Universiteit Leiden</i>
C. T. S. G. Alembic	<i>Universiteit Twente</i>
G. T. D. Bernoulli	<i>Rijksuniversiteit Groningen</i>
De Chemische Binding	<i>Rijksuniversiteit Groningen</i>
Chemisch Dispuut Leiden	<i>Universiteit Leiden</i>
CODON	<i>Wageningen University and Research</i>
T.S.V. Japie	<i>TU Eindhoven</i>
S.V. LIFE	<i>Universiteit Leiden/TU Delft</i>
V. S. L. Nicolas Appert	<i>Wageningen University and Research</i>
U. S. S. Proton	<i>Universiteit Utrecht</i>
V. C. M. W. Sigma	<i>Radboud Universiteit Nijmegen</i>
VCSVU	<i>Vrije Universiteit Amsterdam</i>

AESCULAPIUS

Geachte leden des ACD,

Het is mij een eer en waar genoeg om namens de Leidsche Farmaceutische Studenten-Vereniging „Aesculapius” een stukje voor jullie Almanak te mogen bijdragen! Van harte gefeliciteerd met het bereiken van het 15e lustrum. 75 is een mooie mijlpaal, ik zeg op naar de 100.

Toen wij ons 15e lustrum vierden, won Kennedy de presidentsverkiezingen, werd het SI-stelsel ingevoerd en was net de Braziliaanse hoofdstad Brasilia gesticht: zoals je zal begrijpen, lang geleden. Een oude Vereniging als wij (en langzaam ook) heeft veel kroonjuwelen verzameld in haar lange geschiedenis. Verenigingseigendommen kunnen variëren van hele oude stukken uit ons rijke archief tot de juist meer zichtbare tradities als ons prachtige vaandel. Een bijzonder kroonjuweel is onze erevoorzittershamer. Uiteraard is er een verenigingshamer die de praeses hanteert tijdens vergaderingen, maar onze erevoorzitter heeft zijn eigen hamer. Deze wordt alleen gebruikt bij de wissel van het bestuur en wordt dus niet vaak ter hand genomen. De hamer fungeert echter als een symbool dat onze erevoorzitter en daarmee al onze ereleden een speciaal plekje hebben binnen onze mooie Vereniging.

Een 134 jaar oude Vereniging heeft nog vele andere mooie kroonjuwelen, waar wij jullie nog veel over kunnen vertellen. Ik hoop jullie daarom binnenkort te mogen begroeten! Ik wens jullie nog een erg fijn lustrum en veel leesplezier!

Vivat, Crescat, Floreat, „Aesculapius”,

Met vriendelijke groet,
namens het 134e bestuur der L.P.S.V.
„Aesculapius” ‘LeGlennarsich’,

Glenn van Veldhoven
h.t. praeses aesculapii

ALEMBIC

Lief zusje,

Als eerste willen we jullie natuurlijk hartelijk feliciteren met jullie 15e lustrum! Er zal vast een hoop veranderd zijn de afgelopen jaren, maar het belangrijkste is natuurlijk dat jullie nog altijd een thuis bieden voor jullie leden en jullie je van je beste kant laten zien.

Dit jaar is voor ons ook een lustrumjaar. Wij zijn alleen wel een stukje minder oud: wij hebben namelijk ons 11e lustrum mogen vieren. Wel zijn we er trots op dat wij ons de oudste studievereniging van Universiteit Twente mogen noemen. Er is tussen ons en de op één na oudste studievereniging wat onenigheid over. Dit komt, doordat we een toevoeging aan onze verenigingsnaam hebben gehad. Wij heetten eerst namelijk C.T.S.G., wat staat voor Chemo en Technisch Studenten Genootschap. Daarna hebben wij

daar Alembic aan toegevoegd.

Als oudste studievereniging van onze universiteit zijn wij natuurlijk bekend met veel tradities. Je zou de penningen in onze bestuursfoto dan ook zeker een kroonjuweel kunnen noemen. Deze zijn al minstens sinds het 32ste bestuur gegraveerd en daarna doorgegeven aan het volgende bestuur. We zijn hier dan ook heel voorzichtig mee, maar dragen ze wel met trots op belangrijke gelegenheden. Ik zou trouwens zelfs zover gaan om ons logo ook een koonjuweel te noemen. Het is namelijk erg veel waard en mag alleen gedragen worden door personen van de vereniging die hier eer aan doen: namelijk haar leden.

Wij wensen jullie nog vele voorspoedige jaren, en op naar plutonium!

Met glorieuze groet,

Namens het 56ste bestuur des C.T.S.G.
Alembic

Jeannet Schrotten
Secretaris

BERNOULLI

Lief zusje,

Het is ons een eer en een waar genoegen om een stukje te mogen schrijven voor jullie Almanak.

Jullie vroegen ons iets te schrijven binnen het thema "Kroonjuwelen". Bij dit thema ging in ons geval direct een belletje rinkelen, want een kroonjuweel is natuurlijk iets heel waardevols en unieks. Een echte koning heeft een scepter, maar wij hebben onze eigen pedelstaf. Iedereen die ooit in onze prachtige lounge is geweest, of op een constitutieborrel van Bernoulli, heeft hem wel eens gezien. De staf is uniek in zijn soort. Bovenop de staf pronkt ons prachtige logo, de zogenaamde "snikkel". De hele staf is gehuld in een prachtig Bernoulli-blauwe verflaag. Hij is gemaakt van massief metaal, dus hij is wel loodzwaar, maar daardoor kun je er ook flink hard mee aankondigen. Vanwege het gewicht van de staf is het te gevaarlijk om de staf te brassen en daardoor is de staf niet brasbaar. Net zoals in de film heeft bij ons ook wel eens een serieuze heist plaatsgevonden om het kroonjuweel te stelen, soms helaas ook met succes. Wijzelf zien dit als een compliment, aangezien de andere verenigingen blijkbaar geen pedelstaf hebben waar ze trots op kunnen zijn. Onze staf is natuurlijk ons belangrijkste materiële bezit, maar uiteraard hebben we andere

kroonjuwelen, bijvoorbeeld onze Bernoulli Top 30. We vertellen je graag meer over onze trots in onze lounge.

Liefs,

Het 35ste bestuur van G.T.D. Bernoulli

DE CHEMISCHE BINDING

Beste lezers,

Het is mij een eer en een waar genoegen een stukje te mogen schrijven voor jullie Almanak.

We willen jullie hierbij ook nogmaals feliciteren met jullie 15e lustrum! Toen ik jullie thema kroonjuwelen las, moest ik gelijk denken aan de relatie tussen De CB en het ACD van dit jaar. Als we kijken naar het bezoeken van zusjesverenigingen, spant ACD daar voor ons zeker de kroon. Niet eerder kruisten de wegen van CB en een zusjesvereniging zo veel als die van ons dit jaar. Het begon al toen wij in onze kandidaatsperiode mee mochten, met wat toen huidig bestuur was, naar een pub quiz bij jullie. Als kers op de taart (kroon op het juweel?) was Jasper Stook daar ook nog eens aanwezig. Dit was al een gouden begin. Toen volgde er nog de ONCS, een zusjesavond, onze consti (geen CoBo!), jullie consti,

een CSV-besturen dag, ons gala en toen nóg een pub quiz in februari! Na het lezen van deze opsomming kun je wel zeggen dat dit aardig veel activiteiten zijn. Gelukkig vinden wij dit helemaal niet erg, want zo'n goede zusjesrelatie is natuurlijk echt een kroonjuweel waard! We hopen dat deze relatie komende jaren natuurlijk nog wordt voortgezet, tot nog vele lustra voor ons beiden.

Met een welgemeend Que CB,

Veel liefs namens het 53ste bestuur der De Chemische Binding,

Karlijn Meerman
Secretaris

CHEMISCH DISPUUT LEIDEN

Lief ACD, lief zusje,

Allereerst van harte gefeliciteerd met jullie 75ste verjaardag en natuurlijk met het uitbrengen van deze mooie Almanak. Laten we hopen dat jullie in november toch een mooi feestje kunnen neerzetten om dit 15e lustrum te vieren.

Als ik terugdenk aan het begin van dit jaar, toen 1,5 meter afstand houden nog geen ding was, en de hele maand gevuld was met constitutie borrels (CoBo), dan komt jullie CoBo toch wel snel weer in onze herinnering boven. Voor ons was dit de enige CoBo in een shotjesbar en wat hebben we genoten. De 'HotShots', of 'HotsHots' zoals wij hem liever noemen, zat ook nog eens tegenover een McDonald's! Wat een toplocatie. Ik hoop dan ook dat jullie deze plek weer gaan bezoeken tijdens jullie dies.

Als thema van jullie Almanak hebben jullie gekozen voor 'kroonjuwelen', de pracht en praal van je vereniging. Ook wij hadden een 'kroonjuweel' binnen onze vereniging, als ik het zo even mag noemen. En dan ook met de nadruk op hadden. Tijdens een van onze befaamde hokesalaties in december is deze namelijk gesneuveld. Blijkbaar kan een plankje met één schroefje niet het gewicht van kerstlichtjes en -sokken aan... De speurtocht naar een vervanging loopt nog niet

zo soepel, misschien dat onze opvolgers daar iets meer geluk mee hebben.

De moraal van dit verhaal is natuurlijk dat je plankjes met meerdere schroeven vast moet maken, of moet zorgen dat je niks breekbars op deze plankjes zet. Met dit afsluitende leermoment wil ik jullie nogmaals feliciteren met jullie dies!

Heel veel liefs,

Namens het 87ste bestuur der Chemisch Dispuut Leiden 'Exhilarate',

Jitske Hubert
h.t. ab actis

CODON

Beste lezer,

Biotechnologie is een brede richting. Bij kroonjuwelen denken wij meteen aan goud. Wat is er dan een beter kroonjuweel dan een goudgele rakker? Als studenten kunnen jullie wel begrijpen dat dit ons kroonjuweel is. Met onze biotechnologische kennis leren we hier natuurlijk van alles over. We leren hoe het wordt gemaakt, over de verschillende soorten en uiteraard hoe het smaakt. Alleen dat gaat niet zonder proeven, daarom houden wij biotechnologen ervan om zo nu en dan een biertje te nuttigen. Dat deden we ook bij jullie, op bezoek tijdens het ACD-gala. Na vele lege glazen en leuke deuntjes stond ons de lastige taak te wachten om onze penny te overtuigen naar huis te gaan. Hij leek net een vis die gevangen was in de sfeer van het gala. Onze voorzitter nam de taak op zich en na veel moeite kon hij de penny bevrijden uit het visnet. Hierna

begon onze lange tocht terug naar Wageningen. Na een lange wandeling en een tussenstop bij de McDonalds waren we eindelijk aangekomen bij het Centrale station van onze hoofdstad. Hier konden we knus de trein in en na fantaseren over onze avonturen.

Liefs,

Namens het 62ste bestuur der studievereniging CODON

JAPIE

Beste leden van het ACD,

Allereerst wil ik jullie namens het 62ste bestuur der Technologische Studievereniging 'Jan Pieter Minckelers' van harte feliciteren met jullie 15de lustrum. Uiteraard moet een 75-jarig jubileum worden aangeduid met een passend predicaat en in mijn ogen is het thema van jullie Almanak 'Kroonjuwelen' daar uitermate geschikt voor.

De kroonjuwelen zijn een collectie aan sieraden die aan het koningschap verbonden zijn. Vaak wordt in verschillende testamenten opgenomen dat deze juwelen alleen door de koninklijke familie gedragen mogen worden. Veel verenigingen hebben zo ook hun eigen kroonjuwelen, die alleen door het bestuur gedragen mogen worden. Bij Japie zijn dit een achttal penningen. Deze zijn verbonden aan een specifieke functie en hebben elk hun eigen verhaal. Onze leden kunnen deze penningen bewonderen in de Japiekamer.

Een kroonjuweel is vaak ook een prijs of herinnering aan een memorabele gebeurtenis vanuit het verleden. Natuurlijk heeft ook Japie veel mooie momenten mogen beleven met het ACD. Nog geen drie jaar geleden is er een geslaagde Curling Clinic georganiseerd samen met De Chemische Binding. En natuurlijk

hebben we ieder jaar de eer om tegen elkaar te strijden voor de kroonjuwelen die te winnen zijn tijdens de ONCS.

Ik hoop dat dit 15de lustrum een nieuw kroonjuweel wordt voor jullie vereniging. Ik wens jullie veel plezier bij alle komende festiviteiten en activiteiten. Ook hoop ik dat Japie en ACD in de toekomst samen nog vele mooie momenten mogen beleven!

Dan rest mij nog alleen nog maar af te sluiten met een bekronend: Een echte lamp is... VIERKANT!

Jord Jansen

Voorzitter 62ste bestuur

LIFE

Waarde lezer,

Bij de studie Life Science & Technology leert men veel met betrekking tot de levende cel: van de meest fundamentele tot de meest triviale processen in de cel, alles komt aan bod. Hoewel veel al ontdekt is op het gebied van de levende cel, zijn er nog vele raadselen te ontrafelen binnen ons gebied. Met 'ons' omschrijf ik de bètawetenschappers, meer specifiek de bètawetenschappers gericht op de biochemie.

Als LST'ers snappen wij als geen ander dat de levende cel van essentiële waarde is voor de mens.

Wat zou microbiologie echter zijn zonder scheikunde? LIFE als microbiologen en ACD als scheikundigen, samen werken wij zij aan zij om hét kroonjuweel van de mens te ontrafelen: de biochemie van de levende cel.

Studievereniging LIFE en het Amster-

dams Chemisch Dispuut lijken op het eerste gezicht twee studieverenigingen te zijn welke niet veel met elkaar te maken hebben. Zonder elkaar zou het leven echter incompleet zijn. Life Science & Technology tegenover Scheikunde, twee studies welke enerzijds van elkaar verschillen, doch fundamenteel gekoppeld zijn in den kern.

Met levendige groet,

Namens het 23e bestuur,

Martijn van der Zwet

h.t. Abactis der Studievereniging LIFE

NICOLAS APPERT

Beste leden van het ACD,

In de eerste plaats wil ik jullie feliciteren met jullie 75ste Dies Natalis, ook wel bekend als het jubileum der kroonjuwelen. Zo wordt ook gelijk geopenbaard waar het thema van deze parel van een Almanak vandaan komt.

Een vereniging wordt gesmeed door de inzet van leden, commissies en besturen gedurende vele jaren. Dit klokwerk van ervaringen bevat dan ook een geschiedenis die niet bevat kan worden in één enkel persoon. Vandaar natuurlijk dat de traditie van de Almanak opgezet is. Laatst hebben wij als borrelactiviteit na de bestuursvergadering voor de grap eens oude foto's en Almanakken doorgespit. Per jaar verandert er dan misschien niet veel; één jaar is immers nauwelijks meer dan een momentopname, maar leg die opnames achter elkaar, en er begint zich iets bewegends, iets levends te vormen. Dingen als verhuizingen, renovaties, nieuwe commissies, nieuwe gebruiken, fuseringen en breuken komen op en laten hun merk achter op de vereniging.

Misschien nog leuker en interessanter dan te kijken wat er verandert gedurende die tijd, is het zien wat er gelijk blijft. Samenwerkingen met zusterverenigingen, een gedeelde filosofie van de leden en de studie, en natuurlijk het enthousiasme waarmee de vereniging draait

(al zou ik ook wel eens een droge grafiek willen zien van de gemiddelde bierconsumptie per lid. Zou dat gelijk gebleven zijn?)

In ieder geval, laat ook deze Almanak tegelijkertijd een nostalgische waarde hebben, maar ook een vooruitblik voor de toekomst zijn. Elke Almanak is immers een juweeltje.

Veel plezier met jullie festiviteiten van het 15e Lustrum.

Namens het 2020 bestuur van Nicolas Appert,

Yvo Overbeek.
President

PROTON

Lief ACD, beste lezer,

Het is mij een eer en waar genoeg om gevraagd te worden om in de Almanak te schrijven van een van onze meest dierbare zusjes. Pak 'm beet een halve week, voordat de wereld op z'n kop werd gezet, klonk er in een bovenkamertje van de UU nog gezang, gelach en geklink van glazen. De ene volksklassieker na de andere werd uit volle borst meegezongen en er werd zelfs aanspraak gemaakt op het ritmisch talent van de aanwezige Proton- en ACD-leden bij het nummer *Sandstorm* van Darude.

Het valt bijna niet te bevatten dat zo'n prachtige avond werd opgevolgd door een nu al zo lange stilte. Corona (virus; kroon noch bier) heeft ervoor gezorgd dat scheikundigen door heel het land elkaar niet meer kunnen zien. Het heeft ervoor gezorgd dat een van de mooiste

evenementen van het jaar, de Open Nederlandse Chemie Sportdagen, niet heeft plaatsgevonden. Het is haar echter niet gelukt en zal haar ook nooit lukken de band tussen Proton en ACD te doen verslechteren, laat staan te verbreken.

Het thema "Kroonjuwelen" is toepasselijk voor de bijzondere relatie tussen onze verenigingen. Deze is net als kroonjuwelen zeer kostbaar en er zal net zoals bij kroonjuwelen gewaakt voor worden dat deze nooit verloren zullen gaan.

Met kristallijne groet,

Namens het 34ste bestuur der Utrechtse Scheikundige Studentenvereniging "PROTON"

Martijn Hut
Voorzitter

SIGMA

In een ver verleden zat hij daar, op zijn ivoren toren. Kijkend naar zijn volk viel hem iets op: de juwelen waren uit zijn kroon gestolen. De koning had al gelijk een vermoeden, het zal die Jaap van Tiggelaar wel zijn, of onder het volk bekend onder de naam Japie. Hoe is het toch mogelijk dat hij is binnen gedrongen in het kasteel?

Al snel kwam de koning erachter dat er meer mensen in het verzet zaten. Zo heeft Japie hulp gekregen van Peter Proton en de smeden van Alembic. De koning, van wie de familie het koninkrijk later zou uitroepen tot Amsterdam, ging met zijn vrije broeder op pad. Al struinend door de straten van die o zo mooie stad, kwam de koning een duo van verdwaalde toeristen tegen.

Dit waren geen normale toeristen. De koning voelde direct de Chemische Binding tussen het koppeltje. Voorbereid met een goede uitrusting, leek de koning dit het perfecte koppel om het gevecht tegen Japie aan te gaan. Camilia De Lange en Sigmanius, die vanwege privacy redenen zijn achternaam liever schuilhoudt, twijfelden geen moment. Zij hadden ook al gehoord van Japie. Sigmanius heeft al vaker met Japie ruzie gehad. Jaarlijks werd dit uitgevochten, waarbij de winnaar de spreekwoordelijke hemel invaarde.

Zo ging het viertal Amsterdam in, op zoek naar Japie en zijn handlangers. Dit duurde echter niet lang, want Nicole Appertenus had een kaart te koop met de uiteindelijke locatie van Japie. De koning twijfelde geen moment. Uiteindelijk aangekomen op de locatie stond Japie daar al klaar. Hij was al voorbereid op de koning, maar niet op zijn hulptroepen. Een kort gevecht volgde, dat eindigde met de messensteek van Sigmanius. De koning vond hiermee zijn kroonjuwelen terug, waarmee de rust was nedergedaald in zijn koninkrijk.

Julianne van Ingen Schenau – *Chairman*
Joost van den Heuij - *Secretary*

VCSVU

Lieve lezers van de Almanak van ACD,

Als eerste wil ik jullie natuurlijk feliciteren met jullie 75e verjaardag alweer! Ten tijde van schrijven is er een rare tijd bezig waarin de vogels beginnen te fluiten, het lentezonnetje heerlijk begint te stralen en wij zoveel mogelijk opgesloten zitten in onze huizen of studentenkamers. Ik hoop dat tegen de tijd dat jullie lustrumviering gaat beginnen, dit probleem zich veel minder uit. Als dat niet zo is, dan weet ik zeker dat jullie bestuur en de lustrumcommissie er alles aan hebben gedaan om dit 15e lustrum (3e lustrum lustrum?) niet aan jullie voorbij te laten gaan.

Enfin, genoeg gepraat over deze rare tijden, laat ik over gaan tot de orde van de dag: jullie thema kroonjuwelen. Nu ik dit aan het schrijven ben, is het bijna Koningsdag en dat past natuurlijk perfect bij jullie thema (al is dat als jullie dit

lezen totaal niet meer van toepassing).

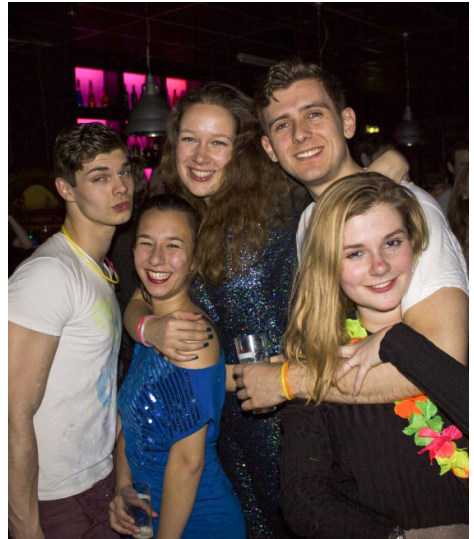
Het 75e element is Rhenium, zoals jullie waarschijnlijk beter weten dan ik. Dit wordt gebruikt om benzine te produceren zonder dat giftige loodverbindingen toegevoegd hoeven te worden. In mijn ogen is Rhenium daarom ook wel een kroonjuweel voor de brandstoffenindustrie.

In het jaar 75 na Christus werd keizer Vespasianus herkozen en wijdde hij de Vredestempel in. In deze tempel liet hij de tempelschatten (ook wel kroonjuwelen genoemd) uit de Joodse Tempel onderbrengen. Het is mooi om te zien hoe jullie thema en jullie leeftijd veel met elkaar te maken hebben.

Veel liefs van jullie zusje en broertje,

Namens het 55e bestuur der VCSVU,

Irma Hoekstra
Voorzitter

HOROSCOOP

Steenbok

23 december t/m 20 januari

De Chrysopraas zorgt voor innerlijke rust en zuivert het lichaam en de geest. De Steenbok zal zich minder afhankelijk voelen van anderen en van de liefde wanneer hij/zij deze edelsteen bij zich draagt. Ook zorgt hij ervoor dat de Steenbok positief in het leven staat. Hiernaast stimuleert hij het geduld en tolerantie, houdt hij negatieve energieën op een afstand, zoals agressiviteit en geweld, en vermindert hij twijfel.

reinigende werking en helpt bij verwerkingsprocessen. Amethyst helpt de Vissen om zich spiritueel te ontwikkelen. Ook werkt deze edelsteen beschermend en creëert hij een harmonieuze relatie met vrienden en familie. Hij helpt de Vissen om meer zelfinzicht te krijgen en hij helpt bij het verwerken van negatieve ervaringen, houdt zwarte (negatieve) gedachten op afstand en opent deuren naar doorzettingsvermogen.

Waterman

21 januari t/m 18 februari

De Hyacinth zorgt ervoor dat de Waterman zich beter kan aanpassen aan de dagelijkse evenementen. Ook werkt de edelsteen zuiverend en beschermend, zorgt hij voor een kalm gevoel en biedt hij stabiliteit. Hij geeft de Waterman meer levenskracht en vitaliteit. Hiernaast geeft de Hyacinth de Waterman de nodige standvastigheid.

Ram

21 maart t/m 20 april

De Rode Jaspis beschikt over vitale, spirituele energie. Hij staat symbool voor geluk, succes en het begin van een nieuw project. Ook stimuleert hij het nemen van initiatief en maakt de steen het makkelijker voor de Ram om zichzelf te uiten. Hij helpt de Ram om bepaalde situaties beter te begrijpen en te verwerken, hij vergroot het aanpassingsvermogen en hij brengt moed en vernieuwing. Hiernaast helpt de Rode Jaspis om fouten uit de weg te gaan en impulsieve acties in goede banen te leiden. Wanneer de Ram zich openstelt voor de krachten van de Rode Jaspis, kan hij zijn/haar creativiteit vergroten.

Vissen

19 februari t/m 20 maart

De Amethyst is bekend om zijn diepe paarse kleur. Deze edelsteen heeft een

Stier

21 april t/m 21 mei

De Saffier bestaat in verschillende kleuren, waarvan de bekendste waarschijnlijk de blauwe is. Het is een edelsteen die een positieve werking heeft op het brein en de psychische gezondheid. De Saffier zorgt tevens voor een verhoogde concentratie. De Blauwe Saffier neemt negatieve energieën weg en zorgt ervoor dat de liefde wordt bevorderd en ook dat de waarheid aan het licht komt. Deze edelsteen heeft een positieve invloed op de communicatievaardigheden van de Stier en zorgt ervoor dat de Stier zijn eigen identiteit (terug)vindt. Ook helpt hij de Stier om naar zijn/haar innerlijke kracht te luisteren en zijn/haar intuïtie te volgen. Hiernaast brengt de Blauwe Saffier kalmte, helpt hij de Stier om zijn/haar loyaliteit te vinden en versterkt deze steen het doorzettingsvermogen van de Stier op langere termijn.

Twelingen

22 mei t/m 21 juni

De Blauwe Chalcedoon bevordert de spiritualiteit en helpt de Twelingen bij communicatie, dit geldt zowel voor spreken als luisteren. Daarnaast bevordert de Chalcedoon sociale contacten en maakt hij de Twelingen optimistisch en vrolijk. Ook bevordert hij de intuïtie, helpt hij de Twelingen bij begrip tonen en maakt hij de expressie makkelijker,

hij bevordert de creativiteit. De Blauwe Chalcedoon heeft een kalmerende werking en helpt emoties uit te balanceren.

Kreeft

22 juni t/m 23 juli

De Smaragd is een edelsteen die de liefde bevordert. Hij zorgt voor openheid, positiviteit en een gevoel van eenheid. Smaragd helpt de Kreeft om zich open te stellen voor het onbekende waar hij/zij bang voor is. Hij geeft de Kreeft inspiratie en laat hem/haar meer genieten van het leven. Hij zorgt ervoor dat de relaties van de Kreeft positief ontwikkelen. Ook helpt hij de Kreeft om controle over zijn/haar emoties te hebben, geeft hij een nieuwe kijk op het leven en geeft hij de Kreeft autonomie en organisatie.

Leeuw

24 juli t/m 23 augustus

De Diamant is een van de zuiverste edelstenen en heeft dan ook een zeer sterke lichtenergie. Hij bevordert spirituele inzichten en zorgt voor meer zelfbewustzijn. Een bijkomend voordeel van deze edelsteen is dat hij de werking van andere stenen bevordert. De Diamant is het teken van de eeuwige liefde en hij stimuleert de kracht en de moed van de Leeuw. Daarnaast geeft hij de Leeuw nieuwe inzichten. Ook helpt hij de Leeuw te krijgen wat hij/zij wil en beschermt hij tegen negatieve energieën.

Maagd

24 augustus t/m 23 september

De Sardonyx helpt de Maagd om minder pietluttig te zijn en minder snel kritiek te geven. Deze edelsteen heeft een positief effect op de moraal en leidt passies in goede banen. Hij brengt tevens stabiliteit en geluk in relaties. Daarnaast geeft hij de Maagd begeleiding wanneer hij/zij keuzes moet maken, helpt hij om een globale visie te hebben op zaken, daarbij logisch na te denken en brengt hij inzicht en toewijding.

heden. De steen zorgt bovendien voor een heldere geest. Deze edelsteen helpt de Schorpioen te ontspannen en zijn/haar zorgen los te laten. De aquamarijn helpt bij het afronden van projecten en plannen en de steen maakt de schorpioen volhardend en succesvol. De Aquamarijn verbetert de communicatie, helpt bij logisch en redelijk nadenken en hij creëert een spirituele rust.

Weegschaal

24 september t/m 23 oktober

Peridoot is een mooie groene edelsteen die negatieve effecten afstoot. Deze steen zorgt ervoor dat de Weegschaal onafhankelijk wordt en zijn/haar eigen fouten en ongelijk herkent. De Peridoot bevrijdt de Weegschaal van de negatieve invloed van anderen. Deze edelsteen helpt de Weegschaal bij het kiezen van zijn/haar eigen weg. Hij geeft de Weegschaal innerlijke kracht, beschermt zijn/haar aura en zorgt tevens voor autonomie en innerlijke harmonie.

Boogschutter

23 november t/m 22 december

Topaas komt voor in lichtblauw, lichtgeel of rood. Het is een edelsteen die verlichtend werkt en spiritualiteit en spirituele ontwikkeling stimuleert. Door deze spirituele zelfontwikkeling kan de Boogschutter zijn/haar eigen weg vinden en volgen. Bovendien kan hij/zij dankzij de energie van deze steen vertrouwen op zijn/haar innerlijke wijsheid en kennis. Topaas bevordert het stellen van nieuwe doelen, helpt om deze te bereiken en brengt positiviteit en energie. Verder heeft de edelsteen een kalmerende werking en helpt hij de Boogschutter om zijn/haar problemen te vergeten. Hij helpt stress te verminderen, helpt om zelfvertrouwen op te bouwen en daarnaast ook om creativiteit te ontwikkelen.

Schorpioen

24 oktober t/m 22 november

Aquamarijn is een edelsteen die een zeer kalmerende werking heeft op lichaam en geest. Aquamarijn bevordert eerlijkheid, oprechtheid en communicatievaardig-

BROERTJES

Zonder hen zou het maar stil zijn op Science Park: de broertjesverenigingen. *Broertjesverenigingen* zijn de studieverenigingen van de andere, in ons geval, bèta-studies op de Faculteit Natuurwetenschappen, Wiskunde en Informatica op de UvA. Dankzij het *joint-degree* diploma heeft onze opleiding niet alleen broertjes bij de UvA, maar óók bij de Faculteit Bètawetenschappen op de VU, wat alles nog gezelliger maakt. Het ACD organiseert door het jaar heen verschillende evenementen samen met haar broertjes, met als klapper op de vuurpijl het Flux festival, waarmee het academisch jaar feestelijk wordt afgesloten met heel Science Park. Naast deze evenementen is het natuurlijk ook gewoon gezellig om te chillen met medestudenten of om dankbaar gebruik te maken van de borrels van onze broertjes. Door al deze gezellige activiteiten hebben wij een hechte band opgebouwd met deze verenigingen en daarom hebben zij dan ook allemaal een leuk stukje geschreven om met ons het 75-jarig bestaan van het ACD te vieren. De broertjes zullen als volgt voorbij komen:

Anguilla	118
Congo	119
FSR	120
GeoVUsie	121
NSA	122
S.V. Mens	123
SABA	124
Salus	125
Spectrum	126
STORM	127
Subliem	128
via	129

ONZE BROERTJES

Anguilla	<i>Gezondheid & Leven VU</i>
Cognito	<i>Brain and Cognitive Science UvA</i>
Congo	<i>Biologie, psychobiologie, biomedische wetenschappen UvA</i>
FSR	<i>Facultaire Studentenraad</i>
GeoVUsie	<i>Aardwetenschappen</i>
Gyrinus Natans	<i>Biologie en Biomedische Wetenschappen</i>
NSA	<i>Natuur-, sterren- en wiskunde UvA</i>
S.V. Mens	<i>Medische Natuurwetenschappen VU</i>
SABA	<i>Business Analytics VU</i>
Salus	<i>Gezondheidswetenschappen VU</i>
Spectrum	<i>Bèta- Gamma en Future Planet Studies</i>
STORM	<i>Wiskunde en Informatica VU</i>
Subliem	<i>Science, Business and Innovation</i>
via	<i>Informatica, Kunstmatige Intelligentie en Informatiekunde</i>

ANGUILLA

Lief bestuur van studievereniging ACD,

Wij palingen zijn niet zulke juweeltjes in scheikunde. Bij ons kandidaatsbestuur rondje bleek dit maar weer. Wij werden door jullie uitgedaagd om structuurformules te tekenen van iets waar wij palingen, in de vorm van een goudgeel goedje uit de tap, wel erg bekend mee zijn. Maar helaas, ondanks dat we hier wel bekend mee zijn, ontbrak onze scheikundige kennis hierover. Gelukkig had onze beperkte scheikundige kennis geen invloed op onze band, omdat wij afgelopen jaar een sterk verenigd team waren tijdens het Bèta tournament! Helaas hebben we niet de top bereikt, maar we straalden wel als juweeltjes op het veld.

Na al jullie heen en weer verhuis van de UVA naar de VU, zijn jullie nu vaak te vinden in het WN-gebouw. We komen jullie veel tegen op de feesten en borrels, waar we genieten van jullie gezelligheid. Ook jullie kunnen nu zeggen dat jullie behoren tot de kroonjuweeltjes van het WN-gebouw! Helaas moeten we door het coronavirus jullie gezelligheid missen, maar uit het oog, betekent niet uit het hart! Nogmaals, van harte gefeliciteerd met jullie Lustrum, geniet ervan en hopelijk zien we jullie Almanak snel tegemoet.

Liefs,
Bestuur 14 van studievereniging
Anguilla

CONGO

Lief broertje,

De connectie tussen Congo en ACD bestaat al lange tijd, is in die tijd alleen maar mooier en rijker geworden en is ondertussen een daadwerkelijk juweel geworden. Juwelen zijn in het begin natuurlijk ruw, maar hoe meer aandacht je eraan besteedt, hoe mooier ze worden en hoe meer ze beginnen te stralen. Zo werkt het natuurlijk ook voor de relatie tussen Congo en ACD. Gelukkig gebeurt dit voldoende en zien ACD en Congo elkaar regelmatig op elkaars activiteiten. Er gaan de laatste tijd maar weinig vrijmibo's voorbij waar wij niet even de Brainwave binnenvallen of er een paar ACD-leden de congokamer onveilig komen maken.

Om een juweel stralend te houden is het ook belangrijk dat je hem poetst en er

dus zorg voor draagt. Vandaar dat wij van plan zijn om onze relatie met ACD te onderhouden door er veel tijd in te stoppen en hopelijk een keer samen een activiteit te organiseren. Na NSA en Spectrum is het nu hopelijk onze beurt? Als de twee oudste verenigingen op Science Park moeten we onze krachten natuurlijk verenigen.

Als laatste willen we jullie hartelijk feliciteren met het bereiken van de 75-jarige leeftijd, dat is niet niks, en hopelijk komen er nog tientallen jaren bij

Namens het 101ste bestuur van Congo,
Amber Cornelissen
Secretaris

FSR

Beste faculteitsgenoot ACD,

Met veel enthousiasme ontvingen wij bij de FSR jullie verzoek om een stukje te schrijven voor jullie 75e verjaardag, maar toen wij het thema lazen liepen wij even vast: wat kun je allemaal schrijven over kroonjuwelen zonder te vervallen tot lage comedy? Na een vijf minuten durend onderzoek op Google kwamen wij erachter dat de scheikunde ons gelukkig een oplossing biedt en wel met een hele klasse aan moleculen: de kroonethers. Er bestaat jammer genoeg nog geen 75-crown-25 molecuul, dus bij deze wensen we jullie veel succes met het ontdekken van dit molecuul voor jullie verjaardag. Met jullie 75 jaar zien we jullie daar oud en

wijs genoeg voor in, als studentenraad van een faculteit van een jonge 20 jaar.

Naast deze geweldige ontdekking wensen we jullie ook nog vele jaren toe. We hopen dat ook in de aankomende jaren de leden van het ACD maar vaak gezellig langs komen in de raadskamer met hun vragen of om gewoon gezellig een biertje te komen drinken, als alle belangrijke overleggen geweest zijn.

Met de beste wensen voor de volgende 75 jaar,

De facultaire studentenraad van de FNWI

GEOVUSIE

Beste chemiebroertjes,

Vandaag is een druilerige dag. Ik zit binnen leeg voor me uit te staren, nog een beetje brak van de online borrel gisteren. Terwijl ik koffie aan het zetten ben, bedenk ik me dat de deadline van dat Almanakstukje nu wel heel dichtbij is. Tijd om daar toch maar wat aan te doen. In quarantaine zitten is geen excuus om geen liefde te geven aan de andere verenigingen van de VU. Jullie vieren ten slotte, net als wij, een lustrum dit jaar. Dit gedeelde lustrum had wat kunnen worden. Besturen die elkaars lustrumactiviteiten komen crashen, nog meer overmatig drankgebruik en wellicht zelfs wat kruisbestuiving onder onze leden.

Inmiddels zit ik aan mijn bureau met een lekkere straffe bak koffie, denkend aan wat had kunnen zijn. Ik vraag me af wat ik in hemelsnaam met het thema 'Kroonjuwelen' moet. Vieze grapjes borrelen in me op. Misschien dat we op de volgende constitutieborrel maar twee voetballen

aan de pedelstaf vast moeten binden en deze de kroonjuwelen moeten noemen.

Helaas heeft op K(W)oningsdag onze koning zijn kroonjuwelen niet buiten vertoond. Op deze stralende dag bleef iedereen binnen, terwijl we massaal deden alsof de dag toch leuk kon zijn zonder sociaal contact. Het leven is het leven niet, als we niet kleffe koeken kunnen muilen of met elkaar smerige oranje drank naar binnen werken, puur omdat het oranje is en alcohol bevat.

Gelukkig hoeven we dit jaar in ieder geval geen scheel getoeter van de buurjongen aan te horen of te doen alsof de gebakjes van tante Nel heus wel lekker zijn.

Misschien is zo'n quarantaine zo slecht nog niet.

Met vriendelijke groet namens het 40ste
Dagelijks Bestuur der GeoVUsie,

Tom Limburg

Secretaris

NSA

Lief ACD,

Koper, zilver, goud, diamant in die volgorde klinken misschien bekend als huwelijksjubilea, maar je zult eigenlijk nooit iemand horen over een albast huwelijk. Je zou denken dat je een 75-jarig jubileum een wat mooiere naam zou geven dan een gipsen jubileum, maar de geest van de mens blijft toch ondoorgroendelijk. Gelukkig is er wel over nagedacht en heeft men het de bijnaam een 'kroonjuwelen huwelijk' gegeven, wat de "prestatie" toch wel weer wat kleur geeft. Kroonjuwelen of juwelen zijn in het algemeen natuurlijk niet iets waar wij studenten geld voor hebben. Het voornaamste doel van het dragen van juwelen is natuurlijk de status die het je geeft, maar het is natuurlijk mooier als er een idee achter zit. Van het

viriendschapsarmbandje om de pols van je buurmeisje tot de ACD-pin op de borst van een van de bestuursleden, als de gedachte erachter mooi genoeg is, maakt het niet uit hoeveel het gekost heeft. Ook al krijgt niet iedereen de kans om een speldje te krijgen, het dragen van het verenigingslogo op je trui of shirt geeft hetzelfde sentiment.

Ik wil jullie allemaal een heerlijk jubileum wensen en hoop in ieder geval nog een aantal jaar van jullie te kunnen genieten.

Liefs,
Sietse Verbeek
Voorzitter NSA

S.V. MENS

Geachte lezer,

Kroonjuwelen zijn overal om ons heen te vinden. U moet ze alleen wel willen vinden. Het Amsterdams Chemisch Dispuut heeft ze 75 jaar geleden al gevonden in de vorm van kennisverrijking en ontspanning voor studenten. Het toeval wil dat er juist tijdens het 15e lustrum van het Amsterdams Chemisch Dispuut een kroonvormig virus de wereld overgaat. Maar niet getreurd, want zelfs dan zijn er kroonjuwelen te vinden, bijvoorbeeld in de vorm van samenwerking en het zorgen voor anderen. Iedereen weet dat de leden de kroonjuwelen van elke vereniging vormen, maar als chemicus vraagt u zich vast af: is er niet meer? Wanneer kan ik mijn studie gebruiken om de ultieme droom uit te laten komen? Wanneer zou ik van water een juweel kunnen maken? Voor het antwoord op deze vraag adviseer ik u om u heen te kijken en te onder-

zoeken of het antwoord zich niet allang voor uw neus bevindt. Kroonjuwelen moet u immers wel willen vinden. Misschien kunt u ooit water in echte juwelen veranderen, maar voor nu komt bier, een prachtig gouden kroonjuweel, het meest in de buurt. Allerlei soorten kroonjuwelen zijn er te vinden, soms in de kleinste onbenullige dingen. Vrienden en familie behoren natuurlijk tot de kroonjuwelen van het leven, maar ook de zon achter de wolken vandaan zien komen na een storm, een nieuw seizoen van je favoriete serie of een perfect rijpe avocado zijn heerlijke kroonjuwelen. U moet ze alleen wel willen vinden. Sta dus stil bij de kroonjuwelen des levens en geniet ervan. U heeft het verdiend.

Met vriendelijke groet,
Het XXe bestuur der studievereniging
Mens

SABA

Lief Bestuur des ACDs,

Renium, dat is het 75e element van het periodiek systeem. Afgeleid van de Latijnse naam voor de rivier de Rijn: Rhenus. Nu kunnen jullie een cliché zin verwachten over hoe bier moet gaan vloeien zoals de Rijn, maar dat laten we aan amateurs over. Renium wordt onder andere gebruikt voor legeringen bij straalmotoren. Dope, toch? Nee, niet echt. Wij kunnen ons de eerste straalmotoren in passagiersvliegtuigen namelijk niet herinneren, maar jullie waren daar 75 jaar geleden zeker wel bij. Zoals wij emotioneel worden bij het zien van mooie analyses en machine learning modellen, hopen wij eigenlijk dat jullie nog steeds emotioneel worden bij het zien van redoxreacties en het uitzetten

van bepaalde metalen. Dat is passie, onze vrienden, en passie mag je niet kwijtra- ken, al ben je 75 jaar oud.

Bij de gedachte aan ACD op de VU, denken we aan goed verstopte Faber- gé-eieren. Jullie kamer is namelijk niet te vinden in al die zijgangetjes van het WN-gebouw. Hopelijk zien wij elkaar vaker in het nieuwe gebouw, ook wel het kroonjuweel van de VU. Wij zullen in de toekomst zeker een keer langskomen bij jullie eigen kroonjuweel, het Science Park.

Veel liefs,
Het IIIe Bestuur der SABA

SALUS

Lief ACD,

Van het thema Kroonjuwelen worden wij als meidenbestuur van Salus natuurlijk zeer enthousiast. Ook al dragen wij zelf helaas geen juwelen die verbonden zijn aan het koningschap, wij zijn wel trots dat wij samen met andere verenigingen de studenten van de VU te woord kunnen staan, net zoals vroeger een koning dat zou doen. Daarnaast dragen wij als bestuursleden zorg voor ons volk: onze leden. En nu hebben jullie de mazzel dat jullie je inzetten voor maar liefst twee universiteiten, of zullen we zeggen koninkrijken: de VU en de UvA!

Misschien zal de toekomst ons ooit een eigen paar kroonjuwelen schenken als dank voor onze inzet als bestuurders voor de studievereniging. Gelukkig hebben wij wel al een ander soort goudgele juwelen in ons handen mogen sluiten: BIER! Deze goudgele juweeltjes hebben misschien wel meer waarde. Een bestuursjaar is natuurlijk ook leerzaam.

We leren onder andere samenwerken, knopen doorhakken, mooie evenementen neerzetten en nog veel meer. Dit jaar dragen wij voor de rest van ons

leven met ons mee. Daarnaast hebben we nog een ander juweel: de vriendschap die ontstaat met elkaar tijdens ons bestuursjaar.

Maar wat is tegenwoordig nou eigenlijk een kroonjuweel? Zijn wij als studenten niet gewoon al van het adellijk ras? Zijn wij als bestuursleden niet allemaal koningen en koninginnen over ons eigen koninkrijk? Wie zal het zeggen.

Wij denken dat we als bestuursleden al onze herinneringen van dit prachtige, bewogen jaar met ons meedragen als onze kroonjuwelen. Hopelijk nog vele memorabele kroonjaren in het verschiet als broertjesverenigingen!

Liefs,

Bestuur XIV der studievereniging Salus

SPECTRUM

Lief ACD,

Het meest legendarische feest in de geschiedenis van ACD en Spectrum, het SPACD feest. 3 april 2020 was het moment suprême daar. Iedereen was prachtig verkleed in de mooiste blauwe zee, Ariël en Nemo outfits in een zaal aangekleed met visnetten, koraalslingers, en grote vissen aan de muur. Onder het genot van een blauwe cocktail kon iedereen genieten van de Dj's die de lekkerste swingnummers draaiden en af en toe iedereen meenamen naar de zee door een liedje als *Oceaan* van Racoon te draaien. Ja het themafeest *Under the sea* was goed begonnen. Een paar gratis fusten verder begon iedereen wat aangeschoten te worden en gebeurden de gekste dingen. Er werd karaoke gedaan en er werd natuurlijk veel gezoend. Rond een uurtje of 4 hebben de nachtelijke dansjes de meeste mensen wel uitgeput en gingen ze met een goed gevoel naar huis. Weer

wakker geworden met een kater en misschien wel in een bed dat ze niet kenden, maar wat was het een goed feestje.

Afgelopen jaar hebben we natuurlijk dit SPACD feest georganiseerd, maar helaas kon het door de omstandigheden met corona niet doorgaan. Desalniettemin hebben wij het als Spectrum heel leuk gevonden deze samenwerking te hebben gehad en zijn we blij dat de gezamenlijke A-mee-zing borrel nog plaats heeft kunnen vinden. Wat zou het toch leuk zijn om meer van zulk soort prachtige evenementen te kunnen doen, maar we zullen ons vast moeten houden aan de fantasie van hoe de evenementen zouden zijn, zoals dit feest. Omdat het vaak in musea ligt, wordt een kroonjuweel ook nauwelijks gedragen, maar de fantasie van hoe het zou zijn om een kroonjuweel te dragen is net zo leuk.

STORM

Beste mensen van het Amsterdam
Chemisch Dispuut,

Het was aan ons, het bestuur der Studievereniging STORM in Amsterdam de eer om een stukje te schrijven voor de beruchte Almanak. Maar wacht eens even... Wat is dat eigenlijk? Als nieuw gekroond bestuur was het de vraag wat er geschreven moest worden. Laat het nou toevallig zo zijn dat het Koningsdag is op het moment dat dit stuk geschreven wordt. Daar moet vast inspiratie uit te halen zijn! Het past perfect bij het thema "Kroonjuwelen".

Het ACD is opgericht in 1945, toen koningin Wilhelmina in bezit was van de kroonjuwelen. Nu, 75 jaar later, is het weer tijd voor een lustrum. Dezelfde leeftijd die voormalig koningin Beatrix had tijdens haar aftreden als koningin en

toen de kroon overdroeg naar haar zoon koning Willem Alexander.

Het besturen van een studievereniging is net als het regeren over een land, voor een beperkte tijd. De kroonjuweeltjes, ook wel leden genoemd, worden elk jaar overgedragen, wanneer er een nieuw bestuur wordt gekroond. Wij als bestuur der Studievereniging STORM hopen dat er nog vele van deze kroonjuweeltjes mogen genieten en profiteren van nog vele jaren ACD. Op naar de volgende 75 jaar!

Veel liefs,

Britt van Leeuwen

*Gekroond tot Voorzitter van het 48e
bestuur der Studievereniging STORM*

SUBLIEM

Lieve allemaal,

Een aantal weken geleden kregen wij vanuit jullie Almanakcommissie de vraag om een stukje voor jullie 15e Lustrum te schrijven. Om te beginnen dan ook van harte gefeliciteerd met het 75-jarige bestaan van jullie fantastische vereniging!

Ik moet toegeven dat ik toch even opkeek toen ik zag dat jullie thema kroonjuwelen is. Als man weet je namelijk alles van je kroonjuwelen, maar je zet er niet echt vaak iets over op papier. Ik begreep eerst dan ook niet helemaal waarom dit het thema was, maar toen las ik recentelijk een artikel over de eerste keer ooit dat er organische kroonjuwelen zijn gesynthetiseerd: de tiararenen. Uiteraard dus onmisbaar voor het Amsterdams Chemisch Dispuut en dan ook heel logisch dat zo een chemisch hoogstandje jullie

zover kreeg om dit het thema voor jullie 15e lustrum te laten zijn.

Maar nu genoeg onzin, ik denk dat ik namens elke Subliemer spreek als ik zeg dat we veel liever jullie Lustrum om de tafel hadden willen vieren met een goudgeel kroonjuweel in onze hand. Helaas hebben de vleermuizen anders bepaald en zitten we nu allemaal thuis. Ondanks deze deuk in zowel ons bestuursjaar als jullie lustrumjaar houden wij de moed erin en wensen we jullie veel plezier en succes in deze ongetwijfeld onvergetelijke editie van jullie Lustrum.

Heel veel liefs,
Tristan Verbeek,
namens het XIIIe bestuur en alle leden
van S.V. Subliem

VIA

Bij via hebben we, zoals je misschien wel dacht,

Erg veel mensen van het mannelijk geslacht.

Want computernerds komen hier met velen,

Dat betekent een erg breed scala, aan kroonjuwelen.

Sommige vies, de andere reiner,

De ene dan weer groot, de andere wat kleiner.

Breed, smal, puntig of stomp,

De ene verfijnd, de ander juist lomp.

Je hebt harde en uh, minder harde stenen
Maar wees niet getreurd, je kunt het trainen!

Sommige juwelen hebben variabele grootte,

Dus laat je nooit door een eerste indruk afstoten.

Want een dronken juweel is minder begaafd,

Terwijl het de ochtend erna weer vrolijk ronddraaft.

Zoals het gezegde luidt, een juweel maakt de man,

Al is het zeker niet onbelangrijk, wat je met je juweel kan.

Want al met al, een juweel is voor de sier,
Maar wat je ermee doet, zorgt pas echt voor plezier.

Want kroonjuwelen zijn niet enkel voor het oog een genot,

Met deze wijze woorden, komt deze ode tot een slot.

Het was wel iets te kort, maar net als bij andere zaken,

Is het wat het is, en kun je het soms niet langer maken.

SCIENCEPARK FEITJES

Wist je dat ...

... het Science Park een van de grootste onderzoekscentra in Europa is.

... de witte boomstronken her en der in het gras zijn bedoeld als ontmoetingsplekken, met symbolen aan de zijkanten die te maken hebben met de wetenschap.

... de 170 meter lange tunnel van en naar het station is bekleed met allemaal kleine en grote vierkante lichten die aan en uit gaan. De hoeveelheid lichten die aanstaan hangt af van het aantal voetgangers en fietsers dat door de tunnel gaat.

... verspreid over het gebied dat Science Park beslaat er 48 tegels op de grond te vinden zijn, de *Steps of Science*.

Ze dienen als *walk-of-fame* voor wetenschappelijke onderzoeken op het Science Park. Enkele voorbeelden van plekken zijn: het einde van de stationstunnel richting middenweg, voor het kraampje van Fuat en voor de draaideuren bij G.

... het Universum sportcentrum op veren staat.

Tijdens het begin van Science Park was dit niet het geval. Natuurkundigen in het lab in D dachten al snel dat ze allerlei bijzondere meetwaarden/trillingen vonden. Gauw bleken deze echter samen te vallen met sporters in het Universum die aan het werk waren met gewichten.

Daarom is het hele universum op grote veren gezet om dit niet nogmaals te laten gebeuren. Bovendien sluit geen enkele trap aan op gebouw D, er zit altijd een kleine ruimte tussen. Hierdoor kunnen trillingen ook daar niet van doorgegeven worden.

... op 24 november 2010 het Science Park officieel geopend werd door toenmalig koningin Beatrix. Het ACD was toen net 65 jaar geworden.

... op 18 januari 2018 het dak van Science Park er letterlijk af vloog.

Tijdens een van de zwaarste stormen van de afgelopen 50 jaar, met windstoten van wel 130 km/uur, is het dak van het ABC gebouw om 10:30 naar beneden gewaaid. De posters in de B en C gangen vlogen van de muur en je kon niet tegen de wind in lopen die door het open dak de gangen in waaide.

Ook het stuk tussen F en Universum in, waar het altijd al waait ook als het windstil is, was niet veilig te begaan.

De rest van de dag was het ABC gebouw dicht en helaas voor de mensen afhankelijk van het OV waren de meeste mogelijkheden geannuleerd, dus veel mensen zaten vast in Amsterdam.

... er een computermuseum op Science Park is in B0157a dat de vooruitgang van computertechnologie vanaf de Tweede

Wereldoorlog tot nu documenteert. Vele machines in het museum werken nog en zijn nog in oude staat, met de oorspronkelijke soft- en hardware.¹

... er sprake is van een nieuwe verbinding tussen de A10 en het Science Park, maar het is nog onduidelijk of deze verbinding er gaat komen. 'De vraag waar het college mee worstelt, is: zorg je voor doorstroming en maak je het automobilisten naar de zin, of maak je het allemaal zo ellendig dat ze wel drie keer nadenken voordat ze in de auto stappen?'²

... restaurant Polder zich situeert in de laatst overgebleven boerderij aan de Kruislaan, Anna's hoeve. Tot 1953 bestond de Watergraafsmeer uit boerenvelden en een paar boerderijen. Het huisje dat naast polder staat, waar met grote letters POLDER op geschilderd is, was het vroegere bronhuisje, waarin het water naar boven gepompt werd.

VIEW OF THE "ANNA HOEVE", OPPOSITE THE FON-INSTITUTE

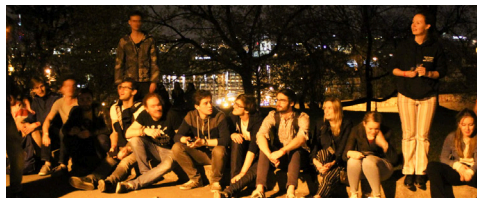
... Het adres van de faculteit, Science Park 904, niet zomaar een willekeurig getal is?

De gemeente nummering baseert zijn op de autoweg en niet op de wegen die logisch zijn voor voetgangers! Daarom is het niet Science Park 900 of zelfs 1. Voordat men begon met de bouw van onze mooie constructie, zijn de kavels dus al ingedeeld aan de hand van de autoroutes die je kan nemen. Het begin van het FNWI-gebouw ligt op kavel 900 maar andere delen liggen op andere kavels. Zo heeft gebouw E eigenlijk nummer 700 en ligt het F gebouw op nummer 500. Maar de vraag blijft: waarom zitten wij dan op Science Park 904 en niet op nummer 900? Dat komt omdat de fietsenstalling van de gemeente ook een nummer moest hebben, namelijk 900. Daarna was het sportcentrum Universum aan de beurt met 902 en pas daarna komt ons geliefd Science Park op nummer 904.³

... het ACD bestuur vroeger niet werd gekozen door de leden van de vereniging? Voor 1970 werden nieuwe bestuursleden gevraagd door zittende bestuursleden. Omdat de UvA toen veel vertegenwoordiging van het bestuur zocht in opleidingsgerelateerde commissies was het zelfs op deze manier moeilijk om genoeg mensen te vinden door de hoge werkdruk die het bestuur met zich meebracht. Zelfs al bestond het bestuur toen uit 10 mensen, het vertegenwoordigingswerk was amper te bolwerken.

1. <https://ub.fnwi.uva.nl/computermuseum/index.html>
2. <https://www.vriendenvanwatergraafsmeer.nl/nieuw-onderzoek-naar-viaduct-tussen-a10-en-science-park/>
3. Naar het Folia artikel "UvA-geheimen | Waarom heeft de FNWI nummer 904?" van Marleen Hoebe. <https://www.folia.nl/actueel/127630/uva-geheimen-waarom-heeft-de-fnwi-nummer-904>

ACD OP DE VU

Aangezien er steeds meer vakken op de VU worden gegeven en er ook een plan is gemaakt om in stappen naar een 60-40 verdeling over te gaan tussen Science Park en de VU, leek het ons verstandig en natuurlijk ook gezellig om wat meer contact te leggen met onze cola slurpende vrienden van de VCSVU. Dit was het begin van een betere samenwerking en natuurlijk ook een gezellige gezamenlijke borrel in de Nota Bene (RIP). Nadat we een mailtje hadden gestuurd om te kijken of de VU ons ook zou sponsoren als vereniging, kregen we plotseling te horen dat wij, als officiële studievereniging van de VU, zelfs recht hadden op een eigen ACD hok! Helaas is dit niet meteen van de grond gekomen, maar om te zorgen dat het nieuwe bestuur zich meer thuis zou voelen op de VU en alvast wat familie zou hebben op de verre Zuidas, gaven we de gloednieuw

we VU-broertjes de kans om het 73ste bestuur te leren kennen, en vice versa, tijdens de welbekende 'kanditour'.

Aangezien er op de VU bij dit soort vieringen geen alcohol (meer) mag worden geschonken, heeft dit ook echt tot goede herinneringen en kennismakingen geleid. Met goede herinneringen van warm alcoholvrij bier en cola met curry in onze zak gingen we het ACD hok op de VU inrichten. Vervolgens hebben we toen wat snacks, drank en cola geregeld en een heuse 'hok warming' gegeven om de kamer officieel te openen! De kamer werd ook meteen in gebruik genomen, gezien de beruchte 60-40 verdeling ook werkelijkheid was geworden.

Sindsdien zijn we meer samenwerkingen op gaan zoeken met de VU en de broertjes op de VU. Zo gingen wij naar de CoBo's

van de VU en waren we aanwezig bij de vergaderingen die zij onderling hadden. Ook hebben we gezamenlijk een prachtige Elfstedentocht georganiseerd met een Friese Cantus en leidde een mooie samenwerking met Anguilla tot de derde plaats tijdens het VU-voetbaltoernooi. Naast de gezamenlijke dingen heeft het ACD ook zelf dingen ondernomen: er is een borrel georganiseerd in het O|2 gebouw en een excursie naar de MRI-apparatuur van het VUmc. Het blijkt zelfs dat Sinterklaas aanwezig is geweest op de VU.

In de vakantie moesten we helaas onze luxe suite op de vierde verdieping verlaten en naar de spookgang op de derde verdieping. Ja, die spookgang, het prachtige KA-371. Met de luxe suite in gedachten was dit hokje wel een stapje terug, maar toch hebben we ons uiterste best gedaan om er wat van te maken. Ten eerste is er in het hok nu een van de oude koelkasten geplaatst en daarnaast wordt er gewerkt aan een snack voorraad. Ten tweede zijn er vele overleggen geweest over het inmiddels mythische 'muurtje', waarna plotseling het glas eruit was gehaald waardoor we nu met een half muurtje zitten.

Desalniettemin ziet de toekomst er rooskleurig uit, er zijn beloftes gedaan dat wij een flinke boost mogen geven aan de kamer op kosten van de VU, op deze locatie zonder muur of op een ander locatie in dezelfde gang. Zo komt er uiteindelijk een net zo prachtige kamer als op Science Park. Ook het contact met de broertjes wordt steeds beter en er waren veel gezamenlijke activiteiten gepland. Helaas zijn deze geannuleerd, maar we vergaderen druk verder met elkaar en de activiteiten staan op de toekomstige planning. Ook ACD-eigen activiteiten, met die van de EJC als goed voorbeeld. Het blijft nog even wennen voor ons, het ACD op de VU, maar het begint al bijna als normaal te voelen, het nieuwe normaal!

Op nog vele mooie jaren op onze bilocatie!

Namens het 72ste, 73ste en 74ste bestuur,
Tula Kaptein, Rens Ham en Sam
Hulscher

GEHEIME LINK CORONA EN HET ACD

Maandag 23 maart, Amsterdam

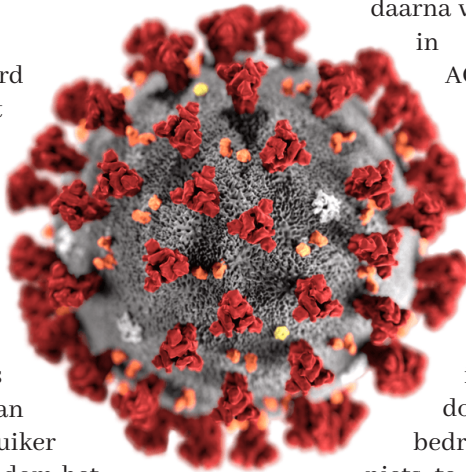
Het lustrumthema voor het huidige, 15e, lustrum van het Amsterdams Chemisch Dispuut is Kroonjuwelen. In december 2019 brak in Wuhan, China, een nieuwe griep uit. Op het eerste gezicht lijkt er geen overeenkomst te bestaan tussen deze twee gebeurtenissen, maar niets is minder waar.

Op 8 januari 2020 werd bekend gemaakt dat de griepepidemie in China ging om een nieuw soort virus behorend tot de coronavirussen, net als de SARS en MERS griep. Een coronavirus dankt zijn naam aan de **kroonvormige** suiker eiwitten die zich rondom het eiwit bevinden. De meeste coronavirussen zorgen vaak voor een soort griep of verkoudheid, maar er zitten ook virussen tussen die longontsteking of bronchitis kunnen veroorzaken, en COVID-19 hoort helaas bij de laatste categorie.

Na de eerste besmettingen in Wuhan verspreidde het virus zich snel. Europa

leek zich op het eerste gezicht op de achtergrond te houden, tot op 25 januari de eerste besmettingen gemeld werden in Frankrijk. Het leek voor de meeste ACD'ers nog steeds een 'ver van mijn bed'-show, maar op 27 februari werd toch echt de eerste besmetting in Nederland bevestigd door het RIVM. Snel daarna volgde een besmetting in Diemen, waar veel ACD'ers wonen. Ook de overeenkomst met het thema van het lustrum en het coronavirus werd steeds duidelijker.

De overheid en het ACD wisten in eerste instantie niet wat te doen met deze nieuwe bedreiging, en besloten niets te veranderen. Er werd geadviseerd geen handen meer te schudden, vaak je handen te wassen en te niezen en hoesten in je elleboog. Veel ACD'ers lachten om de maatregelen en gingen gewoon door met smerige glazen gebruiken op de borrel en ACD-mokken maar half of helemaal niet af te wassen. Dit duurde echter niet lang, want een paar dagen later werden ingrijpendere

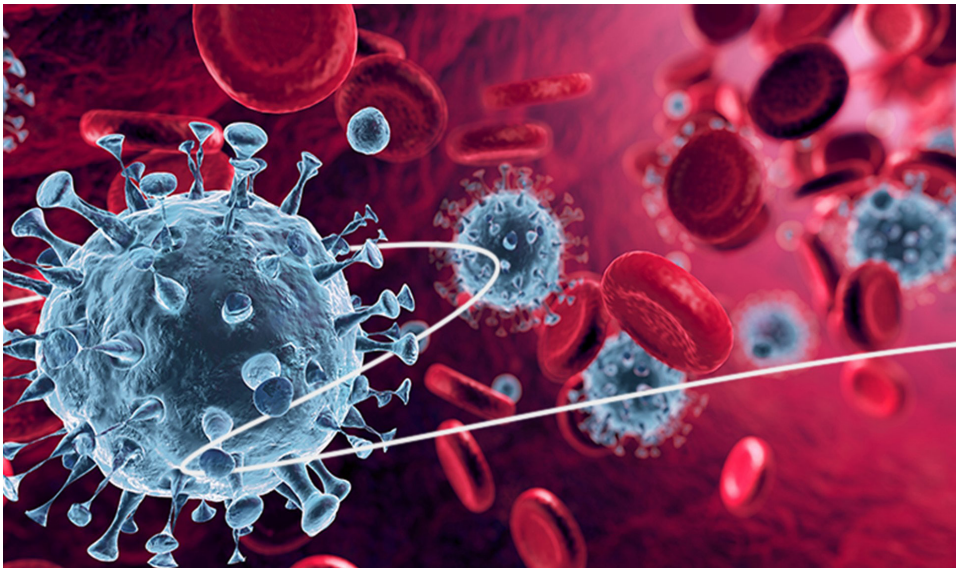

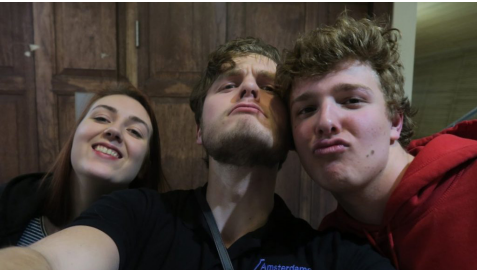
maatregelen ingesteld: universiteiten en hogescholen werden gesloten, bijeenkomsten van meer dan 100 mensen werden afgelast en je moest verplicht thuis blijven bij ziekteverschijnselen. Het bestuur van het ACD volgde niet veel later met een spoedoverleg en het bericht dat de BEC geannuleerd zou worden, samen met alle borrels (Vol gas in je badjas, Disney+), geplande activiteiten (Symposium: ACD loves Earth, Feest: Under the Sea, Boulderen) en commissievergaderingen tot 6 april. Op zondag 15 maart moesten ook alle horecagelegenheden sluiten. Op maandag 23 maart werden de maatregelen nog iets verscherpt en verlengd t/m 31 mei. De ONCS werden daarmee ook voor het eerst in de geschiedenis afgelast.

Door al deze maatregelen hadden de meeste hoogleraren, studenten en commissies tijd te over om dingen te regelen,

schrijven en vragen voor het lustrum van het komende jaar, waardoor de opening alleen maar knallender zou worden.

De vraag blijft, zit de SLA achter de verspreiding van het coronavirus?

ONDERZOEKSGROEPEN

Niet alleen binnen de vereniging zelf hebben veranderingen of hoogtepunten plaatsgevonden, maar ook de onderzoeksgroepen van de UvA/VU hebben niet stilgezeten. Daarom hebben zij voor jullie ieder een stukje geschreven over hun hoogtepunten en veranderingen binnen de afgelopen 5 jaar en hun toekomstvisie. Wat staat ons nog te wachten? De volgende onderzoeksgroepen zijn hier te vinden:

Theoretische Chemie	141
Heterogene Katalyse en Duurzame Chemie	143
Homogene Supramoleculaire Katalyse	145
Moleculaire Biologie	147
Moleculaire Fotonica	149
Synthetische Organische Chemie	151
Operatie Nachtwacht	154

THEORETISCHE CHEMIE

Matthias Bickelhaupt

Theoretische Chemie, Afdeling Scheikunde & Farmaceutische Wetenschappen
Vrije Universiteit Amsterdam

De Theoretische Chemie groep aan de VU heeft in de afgelopen 20 jaar een stormachtige ontwikkeling doorgemaakt door van 1 leerstoelgroep uit te groeien naar 4 leerstoelgroepen waar 6 PI's (Trevor Hamlin, Klaas Giesbertz, Paola Gori-Giorgi, Célia Fonseca Guerra, Luuk Visscher en ikzelf, Matthias Bickelhaupt) en in totaal ca. 60 onderzoekers en studenten op diverse gebieden van de quantumchemie toonaangevend onderzoek verrichten. Maar ook het vakgebied van de Theoretische Chemie heeft in die tijd enorme omwen-

telingen meegemaakt. Tegenwoordig kunnen we het gedrag van realistische modelsystemen in oplossing voorspellen en de achterliggende fysische principes ophelderen.

Als ik me tot mijn eigen onderzoekscluster beperk (zie foto), dan zou ik willen inzoomen op een deelgebied van de theoretische chemie dat zich vooral bezighoudt met de fysica van moleculen, de vraag: *Waarom* hebben moleculen een bepaalde structuur en stabiliteit? *Waarom* vertonen zij een hoge of lage

reactiviteit? En *wat moet ik doen* om een molecuul met een bepaalde eigenschap te ontwerpen en te synthetiseren. Dit type vraagstellingen vereist een multidisciplinaire aanpak die een spectrum bestrijkt dat loopt van de fundamentele moleculaire fysica tot aan toepassingen in de organische, anorganische en biologische chemie. Er moeten nieuwe chemische modellen, theorieën en bijbehorende nieuwe software (denk aan het ADF-programma van het VU spin-off bedrijf SCM) ontwikkeld worden. Deze nieuwe theorieën en design principes moeten ook op een correcte wijze in de praktijk gebracht worden, waarbij samenwerking met collega's in de experimentele scheikunde van belang is. Uiteindelijk streven we naar *'theory-driven experimentation'*, waarin de quantumchemicus de experimentator naar diens gewenste doel navigeert in de onmetelijke chemische ruimte.

Bij dit alles staan onze studenten centraal. We leiden hen op tot het allerhoogste niveau zodat ze in het onderzoek hun steentje bij kunnen dragen, zeg maar gerust aan het 'front der wetenschap'. Dat begint al in de bachelorfase en komt tot volle wasdom bij de master- en PhD-studenten. Zo hebben we onlangs compleet nieuwe tuning-principes ("Pauli-reductie katalyse") voor de Michael-additie en diverse cycloadditiereacties ontdekt, mede dankzij de bijdragen van onze junioronderzoekers! We hebben nog legio van zulke uitdagende projecten die goede kans maken om in de komende jaren paradigmawisselingen in de scheikunde teweeg te brengen.

Via de studenten kom ik tenslotte op de rol van, en ons contact met, het ACD. Een goed lopende studievereniging is van cruciaal belang voor de kwaliteit van een opleiding. Zij helpt zowel nieuwe als ervaren studenten wegwijs maken en schept warmte en saamhorigheid. Op al deze punten kan ik het ACD alleen maar van harte complimenteren. Bij Theoretische Chemie zijn we erg blij met de informatiemarkten en sociale evenementen die georganiseerd worden waardoor contact met studenten versterkt wordt. En, nu even niet met de pet van Theoretische Chemie op maar met die van de Afdeling Scheikunde & Farmaceutische Wetenschappen (S&F): ik ben enorm blij met de constructieve, bruggenbouwende activiteiten van het ACD waardoor we o.a. onze beide *joint-degree* opleidingen van S&F en HIMS (bachelor Scheikunde en master Chemistry) werkelijk tot een geheel hebben kunnen laten groeien. De bekroning hiervan is dat het driekwarteeuw lustrum van het ACD dit najaar in het O|2-gebouw op de VU-campus gevierd zal worden.

HETEROGENE KATALYSE

Gadi Rothenberg

Heterogeneous Catalysis and Sustainable Chemistry

Universiteit van Amsterdam

It is a pleasure to write this short piece for the ACD almanac, marking the 75th anniversary of this chemistry student organisation. We are currently living in very strange times, with the COVID-19 pandemic affecting everyone's lives. In such times, it is comforting to look back at the stability and continuity of the ACD, and indeed of the UvA as a home for education and research. With this in mind, I will tell you a little about the latest research in our group, giving you a glimpse of the challenges and opportunities that await us in the future.

The Heterogeneous Catalysis & Sustainable Chemistry (HCSC) group at the

UvA is part of the Research Priority Area Sustainable Chemistry at the Van 't Hoff Institute for Molecular Sciences. The group consists of four scientific staff, two technicians, and about 20 researchers (postdocs, PhD and MSc students). With over 400 m² of labs and state-of-the-art equipment, the group has all it needs to tackle its research challenges. We work on fundamental research questions, yet with an eye towards real-life applications. Roughly half of our projects are funded by the chemical industry, either directly or through public-private partnerships. Our spin-off inventions include a catalytic process for cyanide decomposition, new Fischer-Tropsch catalysts,

a catalyst and process for making biodiesel, new supercapacitor materials and a new type of plastic made from plants. Four of these inventions have led to the creation of new companies.

Current and future research at HCSC deals with important global issues. Despite the temporary reprieve that our climate is enjoying, courtesy of the global slowdown due to the COVID-19 pandemic, humanity is still standing at a crucial crossroads of energy and environmental impact. The Earth is currently coming out of an ice age, and things are warming up. The trouble is that they may be warming up a little too quickly for us humans. The rise in global temperatures is correlated with the increase in anthropogenic CO₂ emissions. Even if this doesn't imply a direct causality, we cannot afford to take chances. At HCSC, we think of CO₂ as a resource, rather than as garbage, aiming at carbon capture and utilization (CCU). With the right catalytic technologies, we can convert CO₂ into high value fuels and chemicals (methanol, urea and polycarbonates are some examples).

In the coming years, the group will continue its research into catalyst design (prof. Gadi Rothenberg) and catalysis engineering (dr. Raveendran Shiju) for sustainable chemical processes, CO₂ conversion and biomass conversion. We will expand further into the areas of electrochemistry and fuel cells (dr. Ning Yan, and soon-to-join dr. Amanda Garcia), also strengthening the collaboration with Avantium at the Amsterdam

Science Park (dr. Klaas-Jan Schouten) and with the Amsterdam Centre for Electrochemistry (AMCEL). Ongoing and future projects include CO₂ conversion using plasma catalysis, new materials for supercapacitors and fuel cells, carbon-free fuels, 2D catalytic materials, and combining chemical and electrochemical reactions for producing chemicals from sustainable sources.

HOMOGENE KATALYSE

Joost Reek

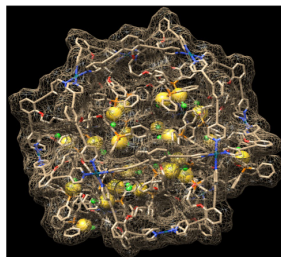
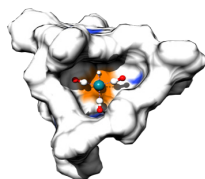
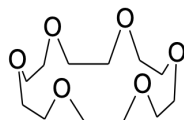
Homogene Supramoleculaire Katalyse

Universiteit van Amsterdam

Kroonjuwelen als thema, fantastisch! Ik kan hier prima mijn tocht van de supramoleculaire katalyse uitleggen. Charles Pederson isoleerde in 1967 (mijn geboortjaar) een macrocyclische verbinding als bijproduct, iets wat hem in 1987 de Nobelprijs zou opleveren. Hij karakteriseerde de verbinding in detail, noemde hem kroonether, omdat als je hem driedimensionaal probeert te tekenen het op een kroon lijkt (Figuur 1a), en hij realiseerde dat de verbinding in staat is om kationen te binden in het centrum van de ring. Onder andere deze vinding initieerde het veld van supramoleculaire chemie, waar de niet covalente binding centraal staat. Waar in het begin vooral de nadruk lag op de fundamentele kant en de vraag of er een grens is aan wat je met *self-assembly* (het proces van maken van structuren gebaseerd op niet

covalente interacties) kunt maken, werd er later ook gezocht naar wat je er verder mee kan doen. Een van de onderzoeksvragen waar ik mij al lang op richt is hoe we supramoleculaire chemie kunnen gebruiken om overgangsmetaalkatalysatoren te maken die beter zijn dan de traditionele systemen (in termen van selectiviteit, activiteit of stabiliteit). We kijken daarbij ook graag naar de natuur, want daar spelen supramoleculaire interacties een dominante rol, ook bijvoorbeeld in de werking van enzymen. Met dit in het achterhoofd ontwikkelde we een rhodiumkatalysator die door een self-assemblage proces in het midden van een kooi kon worden gepositioneerd (Figuur 1b). Deze katalysator was 10 keer zo actief als de katalysator buiten de kooi in hydroformyleringsreacties, die belangrijk zijn voor de industrie, en

"Kroonether" Caged Rhodium Juweel kat Au₂₄Pt₁₂

Figuur 1: A) De kroonether ontdekt door Pederson in 1967. B) onze eerste rhodium katalysator in een kooi gemaakt door self-assembly, C) een kroonjuweel katalysator in een nanokooi.

ook de selectiviteit kan worden gestuurd door de kooi om de rhodiumkatalysator heen. Je kan zeggen dat het sturen van de reactie door middel van het maken van een kooi bepaalde principes van enzymen nabootst.

In de volgende stap in het onderzoek hebben we een veel grotere kooiverbinding gemaakt door bouwstenen met palladium of platina te laten assembleren tot M12L24 type kooien, werk dat is gestart door Makoto Fujita (Tokyo). Met deze strategie hebben we 24 goudatomen in een nanokooi (zo groot als een klein enzym) gestopt, en door de hoge lokale concentratie goud (1.1M), is de reactiviteit van deze juweel van een katalysator vele malen hoger (figuur 1c) dan simpel goud. Dit principe hebben we ook laten zien met koper-rutheniumkatalysatoren in diverse reacties. Momenteel zijn we een artikel aan het schrijven over een M12L24 kooiverbinding die aan de binnenkant gedecoreerd is met peptiden en tevens twee goudatomen. Dit begint al echt op synthetische enzymen te lijken, omdat het actieve centrum echt in een

peptide omgeving zit. De katalysator wordt door de peptide omgeving enantio-specifiek in bepaalde reacties.

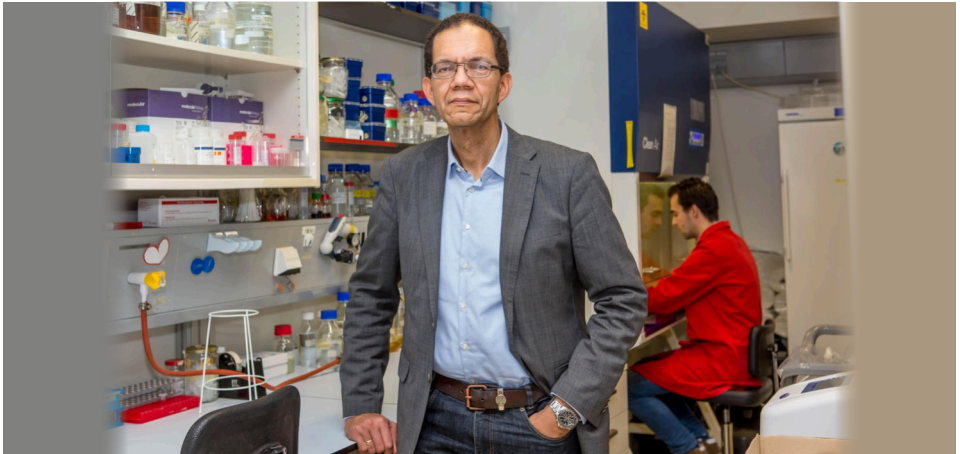
Waar gaan we met dit type werk heen in de toekomst? Het veld van de supramoleculaire chemie houdt zich nu ook al bezig met complexiteit en zal dat in de toekomst blijven doen. Wat zijn de emergente eigenschappen als je een complex systeem maakt van bouwstenen die via supramoleculaire interacties een groter georganiseerd systeem vormen? Kan je systemen genereren die uit evenwicht zijn met behulp van de input van energie? Dit soort vragen vertaald naar katalyse geeft interessante vragen. Kan je katalyse doen in complexe reactiemengsels waar diverse substraten en katalysatoren aanwezig zijn? Genereer je door de complexiteit emergente katalytische eigenschappen, bijvoorbeeld doordat je feedback loops genereert? Welke nieuwe tools heb je nodig om hier controle over te krijgen (schakelbare katalyse, encapsulatie, isolatie, compartimentalisatie). Dit zijn vragen waar we ons mee bezig houden, met als ultieme uitdaging synthetische katalyse in levende cellen.

MOLECULAIRE BIOLOGIE

Stanley Brul

Moleculaire Biologie en Microbiële Voedselveiligheid

Universiteit van Amsterdam

Levenswetenschappen, het onderzoeksgebied waarin onze groep Moleculaire Biologie en Microbiële voedselveiligheid actief is. Dat doen we qua onderzoek vanuit het Swammerdam Instituut voor Levenswetenschappen (SILS). Wij kijken daarbij in een biologische context naar micro organismen en hun gedrag. We doen dat zowel onder model condities in het laboratorium als 'in real life' in samenwerking met partners binnen de UvA (Amsterdam UMC en ACTA) en partners buiten de UvA (onder andere de Nederlandse Voedsel en Waren Autoriteit, NVWA, maar ook bedrijven). Dat betekent heel vaak eigenlijk dat we de chemie van de levende microbiële cellen en hun gastheren (mens, dier of plant) bestuderen. Die chemie is feitelijk de basis voor het gedrag van macromo-

leculen, die de grondslag van het leven vormen, omdat ze het geheugen bepalen (DNA), het vermogen van het Leven om 'arbeid' te verrichten en structuur te genereren (enzymen / structurele eiwitten) en daarmee een afgeschermd omgeving (cellen en compartimenten / lipide membranen) maken waar specifieke chemische reacties op de juiste tijd en plaats, plaats kunnen vinden om dat leven in stand te houden.

Die moleculaire biologie begon eigenlijk echt met de ontdekking van de structuurchemie van nucleïnezuuren in de vorm van DNA in de jaren '50, door de bioloog James Watson, biofysicus Francis Crick, fysicus moleculair bioloog Maurice Wilkins, en eigenlijk de chemicus en X-ray kristallograaf, Rosa-

lind Franklin! Rosalind Franklin had de foto's gemaakt waaruit Watson en Crick het bekende helix model van DNA formuleerden. Later bestudeerde Rosalind Franklin nog het tabaksmozaïekvirus (een RNA-virus van de tabaksplant). Dit virus is het eerst ontdekte virus ter wereld en zij bestudeerde het infectieproces. Zij is later tragisch gestorven, op 15 april 1958, op 37-jarige leeftijd aan een tumor. Postuum kwam de erkenning, maar nooit 100% en de Nobelprijs voor de Geneeskunde die Watson, Crick en Wilkins ontvingen, zal altijd in haar collectie ontbreken! In de jaren '70 volgde de ontdekking van knip-en-plak enzymen in bacteriën (restrictie-enzymen) met de Nobelprijs voor microbioloog Werner Arber, bioloog Daniel Nathans en geneticus Hamilton Smith in 1978, de rest is geschiedenis!

Als directeur van het College of Life Sciences overzie ik qua onderwijs het hele gebied van de Levenswetenschappen, van microbe tot dier, plant en mens in de opleidingen biomedische wetenschappen, psychobiologie en biologie. Ook hier zijn er weer vele partners buiten SILS waaronder zeker 'ons andere facultaire biologie instituut' IBED. Hoe zit het dan met de chemie, wel ik ben zelf van oorsprong chemicus (en oud ACD-lid) en heb me later bekwaamd in de (moleculaire)biologie. Die levenswetenschappen zijn razend populair geworden, en zijn eigenlijk per definitie interdisciplinair. We hebben in totaal zo'n 1700 bachelor- en masterstudenten in deze richting. Dit succes betekent ook dat we op moeten passen niet te veel te 'navelstaren', ik

bedoel alleen stages aan levenswetenschappen studenten te bieden. Chemici zijn hard nodig juist om altijd weer die moleculair mechanistische basis van biologische processen te duiden en te voorspellen waar mogelijk! Punt is wel dat we ook de capaciteit moeten hebben, met zoveel studenten best een uitdaging!

We hebben op de derde verdieping van het C- en D-gebouw veel verschillende mensen rondlopen, eigen aan het vakgebied zoals waarschijnlijk inmiddels wel duidelijk. Er zijn zeker onderzoekscontacten met de chemici. Structuuranalyse aan bacteriesporen kiemingsreceptoren met HIMS Jocelyne Vreede, Proteomics en Metabolomics binnen SILS (mijn helaas veel te jong overleden goede collega en vriend Chris de Koster, nu Gertjan Kramer) maar ook Katalyse (Francesco Mutti) en meer Bio-organische Chemie (Jan van Maarseveen). We zijn bezig met antibiotica resistentie met de NVWA en in samenwerking met anderen binnen SILS en IBED en de Amsterdam UMC en ACTA-partners begonnen aan het avontuur van microbiom onderzoek. De grote ecologische microbiële puzzel in en op multicellulaire organismen, plant, dier en mens. Je bent nooit alleen zeg ik vaak. Samen bepalen we, microbe en mens, onze gezondheid, in deze dagen nog eens meer dan duidelijk. Bijdragen aan het helpen oplossen van de moleculaire mechanismen die aan de basis van deze puzzel liggen, hoe weinig ook, is onze drijfveer voor basaal begrip van het leven en daarmee unieke mogelijkheden voor preventie, diagnose en therapie van ziekte.

MOLECULAIRE FOTONICA

HET AMSTERDAMS CHEMISCH DISPUUT EN LICHT

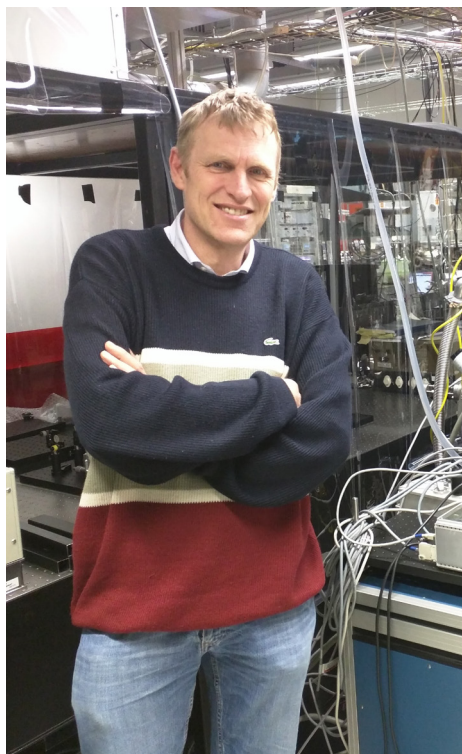
Wybren Jan Buma

Moleculaire Fotonica

Universiteit van Amsterdam

Licht, moleculen, en hun interactie. Drie kroonjuwelen van de natuurwetenschappen die aan de basis liggen van de Moleculaire Fotonica. *Onderwijs, studenten en onderzoek.* Drie onmiskenbaar met elkaar verbonden kroonjuwelen die de drijvende kracht vormen voor maatschappelijke vooruitgang. Het *Amsterdams Chemisch Dispuut* is in haar vijfenzeventig jarig bestaan nauw verbonden geweest met beide. Het ACD heeft daarnaast ook nog op een andere wijze een bijzondere band met licht omdat het veelvuldig in haar activiteiten gesponsord is geweest door de Stichting John van Geuns Fonds, die als doel heeft “*de bevordering van de studie chemie aan de Universiteit van Amsterdam, meer in het bijzonder waar het betreft chemische onderzoekingen, die verband houden met de wisselwerking van licht en stof of de toepassing of verbetering van lichtbronnen.*”

De interactie tussen licht en moleculen loopt door alle chemische disciplines heen en heeft dan ook een langlopende traditie aan de Universiteit van Amsterdam –hoewel daar vroeger wel andere namen aan werd gegeven. De organische en anorganische fotochemie maakten gebruik van licht als energiebron om

chemische reacties mogelijk te maken, maar ook om de energie van licht op te slaan in de vorm van hoogwaardige chemische energie. In de analytische chemie waren het spectroscopische eigenschappen van moleculen die gebruikt werden voor de identificatie van die moleculen. In de fysische chemie, aan de andere

kant, was de interactie met licht juist één van de meeste gevoelige sensoren om de eigenschappen van moleculen en materialen te bestuderen. Eén van de kenmerken voor de *foto-wetenschappen* aan de Universiteit van Amsterdam in die tijd was de ontwikkeling van nieuwe experimentele technieken, en de ontwikkeling van een solide theoretische onderbouwing om experimentele resultaten te begrijpen, kenmerken die ook nu nog hoog op de prioriteitenlijst van de Moleculaire Fotonica staan.

Maar de wetenschap ontwikkelt zich. Meer dan voorheen overschrijdt de interactie tussen licht en moleculen de traditionele disciplines. Dat wordt duidelijk uit de wetenschappelijke achtergrond van de stafleden die het hele spectrum bestrijkt van het ontwerpen en maken van moleculen en materialen tot *state-of-the-art* karakterisering met de meest geavanceerde fysische technieken. Dat wordt ook duidelijk uit de onderzoeksgebieden waar de groep actief op is en die gaan van moleculaire nanotechnologie tot astrofysica. Steekwoorden hierbij zijn *rational design* en *tailored applications*, uitdrukking gevend aan het feit dat we tegenwoordig veel meer in staat zijn om controleerbaar moleculen aan te sturen met licht, en de interactie tussen licht en materie zelf vorm te geven.

Met deze expertise dragen we bij aan oplossingen voor vragen waarmee de huidige maatschappij wordt geconfronteerd op gebieden van duurzaamheid, energie, gezondheid, voedsel, en klimaat. Enkele voorbeelden daarvan zijn:

- de ontwikkeling van moleculaire sensoren om wrijving op atomaire schaal te onderzoeken en op macroscopische schaal te verminderen,
- de ontwikkeling van moleculaire verwarmers om de opbrengst van landbouwgewassen te verhogen,
- de ontwikkeling van nieuwe nanomaterialen voor het opsporen en met lasergestuurde chirurgie behandelen van tumoren,
- de ontwikkeling van nieuwe zonnecellen,
- de ontwikkeling en toepassing van nieuwe technieken om eiwitvouwing te volgen en te begrijpen om daarmee aanknopingspunten te vinden voor de behandeling van neurodegeneratieve ziekten,

maar daarnaast blijven we natuurlijk ook geïnteresseerd in hele fundamentele zaken zoals de oorsprong van het leven, de interpretatie van astronomische waarnemingen, de ontwikkeling van nieuwe spectroscopische technieken om chirale moleculen en reacties te onderzoeken, de nog steeds niet begrepen eigenschappen van water, en ga zo maar door. Voor de Moleculaire Fotonica zijn het opwindende tijden, waarin technisch steeds meer mogelijk is en waarin ook ontwikkelingen in *artificial intelligence* voor nieuwe mogelijkheden zorgen.

In de afgelopen 75 jaar is het ACD nauw betrokken geweest bij het onderwijs en onderzoek in de chemie. Wij hopen ook in de toekomst samen met jullie nog veel licht te kunnen schijnen op uitdagende vragen. *The future is bright!*

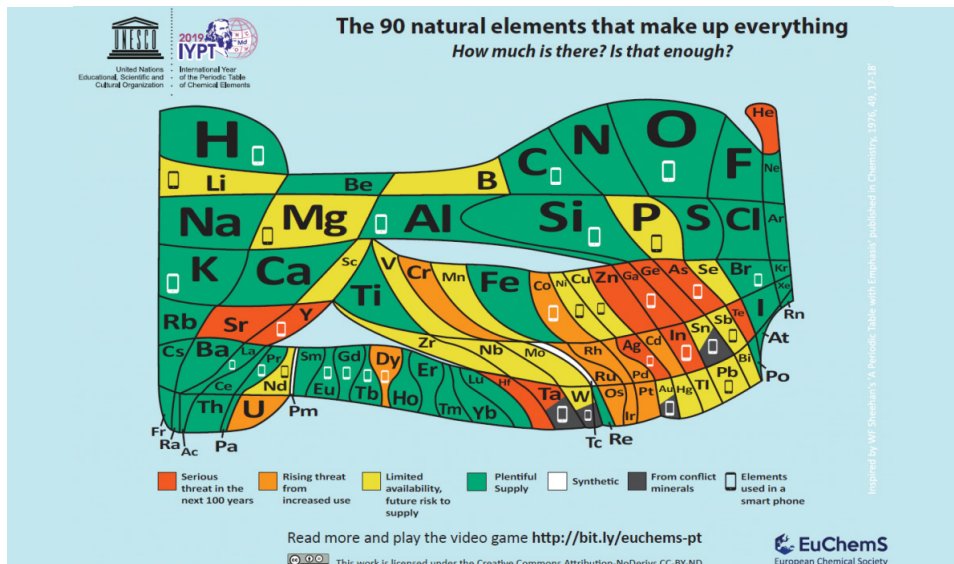
ORGANISCHE CHEMIE

ONZE CHEMISCHE ELEMENTEN BEWAKEN ALS KROONJUWELEN

Chris Slootweg

Synthetische Organische Chemie

Universiteit van Amsterdam

Figuur 1. In deze weergave van het periodiek systeem dat is opgesteld door de European Chemical Society (EuChemS) voor het internationale jaar van het periodiek systeem, worden natuurlijk voorkomende elementen afgebeeld door tegels waarvan de grootte een indicatie geeft - met behulp van een logaritmische schaal - van hoeveel van het element aanwezig is in de aardkorst en atmosfeer. Credit: © EuChemS, gereproduceerd van <https://www.euchems.eu/euchemsperiodic-table/> onder een Creative Commons-licentie CC BY-ND 4.0.

Traditioneel richt chemie zich op het omzetten van grondstoffen in product, wat resulteerde in de ontwikkeling van een overvloed aan synthetische methodologieën die een enorme hoeveelheid moleculen en materialen creëren die momenteel in de samenleving worden gebruikt. Dit lineaire productiemodel heeft echter veel afval veroorzaakt dat ook in het milieu terecht komt, wat lokale, maar ook

mondiale milieuproblemen veroorzaakt. Dit biedt een nieuwe rol voor de chemie, één die zich richt op de ontwikkeling van nieuwe terugwinnings- en recycling-processen om het efficiënte gebruik van grondstoffen te bevorderen, evenals de ontwikkeling van nieuwe synthetische methoden die afval als grondstof gebruiken, zodat we onze kroonjuwelen kunnen beschermen.

2019 was het Internationale Jaar van het Periodiek Systeem waar chemici de 150ste verjaardag van het Periodiek Systeem van Chemische Elementen, in de door Mendeleev in 1869 voorgestelde vorm, vierden. De European Chemical Society (EuChemS) creëerde voor deze gelegenheid een speciale weergave van het periodiek systeem dat elementen-schaarste benadrukt (zie Figuur 1). EuChemS benadrukt hiermee dat we onze kostbare grondstoffen [lees: kroonjuwelen] de komende jaren met veel meer zorg moeten gebruiken en hergebruiken. Tenzij er oplossingen worden geboden, lopen we het risico dat veel van de natuurlijke elementen waaruit de wereld om ons heen bestaat, opraken - of het nu gaat om beperkte voorraden, hun locatie in conflictgebieden of ons onvermogen om ze volledig te recyclen. Dit betekent dat we vanaf nu de kwestie van elementen-schaarste volledig moeten begrijpen en actie moeten ondernemen om het hergebruik van elementen te realiseren. De ontwikkeling van chemie die het circulaire gebruik van onze elementen, moleculen en materialen mogelijk maakt, is daarom essentieel, naast het voorkomen dat deze in het milieu terechtkomen en vervuiling veroorzaken. Veilig en circulair gebruik van onze kroonjuwelen is dus van het allergrootste belang voor een duurzame toekomst.

Afval als grondstof

Er is natuurlijk veel afval beschikbaar om als grondstof te gebruiken, maar waar te beginnen? De meest stringente afvalproblemen worden benoemd door de negen planetary boundaries van Stef-

fen, Rockström et al., namelijk: klimaatverandering, verlies van biodiversiteit, aantasting van de ozonlaag, verzuring van de oceaan, biogeochemische stromen (stikstof en fosfor), verandering van het land systeem (ontbossing), gebruik van zoet water, en vervuiling door chemicaliën (Figuur 2). Schokkend genoeg hebben de activiteiten van de samenleving vier van deze duurzaamheidsdoelstellingen buiten de veilige grenzen geduwd, namelijk: afname van biodiversiteit, atmosferische kooldioxide (een indicator voor klimaatverandering) en de biogeochemische stromen van stikstof en fosfor, waarvan de laatste drie uitsluitend kunnen worden toegeschreven aan de chemie van drie elementen: koolstof, stikstof en fosfor. Er moet daarom dringend actie worden ondernomen om bij deze processen terug te keren naar veilig en duurzaam ecosysteem op aarde.

OPERATIE NACHTWACHT

Een interview met Katrien Keune, de brug tussen de UvA en het Rijksmuseum. Ze heeft scheikunde gestudeerd aan de UvA en zat in het ACD bestuur. Al tijdens haar studie wist ze dat ze vanuit scheikunde kunst wilde onderzoeken. Na haar studie heeft ze bij AMOLF een PhD gedaan waarbij ze fundamenteel onderzoek deed aan kunst. Voor haar postdoc is ze naar *The National Gallery of London* gegaan, om niet alleen de natuurwetenschappelijke, maar ook de kant van het museum te snappen. Toen kwam *Science4arts* en het project *Paint Alterations in Time (PAInT)* naar de UvA en sindsdien werkt

ze op de UvA in samenwerking met het Rijksmuseum.

NICAS (*Netherlands Institute for Conservation Art and Science*) is een programma dat een nieuwe kijk geeft op het restaureren en conserveren van kunst. Binnen dit programma worden kunst en natuurwetenschappelijk onderzoek gecombineerd tot nieuwe invalshoeken en wetenschappelijke inzichten. *PAInT* is een project binnen het programma dat op de UvA onderzoek doet naar de verandering van (olie)verf en zo meer informatie vergaart over de conservatie van olieverfschilderijen.

1. NICAS, <https://www.nicas-research.nl> (Geraadpleegd op 7 juni 2020).
2. NWO, *Paint Alterations in Time*. <https://www.nwo.nl/onderzoek-en-resultaten/onderzoeksprojecten/i/59/8159.html> (Geraadpleegd op 11 mei 2020).

Welke rol vervult u binnen het Rijksmuseum en de UvA en hoe werkt de samenwerking?

Ik ben vier dagen in de week op het Rijksmuseum, daar ben ik het hoofd van de Science afdeling. De vijfde dag zit ik op de UvA als UHD en heb ik tijd voor de studenten. We hebben natuurlijk ook PhD, MSc en BSc studenten op het Rijksmuseum, dus de dagen zijn niet zo strak gescheiden. Het is een goedwerkende en essentiële combinatie van toegepast en fundamenteel onderzoek. De UvA geeft de mogelijkheid om veel diepere vragen te stellen over het gedrag van het materiaal en die kennis gebruiken we dan weer in het Rijksmuseum.

Waardoor bent u zo geïnteresseerd geraakt in schilderijen?

Ik vind schilderijen fascinerend; het zijn hele kleine scheikundige fabriekjes waar alle reacties tegelijk beginnen op het moment dat het schilderij gemaakt wordt.

Een chemicus die onderzoek doet aan schilderijen is eigenlijk een historisch chemicus. Je ziet dingen die er oorspronkelijk nog niet waren. Als chemicus wil je erachter komen wat er gebeurd moet zijn om het er zo uit te laten zien. De interactie tussen een anorganisch pigment en een organisch bindmiddel vastleggen is bijvoorbeeld heel interessant, maar daarvoor is veel geavanceerde apparatuur nodig.

Welke apparatuur wordt daar dan vooral voor gebruikt?

Voor ons vakgebied blijft kijken en interpreteren wat je ziet het allerbelangrijk-

ste. Dat kan met het blote oog maar ook met een microscoop of een hoge resolutie camera. Ook FTIR, Raman, synchrotron-gebaseerde technieken, XRD, SEM EDX en massaspectrometrie zijn belangrijk. Wat zich momenteel ontwikkelt is onderzoek doen aan echte schilderijen zonder ze aan te raken, dus non-destructief. Voor de Nachtwacht zijn we bijvoorbeeld begonnen met de macro-XRF. Deze techniek scant het schilderij puntje voor puntje wat resulteert in verdelingskaarten van de elementen. Hieruit kunnen we afleiden welke pigmenten en dus welke verf Rembrandt heeft gebruikt. In een samenwerking met de Universiteit van Antwerpen hebben we macro-XRD op de Nachtwacht toegepast; met TUDelft gaan we in hoge resolutie 3D topografie meten en met de Universiteit van Wageningen doen we onderzoek naar het schoonmaken van schilderijen. Met al deze apparatuur is ons doel kennis genereren over de conditie van het schilderij, de oorspronkelijke bedoeling, maar ook wat voor impact de behandeling heeft.

Hoe gaat het onderzoek aan een schilderij in z'n werk?

Het onderzoek is vraag-gedreven, maar bij specifieke vragen probeer je als onderzoeker een rode draad te zoeken, zodat je ook een goede onderzoekslijn hebt.

Het Rijksmuseum is het enige museum in Nederland dat zijn eigen 'Conservation & Science department' heeft. Het is naar mijn mening een voordeel dat wij een science-afdeling in het museum hebben want dat geeft een heel andere dynamiek. Bij een nieuwe vraag word ik

meteen benaderd om te onderzoeken, maar voor z'n groot project zoals momenteel de Nachtwacht doen nu meer dan 25 man samen het onderzoek. Idealiter zou je voor elk schilderij een groot team hebben, maar ja dat is natuurlijk niet te bekostigen.

Wordt er alleen onderzoek gedaan naar de verf?

Er wordt niet alleen naar verf gekeken: ik praat daar veel over omdat het mijn specialiteit is. Er wordt ook onderzoek naar het doek gedaan om erachter te komen of bepaalde doeken van een kunstenaar uit dezelfde rol komen en hoe het productieproces verliep. Daarnaast doen we bij het Rijksmuseum niet alleen onderzoek naar schilderijen maar ook naar andere objecten zoals glas, papier, zilver en textiel. Een voorbeeld is een onderzoek naar de glasziekte, waardoor het glas dof wordt aan de buitenkant. Glas bevat heel veel kationen, deze worden in de vorm van potas (kaluimcarbonaat) en/of soda (calciumcarbonaat) toegevoegd om de smeltemperatuur van het zand lager te krijgen. De kationen migreren naar het glasoppervlak en kunnen daar reageren met SO₂ en CO₂ tot allerlei carbonaten en sulfaten en vormen zo een soort korst waardoor er dofheid ontstaat.

Binnen de textielafdeling doen we meer forensisch onderzoek. We hebben een hoed, een kogel, een kolder en een broek in de collectie, die vermoedelijk van Ernst en Hendrik Casimir waren. Om uit te vinden of deze echt van de vader en zoon geweest zijn, wordt hedendaags sporenonderzoek toegepast op deze zeventiende-eeuwse objecten.

Hoe kom je eigenlijk hierin terecht als dat niet je kinderdroom was? Ik neem aan dat het best wel gespecialiseerd, bijzonder en niche is.

Het is meestal niet zo dat je afstudeert en denkt: hier ga ik m'n werk van maken. Wat je ziet, is dat het gebied van cultureel erfgoed steeds groter wordt en dat steeds meer universiteiten dit type onderzoek gaan doen in samenwerking met musea. Gelukkig zijn er verschillende promotieplekken in dit veld. Gezien conservation science een sterk interdisciplinair veld is, moet je als PhD student binnen dit gebied wel verschillende vaardigheden hebben. De denkvaardigheid en het analytisch vermogen dat je op doet is niet alleen relevant voor conservation science maar ook zeer nuttig voor het bedrijfsleven. Ik vind het belangrijk om te laten zien dat het geen beperkend vakgebied is, maar juist een vakgebied met veel mogelijkheden en samenwerkingen.

We zijn eigenlijk heel benieuwd naar hoe er gewerkt wordt met giftige stoffen die vroeger natuurlijk gewoon gebruikt werden?

Heel goede vraag! Ten eerste zijn eigenlijk alle stoffen in verfsoorten giftig, denk aan lood, cadmium en arseen. We werken veilig volgens de voorzorgsmaatregelen voor die materialen, maar we gebruiken zulke kleine verfmonsters dat het gevaar ontzettend miniem is.

Hoe werkt dat dan bij een restauratie waar vroeger met giftige stoffen gewerkt is?

We werken niet met de authentieke materialen die de schilders gebruikten,

maar met een synthetisch modern pigment. Wij gebruiken altijd verven die reversibel zijn, dus die er ook weer af te halen zijn. Het is namelijk belangrijk dat te herkennen is dat het niet is gedaan door de oorspronkelijke schilder, maar op een later moment door een restaurator. Het leuke is dat onderzoek aan schilderijen dus ook iets vertelt over hoe de schilderkunst in de toekomst gaat worden. Dat is ook waarom de chemie zo interessant is, we kunnen zien hoe in het verleden processen hebben plaatsgevonden, waardoor we kunnen voorspellen hoe dat in de toekomst zal gaan.

Bij restaureren is het niet ethisch om het schilderij weer helemaal te herstellen in oorspronkelijke staat, dat is echt onmogelijk. Iets wat 400 jaar geleden gemaakt is verandert continu. We moeten juist ook de schoonheid van die veroudering inzien. Op het moment dat ergens een vlek zit proberen ze dat alleen te retoucheren zodat het niet meer opvalt: het wordt optisch genuanceerd.

Hoe werd restauratie vroeger gedaan?

Als je kijkt naar de 18e eeuw, zie je vaak dat een overschildering met dezelfde verf is gedaan als de verf waar schilders mee verfd. Dan moet je dus beslissen of het oorspronkelijke verf is of een overschildering. Die beslissing kan lastig zijn, net als het verwijderen van de overschildering van toen. Je ziet dat die ethiek ook verandert naarmate de kennis ontwikkelt. Vroeger werden schilderijen met rode wijn geschrobd om de vernis schoon te maken, of er werd met broodkrumels of urine gewerkt. De methodes hebben zich intussen al veel

meer ontwikkeld, maar we kijken nog steeds alleen met de kennis die we tot nu toe hebben vergaard.

Ziet u nog vooruitgangen in de restauratie en conservatie in de toekomst?

Absoluut, er gaat nog best wel veel veranderen! Het vak van restauratoren komt vanuit het ambacht en is dus heel erg bezig met een object. Dit vakgebied heeft zich de laatste decennia enorm ontwikkeld. Met de natuurwetenschappelijke discipline erbij, komt er veel meer denken dan doen. We zijn dus veel meer bezig met hoe iets in elkaar zit voordat we handelen, dat is een enorme verschuiving. In de toekomst moet het gat tussen conservering en onderzoek steeds meer verkleind worden. Ik verwacht in de komende tijd ook ontwikkelingen op gebied van computer algoritmes en technieken om data te fuseren. Ik denk dat een restaurator over tien jaar gebruik kan maken van een soort database met een zoekfunctie voor een probleem en daar adviezen kan opdoen. Op die manier worden dingen veel meer tailor-made, waardoor er absoluut een andere werkwijze gaat komen omdat onderzoeksinformatie op een andere manier ter beschikking wordt gesteld.

Heeft u nog iets wat u aan de ACD'ers wil meegeven?

Doe iets waar je heel erg enthousiast van wordt, dan kun je iets lang volhouden. Blijf vragen stellen en blijf nieuwsgierig, dat houdt je werk interessant.

SCHEIKUNDE IN DE TOEKOMST

Een toekomstbrief, geschreven aan de studenten betrokken bij het 100-jarig bestaan van het ACD.

Amsterdam, mei 2020

Beste scheikundestudent van de toekomst,

Wij vinden het een eer om deze brief aan je te mogen schrijven! Eigenlijk best gek dat je op het moment dat dit geschreven wordt misschien nog helemaal niet geboren bent. Desalniettemin zijn wij ontzettend blij dat jij lid bent van het ACD en zijn wij trots dat jij helpt met het voortbestaan van deze mooie vereniging. Het lijkt ons leuk om een paar wilde voorspellingen aan je voor te leggen, om te zien of deze op het moment dat jij dit leest realiteit geworden zijn! Het is immers 25 jaar later, dus wij hopen dat er in die tijd een hoop mooie dingen hebben plaatsgevonden of zijn ontwikkeld. Op het moment dat wij dit schrijven zitten we erg in de penarie, omdat de hele economie op instorten staat door corona en er veel mensen overlijden. Toch denken we dat jij hier over 25 jaar op terugkijkt met het gevoel dat het ook wel positieve veranderingen heeft opgeleverd. Nou ja, laten we groots en optimistisch van start gaan over de situatie in Nederland en later specificeren op het ACD.

Wij hebben het de laatste jaren met zijn allen in dit land erg gehad met de Europese klimaatdoelen en met het stik-

stofprobleem. Wij hopen dat door chemische ontwikkelingen er duurzamere vormen van groene energie zijn ontstaan, waarbij het ook niet zo vreselijk veel energie kost om die methode te vervaardigen. Laten we ook een gooi doen naar de elektrische auto's: is het al gelukt om meer dan 60% van het verkeer elektrisch te krijgen? Wij hopen dat Nederland een oplossing heeft gevonden voor het probleem met de boeren. Misschien eet jij wel voor 80% groenten en fruit van Hollandse bodem, in plaats van sperziebonen uit Kenia. Nog wel iets moois misschien, wat ook in deze Almanak te lezen is: het Rijksmuseum! Hoe gaat het met de samenwerkingen tussen musea en de wetenschap? Zijn er nog nieuwe analytische methoden ontwikkeld die doorslaggevend onderzoek hebben opgeleverd?

Ook hopen wij dat het ledenaantal van het ACD is gestegen ten opzichte van nu, meer scheikunde studenten in Amsterdam! We hopen dat de recentelijk opgerichte Wintersportcommissie nog bestaat, en glorieus is, en dat er nog betere samenwerking is tussen de UvA en de VU. Laten we ook het belang van de ICT commissie niet vergeten; we zijn

NAWOORD

Lieve lezer,

Je hebt de Almanak helemaal tot aan het einde uitgelezen, wat gooeeee! (—Martien Meiland)

We hebben ons best gedaan je mee te nemen op een reis door de tijd, van het ontstaan van het ACD tot de nog onbekende toekomst. We hopen dat je het een leuke en leerzame reis vond en dat je hebt genoten van alle spelingen op kroonjuwelen, want dat waren er nogal wat, en bovendien nogal wat bijzonder creatieve gebruiken van het woord kroonjuwelen...

Dit meesterwerk had nooit kunnen bestaan zonder alle leden van de

Almanakcommissie, dus hierbij bedanken we Siza, Daan, Michelle, Myrthe, Maxime en Marit voor hun harde werk. En natuurlijk Ninke Nieuwenhuis en Charlie Smit, die hun hulp al snel hadden aangeboden voor de tekeningen en de spellingcontrole. Helaas liep het door de wereld veranderende omstandigheden allemaal iets anders dan gepland, maar uiteindelijk is het goed gekomen!

Ook willen wij Floris Blom bedanken voor het opduiken van de oude Almanakken uit het verlaten oorlogsgebied dat het Science Park tijdens de quarantaine geworden was en Lars Overwater voor het opsturen van de scans uit de

oude bladen. Ook willen we Jari Hoffmann en Bente Reus bedanken voor hun hulp bij het bereiken van oud ACD leden. Zonder jullie hadden de stukken over de geschiedenis van het ACD en de ACDe-cennia nooit bestaan!

Tevens willen we iedereen bedanken die wij achter de broek aan hebben moeten zitten om een stukje te schrijven: de broertjes, zusjes, besturen, onderzoeksgroepen en commissies.

Als laatste willen we Freddie Drijzen bedanken voor het altijd klaarstaan voor vragen over de druk van de Almanak en voor de goede service vanuit Gildeprint, ondanks dat Marit per ongeluk twee verschillende offertes bij hetzelfde bedrijf had aangevraagd, wat het allemaal niet makkelijker maakte.

Dan volgt nu het laatste en misschien wel allerbelangrijkste: de jaarplanning van de SLA. We hopen dat iedereen geniet van dit lustrumjaar en dat er nog vele zullen volgen!

Ennn, natuurlijk zien we iedereen over 5 jaar weer bij de reünie :)

ACD Hoog!

Namens de gehele Almanakcommissie,
 Marit Beerse
 Maxime Gerber
 Myrthe Zwart
 Michelle van Dongen
 Siza Kuin
 Daan Jellema

2020

3 SEPTEMBER

Opening Lustrumjaar
Reveal Almanak

6 NOVEMBER

Feest (ONDER VOORBEHOUD)

12 NOVEMBER

Mini-symposium (online)

2021

20 FEBRUARI

Reünistendiner + borrel

13 MAART

Ouderdag

1 APRIL

Lentegala

Oud-besturen diner

11 JUNI

Sportdag

NOVEMBER

Symposium

HELE JAAR: PROJECT 75